ГЕРБОВНИКЪ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫЙ.

ЧАСТЬ II.

HERBARZ

RODZIN SZLACHECKICH

KRÓLESTWA POLSKIEGO,

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONY

CZĘŚĆ II.

ВАРШАВА.
ВЪ ТИПОГРАФІИ С. ОРГЕЛЬБРАНДА.

WARSZAWA.
W DRUKARNI S. ORGELBRANDA.

1853.

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБОВНИКЪ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫЙ.

ЧАСТЬ II.

HERBARZ

RODZIN SZLACHECKICH

KRÓLESTWA POLSKIEGO,

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONY.

CZĘŚĆ II.

Библиотека "Руниверс"

Печатать позволяется съ тѣмъ, чтобы по отпечатаніи представлено было въ Цензурный Комитетъ узаконенное число экземпляровъ.

Варшава, Октября 9 (21) дня 1853 года.

Цензоръ, **Ф. Собѣщанскій.**

ВАРШАВА.

ВЪ ТИПОГРАФІИ С. ОРГЕЛЬБРАНДА.

1853.

Библиотека "Руниверс"

ОТДѢЛЕНІЕ I.

ГЕРБЫ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ТИТУЛАМИ ОТЛИЧЕННЫХЪ.

ODDZIAŁ I.

HERBY

RODZIN SZLACHECKICH

TYTUŁAMI HONOROWEMI ZASZCZYCONYCH.

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

ЛЕДУХОВСКИХЪ.

Въ щитѣ съ графскою короною, въ голубомъ полѣ, три золотые кавалерскіе креста, ко внутренной сторонѣ золотаго

HERB

HRABIÓW

LEDÓCHOWSKICH.

Na tarczy z koroną hrabiowską, w polu niebieskiém trzy krzyże kawalerskie złote, na wewnętrznym brzegu takiéjże

Библиотека "Руниверс"

кольца прикрѣпленные, въ видѣ треугольника, два снизу, и одинъ сверху. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же медалью на цѣпи. Въ навершьѣ шлема вооруженная, согнутая въ локтѣ рука, съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Наметъ голубой съ золотымъ подбоемъ. Въ опорахъ два рыцаря въ бронѣ, съ поднятыми забралами, подбоченившіеся руками ко внѣшней сторонѣ.

Родъ Графовъ Ледуховскихъ, принадлежа къ стариннымъ Польскимъ дворянамъ, гербъ Шалава употреблявшимъ, происходитъ отъ Антона Ледуховскаго, котораго Императоръ Римскій Король Галиціи и Лодомеріи Францъ II, грамотою 1800 года, возвелъ въ Графское достоинство, съ присоединеніемъ къ фамильному гербу его украшеній, новому достоинству соотвѣтственныхъ.

obręczy w trójkąt osadzone, z tych dwa od dołu a jeden od góry. Nad koroną hrabiowską, hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotemi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym; w szczycie hełmu ręka zbrojna w łokciu zgięta, z mieczem do cięcia w prawo. Labry niebieskie złotem podszyte. W pobocznicach dwaj rycerze w zbroi, z otwartemi przyłbicami, rękami na zewnątrz pod boki podparci.

Rodzina Hrabiów Ledóchowskich, należy do dawnéj szlachty Polskiéj herbu Szaława używającéj. Z niéj pochodził Antoni Ledóchowski, którego Cesarz Rzymski Król Galicyi i Lodomeryi Franciszek II, wyniósł do godności hrabiowskiéj dyplomem z roku 1800, dodając mu do pierwotnego herbu ozdoby, téj nowéj godności odpowiednie.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
ЛЮБѢНЕЦКИХЪ.

Въ щитѣ разчетвереиномъ, съ золотою окраиною и графскою короною, въ первомъ полѣ, красномъ, серебряная роза, изъ-подъ которой выходятъ три серебряные же рѣзца, два концами вверхъ, а третее внизъ; во второмъ, голубомъ, золотой кавалерскій крестъ, полуокруженный снизу серебряною подковою; — въ третемъ, красномъ, серебряная повязка, связанная въ кольцо, съ концами внизъ обращенными; — въ четвертомъ же, напололъ раздѣленномъ, въ правой, красной половинѣ, буй-

HERB
HRABIÓW
LUBIENIECKICH.

Na tarczy przećwiertowanéj, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, w pierwszém polu czerwoném, z pod róży srebrnéj wychodzą trzy takież kroje, w koło jeden za drugim, dwa końcami w górę, a trzeci na dół,—w drugiém niebieskiém, złoty krzyż kawalerski, w środku srebrnéj podkowy barkiem na dół przewróconéj,— w trzeciém czerwoném, srebrna opaska w koło związana, z końcami na dół spadającemi;—w czwartém zaś polu dwudzielném: w prawéj połowie w polu czerwoném, róg bawoli,

Библиотека "Руниверс"

воловый рогъ, а въ лѣвой, серебряной, оленій рогъ вѣтвями влѣво. Надъ графскою короною, четыре шлема дворянскими коронами увѣнчанные, съ золотыми рѣшетками и такими же на цѣпи медалями, два правые обращенные къ двумъ лѣвымъ. Въ навершьѣ перваго шлема, между двухъ оленьихъ роговъ, выходящая дѣва въ алой одеждѣ, съ бѣлою на головѣ повязкою, руками держащаяся за рога; — въ навершьѣ втораго, пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ первое, третее и пятое красныя; — въ навершьѣ третяго, ястребъ вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги такую же съ крестомъ подкову, какая во второмъ полѣ щита; — въ навершьѣ же четвертаго, съ правой стороны буйволовый рогъ, а съ лѣвой олепій. Наметъ отъ перваго, втораго и четвертаго шлема красный, отъ третяго же голубой, всѣ подложенные серебромъ. Въ опорахъ два грифа взвившіеся на щитъ, въ половину, накрестъ, серебряные и красные.

Дворянскій родъ изъ-Любѣнца Любѣнецкихъ, герба Роля, поселился первоначально въ Воеводствѣ Бржe-

a w lewéj w polu srebrném róg jeleni sękami w lewo. Nad koroną hrabiowską, cztery hełmy szlacheckiemi koronami ozdobione, ze złotemi kratkami i takiemiż medalionami, na łańcuchach zawieszonemi; dwa prawe ku dwom lewym zwrócone. W szczycie piérwszego hełmu, między dwoma rogami jeleniemi, wychodzi panna w czerwonéj szacie, z białą przepaską na głowie, rękami tychże rogów trzymająca się; w szczycie drugiego, pięć piór strusich, z których pierwsze, trzecie i piąte, czerwone; — w szczycie trzeciego hełmu, jastrząb w prawo, trzymający w szponach prawéj nogi taką samą podkową z krzyżem, jak w drugiém polu tarczy; w szczycie czwartego hełmu, z prawéj strony wychodzi róg bawoli, a z lewéj róg jeleni. Labry piérwszego, drugiego i czwartego hełmu czerwone, trzeciego zaś niebieskie, — jedne i drugie srebrem podszyte. W pobocznicach dwa gryfy na tarczę wspięte, w połowie na krzyż srebrne i czerwone.

Rodzina szlachecka z Lubieńca Lubienieckich herbu Rola, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém

Библиотека "Руниверс"

ско-Куявскомъ. Происходящимъ изъ онаго: Каетану, Августу и Ивану-Канту Любѣнецкимъ Императоръ Римскій Король Галиціи и Лодомеріи Іосифъ II пожаловалъ въ 1783 году грамоту на Графское достоинство, съ измѣненіемъ родоваго ихъ герба.

osiadła. Z niéj pochodzącym: Kajetanowi, Augustynowi i Janowi Kantemu Lubienieckim, Cesarz Rzymski, Król Galicyi i Lodomeryi Józef II, w roku 1783 tytuł Hrabiów nadał; i dyplom na tę godność ze zmianą herbu dawnego, tymże udzielił.

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
ЛОСЕЙ.

Въ щитѣ съ графскою короною, въ голубомъ полѣ, на ребрѣ серебряной подковы, золотой кавалерскій крестъ, и по таковому же кресту у каждаго шипа, накось вверхъ выходящему. Надъ графскою короною

HERB
HRABIÓW
ŁOSIÓW.

Na tarczy z koroną hrabiowską, w polu niebieskiém, na barku srebrnéj podkowy, krzyż złoty kawalerski i takież dwa krzyże u dołu z ocelów podkowy skośnie ku górze, na zewnątrz wychodzące. Nad koroną hrabiowską hełm

Библиотека "Руниверс"

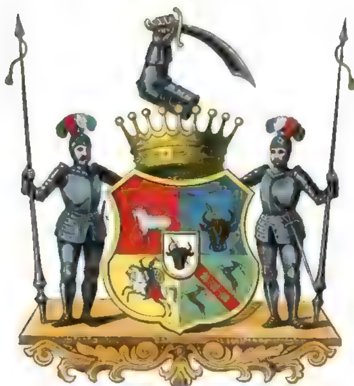
шлемъ, дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ навершьѣ шлема правое коршунье крыло, проткнутое стрѣлою вправо. Наметъ голубой, справа серебромъ, а слѣва золотомъ подложенный.

Старинный дворянскій родъ изъ-Гроткова Лосей, герба Домброва, водворился въ разныхъ частяхъ края и особенно въ прежнемъ Воеводствѣ Русскомъ. Происходящіе изъ сего рода Михаилъ, Маврикій, Осипъ, Францискъ и Феликсъ изъ-Гроткова Лоси возведены въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ II въ 1789 году, и пожалованы грамотою, съ присовокупленіемъ къ родовому ихъ гербу украшеній, свойственныхъ новому достоинству.

szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotemi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym. W szczycie tego hełmu, skrzydło sępie prawe, strzałą w prawo przeszyte. Labry niebieskie, prawe srebrem a lewe złotem podszyte.

Starożytna rodzina szlachecka z Grodkowa Łosiów herbu Dąbrowa, w różnych częściach kraju, a mianowicie w dawném Województwie Ruskiém osiadła. Z tej pochodzący: Michał, Maurycy, Józef, Franciszek i Feliks z Grodkowa Łosiowie, do godności hrabiowskiéj w roku 1789 wyniesieni zostali, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi Franciszka II, i dyplom z dodaniem do pierwotnego herbu ozdób, nowéj godności odpowiednich otrzymali.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
ЛУБИНСКИХЪ.

Въ нѣмецкомъ разчетверенномъ щитѣ, съ золотою окраиною и графскою короною, накинутъ щитокъ съ золотою же окраиною; на немъ въ серебряномъ полѣ зубрья голова, проткнутая мечемъ накось отъ праваго угла къ лѣвому боку. Въ главныхъ поляхъ щита: въ первомъ, красномъ, бѣлая овца вправо; во второмъ, голубомъ, такая же какъ въ щиткѣ зубрья голова; въ третьемъ, золотомъ, вооруженный всадникъ на бѣ-

HERB
HRABIÓW
ŁUBIEŃSKICH.

Na tarczę niemiecką przećwiertowaną, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, rzucona mniejsza tarcza także ze skrajem złotym; na której w polu srebrném głowa żubra, skośnie od prawego ku lewemu mieczem przebita. W polach głównéj tarczy: w pierwszém czerwoném, owca biała w prawo, w drugiém niebieskiém, takaż głowa żubra, jak w środkowéj tarczy, w trzeciém złotém, pogoń czyli rycerz w zbroi na białym koniu w pra-

Библиотека "Руниверс"

ломъ конѣ, вправо; а въ четвертомъ, зеленомъ, на красной полосѣ три золотыя розы; надъ полосою олень наискось вверхъ бѣгущій, и такой же олень подъ нею. Въ навершьѣ вооруженная рука выходящая изъ короны, съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Въ опорахъ два вооруженные рыцаря, въ шлемахъ украшенныхъ четырьмя строусовыми перьями, голубыми, бѣлыми, красными и черными, опирающіеся на копья къ наружной сторонѣ.

Родъ Графовъ Лубинскихъ, принадлежащій къ прежнимъ Польскимъ дворянамъ герба Помянъ, ведетъ начало отъ Феликса Лубинскаго, Старосты Накельскаго, который возведенъ въ Графское достоинство Королемъ Прусскимъ Фридрихомъ-Вильгельмомъ, и пожалованъ на оное грамотою 1798 года, измѣнившею фамильный гербъ его по вышеизображенному рисунку.

wo; a w czwartém zieloném, na wstędze czerwonéj od prawego ku lewemu, trzy złote róże; nad wstęgą jeleń skośnie w górę biegnący i takiż sam jeleń pod wstęgą. W szczycie ręka zbrojna z korony hrabiowskiéj wychodząca, z pałaszem do cięcia w prawo. W pobocznicach, dwaj rycerze w zbroi i w hełmach, cztérema strusiemi piórami niebieskiemi, białemi, czerwonemi i czarnemi ozdobionych, na kopijach od zewnętrznéj strony oparci.

Rodzina Hrabiów Łubieńskich, pochodzi z dawnéj szlachty Polskiéj herbu Pomian używającéj, i bierze początek od Feliksa Łubieńskiego, Starosty Nakielskiego, którego do godności hrabiowskiéj wyniósł Król Pruski Fryderyk Wilhelm, dyplomem z roku 1798, zmieniając mu zarazem herb pierwotny w sposób powyżéj opisany.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

МАЛАХОВСКИХЪ.

Въ щитѣ съ золотою окраиною и графскою короною, посредствомъ двухъ продольныхъ и трехъ поперечныхъ чертъ на двѣнадцать равныхъ полей раздѣленномъ, въ первомъ полѣ, въ верхней красной половинѣ серебряное копейцо, а въ нижней, золотой, хвостъ черный, орлиный; во второмъ, красномъ полѣ, бѣлый баранъ вправо, на муравѣ; въ третьемъ, красномъ же, три меча воткнутые въ зеленое яблоко; въ четвертомъ, красномъ, серебряная рѣка на-

HERB

HRABIÓW

MAŁACHOWSKICH.

Na tarczy ze skrajem złotym i koroną hrabiowską, przez dwukrotne rozłupanie i trzykrotne ścięcie, na dwanaście pól równych podzielonéj: w piérwszém, w górnéj połowie czerwonéj żeleziec srebrny, w dolnéj zaś złotéj, ogon czarny orli; w drugiém polu czerwoném, baran biały w prawo na murawie; w trzeciém także czerwoném, trzy miecze w jabłku zieloném utkwione; w czwartém czerwoném, rzeka srebrna skośnie ku lewemu płynąca, na początku któréj nad

Библиотека "Руниверс"

кось къ лѣвому боку щита текущая, съ золотымъ крестомъ на берегу, у ея истока; въ пятомъ, красномъ же, бѣлая повязка, съ концами внизъ обращенными; въ шестомъ, красномъ, серебряная рѣка косвенно къ лѣвому боку текущая; въ седмомъ, красномъ же, серебряный знакъ, похожій на польскую букву W; въ осьмомъ, красномъ же, бѣлая роза; въ девятомъ, голубомъ, три подковы, ребромъ къ срединѣ, изъ коихъ въ нижнюю воткнутъ мечъ; въ десятомъ, красномъ, серебряный двойной крестъ оканчивающійся къ верху стрѣлою; въ одинадцатомъ, красномъ же, топоръ остреемъ вправо; а въ двѣнадцатомъ, красномъ, полуторный серебряный крестъ.

Надъ графскою короною три шлема, средній прямо, а крайніе къ нему въ полъоборота, всѣ увѣнчанные дворянскими коронами съ золотыми рѣшетками и такими же медалями на цѣпи. Въ навершьѣ средняго шлема выходитъ дѣва въ красн.одеждѣ, съ бѣлою на головѣ повязкою, между двухъ оленьихъ роговъ, за которые она держится руками; въ навершьяхъ крайнихъ шлемовъ по три строусовыя пе-

brzegiem krzyż złoty; w piątém polu sercowém podobnież czerwoném, opaska biała z końcami na dół spadającemi; w szóstém czerwoném, srebrna rzeka skośnie ku lewemu płynąca; w siódmém czerwoném, znak srebrny do litery polskiéj W podobny;— w ósmém także czerwoném, róża biała; w dziewiątém niebieskiém, trzy podkowy barkami do środka, na dolnéj utkwiony miecz; w dziesiątém czerwoném, krzyż srebrny podwójny u góry strzałą zakończony; w jedenastém czerwoném, topor ostrzem w prawo; a w dwunastém czerwoném, krzyż półtoraczny srebrny.

Nad koroną hrabiowską trzy hełmy, środkowy wprost, a skrajne ku niemu zwrócone, wszystkie koronami szlacheckiemi ozdobione, ze złotemi kratkami i takiemiż medalionami na łańcuchach zawieszonemi. W szczycie środkowego hełmu, wychodzi panna w czerwonéj szacie z przepaską białą na głowie, między dwoma rogami jeleniemi, i tych się rękami trzymająca; w szczytach skrajnych heł-

Библиотека "Руниверс"

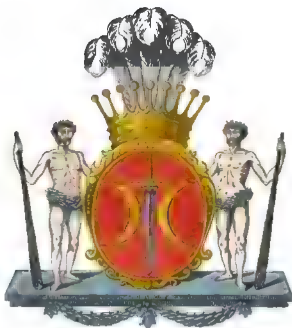
ра, изъ коихъ крайнія красныя. Наметъ ото всѣхъ шлемовъ красный, подбитый серебромъ.

Родъ Графовъ Малаховскихъ происходитъ изъ старинныхъ Польскихъ дворянъ герба Налэнчъ, поселившихся первоначально въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ и занимавшихъ высшія мѣста въ государствѣ. Графское достоинство первый получилъ Станиславъ Малаховскій, сынъ Ивана, Великаго Канцлера Короннаго, въ 1804 году, по грамотѣ Императора Австрійскаго Короля Галиціи и Лодомеріи Франца I, который жалуя ему это достоинство, измѣнилъ фамильный гербъ его соотвѣтственно вышеизображенному рисунку.

mów po trzy pióra strusie, z których skrajne czerwone. Labry od wszystkich trzech hełmów czerwone, srebrem podszyte.

Rodzina Hrabiów Małachowskich, bierze swój początek z dawnéj szlachty Polskiéj herbu Nałęez używającéj, pierwotnie w Województwie Sieradzkiém osiadłéj. Członkowie téj rodziny wysokie w kraju urzędy piastowali. Z niéj pochodzącego Stanisława Małachowskiego, Cesarz Austryacki, Król Galicyi i Lodomeryi, Franciszek I, wyniósł do godności hrabiowskiéj, dyplomem z roku 1804 i herb pierwotny temuż, w sposób powyżéj opisany powiększył.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

МИКОРСКИХЪ.

Въ овальномъ щитѣ въ золото оправленномъ, съ графскою короною, въ красномъ полѣ мечъ съ золотою рукояткою остреемъ внизъ, между двухъ золотыхъ полумѣсяцевъ, рогами наружу обращенныхъ. Въ графской коронѣ пять строусовыхъ перьевъ. Въ опорахъ два великана, въ вѣнкахъ на головѣ и бедрахъ, опирающіеся на палицы къ наружной сторонѣ.

Родъ Графовъ Микорскихъ, принадлежащій къ Польскимъ дворянамъ герба Остоя, имѣлъ осѣдлость въ прежнемъ Воеводствѣ Сѣрад-

HERB

HRABIÓW

MIKORSKICH.

Na tarczy owalnéj w złoto oprawnéj, z koroną hrabiowską w polu czerwoném, miecz z rękojeścią złotą ostrzem na dół, między dwoma księżycami złotemi, rogami na zewnątrz zwróconemi. Z korony hrabiowskiéj wychodzi pięć piór strusich. W pobocznicach dwa olbrzymy z wieńcami na głowach i biodrach, maczugami na zewnątrz podparte.

Rodzina hrabiów Mikorskich, należy do dawnéj szlachty Polskiéj herbu Ostoja używającéj, w dawném Województwie Sieradzkiém osiadłéj.

Библиотека "Руниверс"

скомъ. Происходящій изъ сего рода Осипъ-Станиславъ Микорскій, Кастелянъ Равскій, возведенъ въ Графское достоинство грамотою Короля Прусскаго Фридриха Вильгельма 1798 года, въ коей прибавлены къ первоначальному гербу украшенія, новому достоинству соотвѣтственныя.

Z niéj pochodzący Józef Stanisław Mikorski, Kasztelan Rawski, piérwszy do godności Hrabiego wyniesiony został przez Fryderyka Wilhelma, Króla Pruskiego, dyplomem z roku 1798, w którym do pierwotnego herbu dodane mu zostały ozdoby, nowéj godności odpowiednie.

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

ПОЛЕТИЛОВЪ.

Въ щитѣ съ графскою короною, въ красномъ полѣ, между трехъ золотыхъ звѣздъ, три серебряные креста, въ срединѣ между собою соединенные, два къ верхнимъ угламъ щита, а третій, безъ праваго конца,

HERB

HRABIÓW

POLETYŁÓW.

Na tarczy z koroną hrabiowską, w polu czerwoném między trzema złotemi gwiazdami, trzy krzyże srebrne w środku z sobą złączone,— dwa ku górnym kątom tarczy, a trzeci bez prawego ramienia, prosto na dół wycho-

Библиотека "Руниверс"

прямо внизъ обращенные. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью; въ навершьѣ шлема три строусовыя пера, бѣлое, красное и желтое. Наметъ красный, подбитый справа серебромъ а слѣва золотомъ.

Родъ Графовъ Полетиловъ происходитъ изъ дворянъ герба Тржиндаръ и ведетъ начало свое отъ Войтѣха Полетило Каштеляна Хелмскаго, Ордена Бѣлаго Орла Кавалера, который возведенъ въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ II и пожалованъ на оное грамотою въ 1800 году, съ присовокупленіемъ къ родовому гербу украшеній свойственныхъ новому его достоинству.

dzące. Nad koroną hrabiowską hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotemi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym; w szczycie zaś tego hełmu trzy pióra strusie, białe, czerwone i żółte. Labry czerwone, prawe srebrem a lewe złotem podszyte.

Rodzina Hrabiów Poletyłów, pochodzi ze szlachty herbu Trzywdar używającéj. Z téj Wojciech Poletyło, Kasztelan Chełmski, Orderu Orła Białego kawaler, piérwszy do godności hrabiowskiéj wyniesiony, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi Franciszka II; dyplom bez zmiany pierwotnego herbu, tylko z ozdobami nowéj godności odpowiedniemi w roku 1800 otrzymał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
СѢРАКОВСКИХЪ.

Въ щитѣ съ вогнутыми боками и рѣзною окраиною, въ красномъ полѣ полперстня съ изумрудомъ, изъ котораго выходитъ древко законченное вверху желѣзкомъ стрѣлы. Въ опорахъ львы взвившіеся на дыбы. Щитъ покрытъ красною мантіею съ бѣлымъ подбоемъ и графскою короною, изъ которой выходятъ двѣ руки, въ бѣлыхъ рукавахъ, съ согнутыми локтями, держа-

HERB
HRABIÓW
SIERAKOWSKICH.

Na tarczy z bokami wgiętemi i brzegiem do koła rzeźbowanym, w polu czerwoném, pół pierścienia z szmaragdem, w którym tkwi drzewiec żeleźcem strzały u góry zakończony. W pobocznicach lwy wspięte. Wszystko przykrywa płaszcz czerwony biało podszyty, hrabiowską koroną u góry ozdobiony, nad którą dwie ręce w białém ubraniu, w łokciach ku sobie zgięte, końce

Библиотека "Руниверс"

щія за концы отломокъ перстня.

Родъ Графовъ Сѣраковскихъ принадлежитъ къ Польскимъ дворянамъ герба Огончикъ. Происходящіе изъ онаго Вацлавъ, Архіепископъ, Львовскій, съ братомъ Романомъ и внуками по брату Матвею, Константиномъ и Иваномъ, равно съ дальними родственниками, Антономъ, Максимиліаномъ, Леономъ, Федоромъ и Станиславомъ, возведены въ Графское достоинство грамотою Императрицы Римской Королевы Галиціи и Лодомеріи Маріи Терезіи 16 Іюня 1775 года, съ дополненіемъ къ фамильному ихъ гербу украшеній свойственныхъ новому достоинству.

Графъ Каетанъ Сѣраковскій, бывшій Сенаторъ Каштелянъ Царства Польскаго, утвержденный въ Графскомъ достоинствѣ Государственнымъ Совѣтомъ 5 Іюля 1844 года, есть сынъ Романа и, вмѣстѣ съ отцемъ, упоминается въ вышеприведенной грамотѣ Императрицы Маріи Терезіи.

rozłamanego pierścienia trzymające.

Rodzina Hrabiów Sierakowskich, pochodzi ze szlachty Polskiéj używającéj herbu Ogończyk. Z téj Wacław, Arcybiskup Lwowski, z bratem Romanem, wnukami po bracie Mateuszu, Konstantym i Janem, niemniéj odleglejszemi krewnemi, Antonim, Maksymilianem, Leonem, Teodorem i Stanisławem, dyplomem Maryi Teresy, Cesarzowéj Rzymskiéj, Królowéj Galicyi i Lodomeryi, z dnia 16 Czerwca 1775 roku, do godności hrabiów Galicyjskich wyniesieni; pierwotny swój herb Ogończyk, ozdobiony dodatkami do nowego tytułu zastosowanemi, mieli sobie zatwierdzony.

Kajetan Hrabia Sierakowski, b. Senator Kasztelan Królestwa Polskiego, któremu tytuł hrabiowski przez decyzyą Rady Państwa z dnia 5 Lipca 1844 roku zatwierdzony został, jest synem Romana, i wraz z ojcem swoim, w powyższym dyplomie Cesarzowéj Maryi Teresy, jest wymienionym.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГРАФОВЪ

СТАРЖИНСКИХЪ.

HERB

HRABIÓW

STARZEŃSKICH.

Въ щитѣ сердцеобразномъ съ золотою окраиною и графскою короною, въ красномъ полѣ двойной крестъ, оканчивающійся къ верху стрѣлою. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ навершьѣ шлема выходящая лиса, вправо.

Родъ Графовъ Старжинскихъ принадлежитъ къ старинньмъ Польскимъ дворянамъ герба Лисъ, сперва въ Познанскомъ, а потомъ въ Подляскомъ Воеводствѣ поселившився. Происходящіе изъ онаго Матвей Староста Брянскій и Петръ Старжинскіе воз-

Na tarczy sercowéj, ze skrajem złotym i koroną hrabiowską w polu czerwoném, krzyż srebrny podwójny, strzałą w górze zakończony. Nad koroną hrabiowską, hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotemi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym. W szczycie tego hełmu, wyskakuje lis w prawo.

Rodzina Hrabiów Starzeńskich, należy do dawnéj szlachty Polskiéj herbu Lis używającéj, pierwotnie w dawném Województwie Poznańskiém, a następnie w Województwie Podlaskiém osiadłéj. Z niéj pochodzi Maciéj, Starosta Brański, i Piotr

Библиотека "Руниверс"

ведены въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Іосифомъ II и пожалованы грамотою 1780 г., съ присоединеніемъ къ родовому гербу украшеній новаго ихъ достоинства.

Starzeńscy, do godności hrabiowskiéj wyniesieni przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, Józefa II, dyplomem z roku 1780; do herbu swego rodzinnego tylko ozdoby nowéj godności odpowiednie otrzymali.

ГЕРБЪ
ГРАФОВЪ
СУХОДОЛЬСКИХЪ.

Въ щитѣ съ графскою короною, въ красномъ полѣ, нѣмецкій щитъ съ красивою золотою окраиною. Надъ графскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью; въ навершьѣ шлема пять павлиныхъ перьевъ. Наметъ красный съ золотымъ подбоемъ.

HERB
HRABIÓW
SUCHODOLSKICH.

Na tarczy z koroną hrabiowską w polu czerwoném, tarcza niemiecka z ozdobnym złotym brzegiem. Nad koroną hrabiowską, hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotemi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym, w szczycie tego hełmu pięć pior pawich. Labry czerwone, złotem podszyte.

Библиотека "Руниверс"

Старинный дворянскій родъ Суходольскихъ, герба Янина, водворился первоначально въ Воеводствѣ Люблинскомъ. Происходящій изъ онаго Войтѣхъ Суходольскій, Каштелянъ Радомскій, въ 1800 году возведенъ въ Графское достоинство Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ II, и пожалованъ грамотою, съ присоединеніемъ къ фамильному гербу украшеній свойственныхъ новому его достоинству.

Starożytna rodzina szlachecka Suchodolskich herbu Janina, w dawném Województwie Lubelskiém osiadła. Z téj pochodzący Wojciech Suchodolski Kasztelan Radomski, do godności hrabiowskiéj w roku 1800 był wyniesiony, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, Franciszka II, i dyplom bez zmiany pierwotnego herbu, ale z dodaniem tylko ozdób nowéj godności odpowiednich otrzymał.

ГЕРБЪ БАРОНОВЪ РАСТАВЕЦКИХЪ.

HERB BARONÓW RASTAWIECKICH.

Въ щитѣ съ баронскою короною, въ голубомъ полѣ, серебряный полумѣсяцъ рогами вверхъ; при каждомъ рогѣ по золотой

Na tarczy z koroną baronowską w polu niebieskiém, księżyc srebrny rogami w górę; przy każdym rogu złota gwiazda, nad

Библиотека "Руниверс"

звѣздѣ; надъ полумѣсяцемъ стрѣла съ краснымъ перьемъ, желѣзкомъ вверхъ. Надъ баронскою короною шлемъ дворянскою короною увѣнчанный, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ навершьѣ шлема пять павлиныхъ перьевъ, подобною какъ въ щитѣ стрѣлою влѣво пронзенныхъ. Наметъ голубой, справа подбитый серебромъ, а слѣва золотомъ.

Родъ Бароновъ Раставецкихъ принадлежитъ къ Польскимъ дворянамъ герба Сасъ, въ прежнемъ Воеводствѣ Белзскомъ поселившимся. Происходящіе изъ онаго Андрей Раставецкій, Брянскій Вицесъ-герентъ Гродскій, возведенъ въ Бароны Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи Іосифомъ II и пожалованъ грамотою 1781 года, съ присоединеніемъ къ родовому гербу украшеній свойственныхъ его достоинству.

księżycem strzała z czerwonemi skrzydełkami, żeleżcem w górę. Nad koroną baronowską hełm szlachecką koroną ozdobiony, z kratkami złotemi i takimże medalionem na łańcuchu zawieszonym. W szczycie tego hełmu pięć piór pawich, podobną strzałą jak w tarczy w lewo przeszytych. Labry niebieskie, prawe srebrem a lewe złotem podszyte.

Rodzina Baronów Rastawieckich, pochodzi ze szlachty Polskiéj herbu Sas używającéj, i w dawném Województwie Bełzkiém osiadłéj. Z niéj Andrzéj Rastawiecki, Vices-gerent Grodzki Brański, do godności Barona w roku 1781 wyniesiony, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi Józefa II, dyplom bez zmiany pierwotnego herbu otrzymał, z dodaniem tylko ozdób, nowéj godności odpowiednich.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ
БАРОНОВЪ
ГОРОХОВЪ.

Въ щитѣ разчетвереннонъ съ баронскою короною, накинутъ щитокъ, въ красномъ полѣ котораго изъ-подъ золотой византійской монеты выходятъ три строусовыя пера, два къ верхнимъ угламъ щитка, а третее внизъ; въ поляхъ главнаго щита накрестъ голубыхъ и красныхъ, въ первомъ, голубомъ, серебряный кавалерскій крестъ, полу-окруженный снизу золотою подковою; во второмъ серебряное желѣзко, остреемъ вверхъ съ крючками, загнутыми внизъ на подобіе усовъ; въ третьемъ нѣмецкій щитъ съ золотымъ ободкомъ, а въ четвертомъ, серебряная рыба

HERB
BARONÓW
HOROCHÓW.

Na tarczę przećwiertowaną z koroną baronowską rzucona mniejsza tarcza, na któréj w polu czerwoném z pod złotego pieniądza byzantyńskiego, wychodzą trzy strusie pióra; z tych dwa ku górnym kątom tarczy, a trzecie wprost na dół. W polach głównéj tarczy na krzyż niebieskich i czerwonych, w piérwszém polu niebieskiém, w środku złotéj podkowy barkiem na dół przewróconéj, krzyż kawalerski srebrny; w drugiém polu żeleziec srebrny ostrzem w górę z hakami w kształcie wąsów na dół zakręconemi; w trzeciém polu tarcza niemiecka ze złotym brzegiem, a w czwartém

Библиотека "Руниверс"

головою вправо. Надъ баронскою короною три шлема, средній прямо, а крайніе къ нему въ полъ-оборота, всѣ увѣнчанные дворянскими коронами, съ золотыми рѣшетками и съ такими же на цѣпяхъ медалями. Въ навершьѣ перваго шлема ястребъ влѣво, держащій въ когтяхъ лѣвой ноги подобную какъ въ первомъ полѣ щита подкову съ крестомъ; въ навершьѣ втораго, на красномъ орлиномъ крылѣ, ребромъ вправо обращенномъ, три строусовыя пера, съ монетою, какъ въ щиткѣ; въ навершьѣ же третьяго пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ первое, третее и пятое голубыя. Наметъ отъ средняго шлема красный, а отъ крайнихъ голубой, подбитые сереброиъ.

Родъ Бароновъ Гороховъ ведетъ начало свое отъ Матвея-Казиміра Гороха, который пожалованъ въ Бароны грамотою Императора Римскаго Короля Галиціи и Лодомеріи Леопольда II, въ 1791 году, вмѣстѣ съ вышеизображеннымъ гербомъ.

polu ryba srebrna głową wprawo. Nad koroną baronowską trzy hełmy, środkowy wprost, a skrajne ku niemu zwrócone, wszystkie szlacheckiemi koronami ozdobione, z kratkami złotemi i takiemiż medalionami na łańcuchach zawieszonemi. W szczycie piérwszego hełmu jastrząb w lewo, w szponach lewéj nogi trzymający podobną podkowę z krzyżem, jak w piérwszém polu tarczy; w szczycie drugiego na czerwoném skrzydle orlém, barkiem w prawo, trzy strusie pióra z pieniądzem jak w sercu tarczy; w szczycie trzeciego hełmu pięć piór strusich z których piérwsze trzecie i piąte niebieskie. Labry po bokach środkowego hełmu czerwone, przy skrajnych hełmach niebieskie, srebrem podszyte.

Rodzina Baronów Horochów, bierze początek od Macieja Kazimirza Horoch, którego Leopold II, Cesarz Rzymski, Król Galicyi i Lodomeryi, wyniósł do godności Barona dyplomem z roku 1791, i tymże powyższy herb mu nadał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ
КАВАЛЕРОВЪ
МИЛЬЖЕЦКИХЪ.

HERB
KAWALERÓW
MILŻECKICH.

Въ красномъ полѣ серебряное желѣзко остреемъ вверхъ, съ крючками, загнутыми внизъ на подобіе усовъ. Надъ щитомъ два шлема въ полъ-оборота одинъ къ другому, дворянскими коронами увѣнчанные, съ золотыми рѣшетками и золотою же на цѣпи медалью. Въ навершьѣ перваго шлема, красное орлиное крыло, ребромъ влѣво; на немъ такое же какъ въ щитѣ желѣзко; въ навершьѣ же лѣваго шлема пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ крайнія и среднее красныя.

W polu czerwoném srebrny żeleziec ostrzem w górę, z hakami, w kształcie wąsów na dół zakręconemi. Nad tarczą dwa hełmy szlacheckiemi koronami ozdobione i ku sobie zwrócone, z kratkami złotemi i takiemiż medalionami na łańcuchach zawieszonemi. W szczycie prawego hełmu, skrzydło orle czerwone, barkiem w lewo, a na niém żeleziec jak w tarczy; w szczycie lewego hełmu, pięć piór strusich: z tych skrajne i środkowe czerwone.

Библиотека "Руниверс"

Осипъ Мильжецкій, происходящій изъ прежнихъ Польскихъ дворянъ герба Одровонжъ, пожалованъ въ достоинство Кавалера (Eques) грамотою Императора Римскаго Короля Галиціи и Лодомеріи Іосифа II въ 1783 году, съ измѣненіемъ родоваго герба его по вышеизображенному рисунку.

Józef Milżecki, ze szlachty dawnéj herbu Odrowąż pochodzący, przez Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, Józefa II, w roku 1783 do godności Kawalera (Eques) wyniesiony, dyplom ze zmianą herbu pierwotnego w sposób powyżéj opisany, otrzymał.

Библиотека "Руниверс"

ОТДѢЛЕНІЕ II.

ГЕРБЫ

РОДОВЪ ПРІОБРѢВШИХЪ ДВОРЯНСТВО

прежде 16 (28) Августа 1836 года.

ODDZIAŁ II.

HERBY

RODZIN, KTÓRE NABYŁY SZLACHECTWO

przed dniem 16 (28) Sierpnia 1836 r.

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ ЕЛЬЗАНОВСКІЙ.

HERB ELZANOWSKI.

Въ серебряномъ полѣ поясное изображеніе дѣвицы, вправо, въ голубой одеждѣ, съ распущенными волосами и орлинымъ клювомъ вмѣсто носа. Въ навершьѣ шлема два охотничьи рога.

Употребляютъ его:

Ельзановскіе, въ прежнемъ Хелминскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Лука Ельзановскій въ 1636 году, будучи Хорунжимъ, пожалованъ въ награду заслугъ, Королемъ Владиславомъ IV въ званіе Каштеляна Хелминскаго.

W polu srebrném popiersie panny w prawo, w niebieskiéj szacie, z rozpuszczonym warkoczem i z orlim dziobem w miejscu nosa. W szczycie hełmu dwie trąby myśliwskie.

Używają go:

Elzanowscy, w dawném Województwie Chełmińskiém. Z tych pochodził Łukasz Elzanowski Chorąży, który w nagrodę posług dla kraju oddanych, w roku 1636 przez Króla Władysława IV, Kasztelanem Chełmińskim był mianowany.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЭСТКЕНЪ.

HERB

ESTKEN.

Въ голубомъ полѣ серебряный поясъ между двумя красными; надъ верхнимъ, краснымъ, золотая звѣзда. Въ навершьѣ шлема, безъ короны, между двумя трубами красными и бѣлыми въ шахматъ, такая же какъ въ щитѣ звѣзда.

Употребляютъ его:

Эстки, въ прежнемъ Смоленскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Петръ Эстко, тамошній Стольникъ, въ 1770 году купилъ въ Мельницкой Землѣ помѣстье Ромашки.

W polu niebieskiém srebrny pas, między dwoma czerwonemi; nad górnym czerwonym gwiazda złota. W szczycie hełmu bez korony, pomiędzy dwiema trąbami, w trzech częściach naprzemian czerwonemi i białemi, takaż jak w tarczy gwiazda.

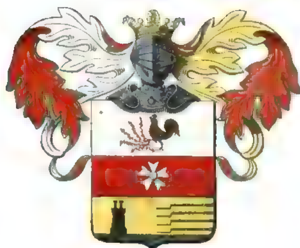
Używają go:

Estkowie, w dawném Województwie Smoleńskiém. Z tych Piotr Estko, Stolnik tegoż Województwa, w roku 1770, nabył dobra ziemskie Romaszki, w Ziemi Mielnickiéj leżące.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ФАЛЬКЪ.

HERB

FALK.

Въ щитѣ натрое разсѣченномъ, въ верхнемъ серебряномъ полѣ красный пѣтухъ, вправо, съ перунами въ когтяхъ правой ноги;—въ среднемъ, красномъ, орденъ почетнаго легіона;—а въ нижнемъ золотомъ, четыре ружейные ствола съ примкнутыми штыками, обращенные вправо къ черной башнѣ о двухъ башенкахъ. Въ навершьѣ шлема дворянская корона. Наметъ красный съ зеленою каймою, подбитый справа серебромъ, а слѣва золотомъ.

Употребляютъ его:

Регульскіе, происходящіе отъ Осипа-Францйска Фалькъ-Регульскаго, который въ 1813 году, будучи Баталіоннымъ Шефомъ Надвислянскаго Регимента, возведенъ Императоромъ Французовъ Наполеономъ

Na tarczy dwa razy ściętéj, w górnéj części w polu srebrném kogut czerwony w prawo, z piorunami wszponach prawéj nogi,—w środkowéj w polu czerwoném krzyż legii honorowéj,—w dolnéj złotéj, cztéry lufy karabinowe z bagnetami w prawo, do wieży czarnéj o dwóch basztach skierowane. W szczycie hełmu sama szlachecka korona. Labry czerwone z brzegami zielonemi, z prawéj strony srebrem, a z lewéj złotem podszyte.

Używają go:

Regulscy, pochodzący od Józefa Franciszka Falk Regulskiego, który będąc Szefem Batalionu w Regimencie Nadwiślańskim, za waleczność we Włoszech i Hiszpanii okazaną, przez Cesarza Francuzów Napoleona,

Библиотека "Руниверс"

въ Кавалеры Имперіи, за храбрость оказанную въ Италіянскую и Испанскую кампаніи, съ пожалованіемъ вышеописаннаго герба. Въ послѣдствіи онъ поступилъ въ составъ Польскаго войска и въ 1820 году былъ, въ чинѣ Полковника, Директоромъ по учебной части Калишскаго Кадетскаго Корпуса; въ потомственномъ же дворянствѣ утвержденъ на основаніи 17 статьи пункта 2 литеры е Положенія о Дворянствѣ 1836 года.

do godności Kawalera Cesarstwa w roku 1813 wyniesiony, i herbem powyższym obdarzony został. Tenże Józef Regulski, późniéj wszedł do składu byłego wojska Polskiego i w stopniu Pułkownika, był w roku 1820 Dyrektorem Nauk w Kaliskim Korpusie Kadetów; Szlachectwo zaś przyznaném mu zostało z mocy Artykułu 17 ustępu 2 litery *e*, Prawa o Szlachectwie z roku 1836.

ГЕРБЪ ФОНТАНА.

HERB FONTANA.

Въ красномъ полѣ на бѣломъ поясѣ, фонтанъ, среди мелкихъ золотыхъ звѣздъ; надъ поясомъ черный двуглавый орелъ въ Императорской коронѣ. Въ навершьѣ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

W polu czerwoném, na pasie białym, wodotrysk w pośród drobnych gwiazd złotych, nad pasem czarny orzeł dwójgłowy z koroną Cesarską. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

Библиотека "Руниверс"

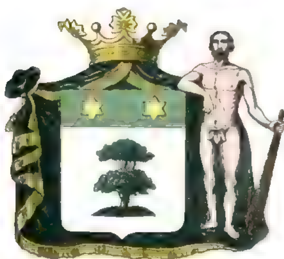
Употребляютъ его:

Фонтана, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Домникъ Фонтана, вмѣстѣ съ женою Ѳеклою урожденною Солтанъ и сыномъ Осипомъ, въ 1755 году продалъ имѣніе свое Ковняны, Свяцкъ и Василевиче.

Używają go:

Fontana, rodzina w dawném Województwie Trockiém osiadła. Z téj Dominik Fontana, wraz z żoną Teklą z Sołtanów i synem Józefem, w roku 1755 dobra Kowniany, Swiack i Wasilewicze sprzedali.

ГЕРБЪ ФРЕНЦЕЛЬ.

HERB FRENTZEL.

Въ серебряномъ полѣ дубъ; въ челѣ же щита, зеленаго цвѣта, двѣ золотыя звѣзды, рядомъ. Въ лѣвой опорѣ великанъ опирающійся правымъ локтемъ на щитъ, съ палицею въ лѣвой рукѣ спущенною внизъ. Щитъ покрытъ зеленою мантіею и увѣнчанъ дворянскою короною.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше

Na tarczy u góry ściętéj, w części górnéj w polu zieloném, dwie gwiazdy złote obok siebie; w dolnéj, w polu srebrném dąb. W lewéj pobocznicy, olbrzym prawym łokciem na tarczy oparty, w lewéj ręce maczugę na dół trzymający. Tarcza płaszczem zielonym i koroną szlachecką nakryta.

Herb ten wraz z dziedziczném szlachectwem, Najłaskawiéj nadany

Библиотека "Руниверс"

пожалованъ за усердную службу Члену Обывательскаго Совѣта Августовскаго Воеводства и владѣльцу имѣнія Понѣмоня Петру Лебрехту Френцелю, Высочайшею грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1826 года Генваря 24 (Февраля 5) дня.

został Piotrowi Lebrechtowi Frentzel, Członkowi Rady Obywatelskiéj byłego Województwa Augustowskiego i dziedzicowi dóbr Poniemonia, za gorliwość w służbie; dyplomem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 24 Stycznia (5 Lutego 1826 roku.

ГЕРБЪ

ФРИЧЪ.

Въ щитѣ наполъ раздѣленномъ, въ правомъ золотомъ полѣ сѣрая коза поднявшаяся на дыбы, а въ лѣвомъ, голубомъ, такая же черная коза; обѣ упираются въ серебряную колонну съ золотою короною, въ самомъ разрѣзѣ щита поставленную. Въ навершьѣ шлема золотая коза,

HERB

FRITSCH.

Na tarczy dwudzielnéj, w prawém polu złotém, koza wspinająca się szara,— w lewém niebieskiém takaż koza czarna; obie wsparte na kolumnie srebrnéj ze złotą koroną, na samym przedziale stojącéj. W szczycie hełmu koza złota w prawo, wspinająca się na podobną jak w tar-

Библиотека "Руниверс"

вправо, взвивающаяся на подобную какъ въ щитѣ колонну. Наметъ голубой, подложенный золотомъ.

Употребляютъ его:

Фричи, переселившіеся изъ Саксоніи въ Польшу въ царствованіе Короля Станислава Августа. Изъ нихъ Карлъ-Авраамъ Фричъ, Референдарій Саксонскаго Двора, пожалованный въ Саксоніи Барономъ, возведенъ въ Польскіе дворяне Сеймовымъ постановленіемъ 1768 года, и на пользованіе дворянскими правами получилъ отъ Короля индигенатъ въ 1775 году.

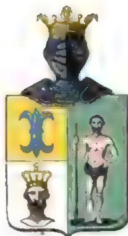
czy kolumnę. Labry niebieskie złotem podszyte.

Używa go rodzina

Fritsch, z Saksonii pochodząca i za panowania Króla Stanisława Augusta w Polsce osiadła. Z téj Karol Abraham Fritsch, Referendarz Dworu Saskiego, tytułem Barona w Królestwie Saskiém zaszczycony, przez Uchwałę Sejmu z roku 1768, był do przywilejów szlacheckich w Polsce przypuszczony i na używanie takowych, w roku 1775 od Króla Polskiego Indigenat otrzymał.

ГЕРБЪ

ФРИЗЕ.

HERB

FRYZE.

Щитъ напол раздѣленный; въ правой его части напол пересѣченной, въ верхнемъ золотомъ полѣ голубая лилія, а въ нижнемъ, серебряномъ, голова въ королевской коронѣ; въ лѣ-

Tarcza dwudzielna, w prawéj części w połowie ściętéj, w górném polu złotém lilija niebieska,— w dolném zaś srebrném, głowa w koronie królewskiéj; w lewéj zaś części tarczy, w polu

Библиотека "Руниверс"

вой же части щита, въ зеленомъ полѣ, великанъ съ копьемъ въ правой рукѣ, обращеннымъ желѣзкомъ внизъ. Въ навершьѣ шлема дворянская корона.

Употребляютъ его:

Фризе, происходящіе отъ Антона Фризе, Генеральнаго Контролера Королевскихъ Монетныхъ Дворовъ, которому вышеизображенный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ пожалованъ за усердную службу Королемъ Станиславомъ Августомъ, въ 1768 году.

zieloném olbrzym, w prawéj ręce oszczep żeleźcem na dół trzymający. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

Używają go:

Fryze, rodzina wywodząca pochodzenie swoje od Antoniego Fryze, Jeneralnego Kontrollera Mennic Królewskich, który za gorliwość w służbie, przez Króla Polskiego, Stanisława Augusta, do godności szlacheckiéj dyplomem z roku 1768 wyniesiony i herbem powyższym zaszczycony został.

ГЕРБЪ ГАЛЕРА.

HERB GALERA.

Въ разчетверенномъ щитѣ накинутъ щитокъ, въ голубомъ полѣ котораго галера. Въ поляхъ щита, золотыхъ и красныхъ накрестъ, въ первомъ и четвертомъ, по одному черному двуглавому орлу, а во второмъ

Na środku tarczy przećwiertowanéj, rzucona mała tarcza z galerą w polu niebieskiém. W polach tarczy ogólnéj, na krzyż złotych i czerwonych, w pierwszém i czwartém, orły dwugłowe czarne,— w drugiém

Библиотека "Руниверс"

и третьемъ каменныя трехбашенныя ворота. Щитъ покрытъ дворянскою короною.

Употребляютъ его:

Галеры, вышедшіе изъ Италіи и поселившіеся въ Польшѣ около 1700 года. Братья Егоръ и Осипъ служившіе въ Литовскомъ войскѣ, первый Маіоромъ а послѣдній Капитаномъ, въ награду заслугъ ихъ и отца ихъ Ивана, возведены въ Польскіе дворяне Сеймовымъ постановленіемъ 1768 года, а въ 1789 году получили отъ Короля Станислава Августа грамоту на дворянство съ вышеописаннымъ гербомъ.

i trzeciém: bramy kamienne o trzech wieżach. Tarcza samą koroną szlachecką nakryta.

Używają go:

Galerowie, rodzina szlachecka z Włoch pochodząca i około roku 1700 w Polsce osiadła. Z téj Jerzy, Major, i Józef Kapitan, w dawném wojsku Litewskiém, bracia rodzeni Galerowie, w nagrodę zasług własnych, tudzież przez ich ojca Jana Galerę, dla kraju położonych,—Uchwałą Sejmu z roku 1768, do używania przywilejów szlachectwa w Polsce przypuszczeni; w roku 1789, dyplom wraz z herbem powyższym od Króla Polskiego Stanisława Augusta, otrzymali.

ГЕРБЪ ГАРЧИНСКІЙ.

HERB GARCZYŃSKI.

Въ голубомъ полѣ подъ золотымъ полумѣсяцемъ рогами внизъ обращеннымъ, стрѣла

W polu niebieskiém, pod złotym księżycem rogami na dół obróconym, strzała żeleżcem

Библиотека "Руниверс"

желѣзкомъ вверхъ, между двухъ золотыхъ звѣздъ. Въ навершьѣ шлема четыре строусовыя пера. Гербъ сей называютъ иногда Сасомъ.

Употребляютъ его:

Гарчинскіе, изъ коихъ Станиславъ въ 1715 г. былъ Каштеляномъ Конарско-Лэнчицкимъ. Осипъ, Скарбникъ Дрогичинскій, въ 1760 году владѣлъ имѣніемъ Чарногловъ, Выглендовекъ и Волька-Чарногловска, въ Ливской Землѣ состоявшимъ. Александръ въ 1771 году владѣлъ въ Равскомъ Воеводствѣ деревнями Дурановъ, Силице и Лазенки.

Гонсовскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Станиславъ изъ-Оссовъ Гонсовскій въ 1549 году былъ Подкоморіемъ Бѣльской Земли. Андрей въ 1696 году владѣлъ имѣніемъ Дзержки, Зембки, Марциновента и Гонсовка-Стара. Станиславъ Скарбникъ Бѣльской Земли, въ 1728 г., былъ владѣльцемъ имѣнія Воля-Юхновецка, Осипъ же въ 1744 г. владѣлъ имѣніемъ Гонсовка-Скварки.

Юшинскіе, изъ коихъ Илья, въ 1735 году, владѣлъ имѣніемъ Неморшаны-вельке и деревнею Меделица-Юра въ Жмудскомъ Княже-

w górę, między dwiema złotemi gwiazdami. W szczycie hełmu cztéry pióra strusie. Herb ten zowią niekiedy Sasem.

Używają go:

Garczyńscy. Z téj rodziny Stanisław, w roku 1715 był Kasztelanem Konarsko-Łęczyckiém. Józef, Skarbnik Drohicki, w roku 1760, dziedziczył dobra Czarnogłów, Wyględówek i Wólkę Czarnogłówską, w Ziemi Liwskiéj leżące. Aleksander zaś, w roku 1771, wsie Duranów, Silicie i Łazienki w Województwie Rawskiém leżące posiadał.

Gąssowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Stanisław z Ossów Gąssowski, był w roku 1549 Podkomorzym Ziemi Bielskiéj. Andrzéj, w roku 1696, dobra Dzierzki, Zębki, Marcinowięta i Gąssowkę-starą posiadał. Stanisław, Skarbnik Ziemi Bielskiéj, w roku 1728 dobra Wolę Juchnowiecką, zaś Józef dobra Gąssówkę-Skwarki, w roku 1744 dziedziczył.

Juszyńscy. Z téj rodziny Eliasz Juszyński, w roku 1735 dobra Niemorszany-wielkie i wioskę Medelica-Jura w Księztwie Żmudzkiém posia-

Библиотека "Руниверс"

ствѣ; Иванъ же въ 1773 году былъ владѣльцемъ деревни Гудзяны въ Троцкомъ Воеводствѣ.

dał; zaś Jan, w roku 1773 wieś Gudziany, w Województwie Trockiém leżącą, dziedziczył.

ГЕРБЪ

ГЕНДЕРИХЪ.

HERB

GENDERYCH.

Въ серебряномъ полѣ пень съ тремя зеленѣющими вѣтвями, обхваченный снизу якоремъ, который обращенъ анкерштокомъ къ правому верхнему углу щита. Въ навершьѣ шлема вооруженная рука съ мечемъ, вправо, а съ обѣихъ сторонъ по черному орлиному крылу.

W polu srebrném pień o trzech konarach liściami pokrytych, u dołu opasany łukiem kotwicy od prawego ku lewemu, po za pniem skierowanéj. W szczycie hełmu ręka zbrojna z mieczem do cięcia w prawo, po bokach zaś tegoż dwa skrzydła orle czarne.

Употребляютъ его:

Де Гайдесъ, происходящіе изъ Нѣмецкихъ дворянъ. Сначала, въ 1540 году, Король Польскій Сигизмундъ I пожаловалъ дворянскія права братьямъ: Герасиму, Генриху, Вильгельму, Гаспарію и Ивану изъ-

Używają go:

De Haydes, rodzina z Niemieckiéj szlachty pochodząca. Najprzód Zygmunt I, Król Polski, w roku 1540 dozwolił: Erazmowi, Henrykowi, Wilhelmowi, Kacprowi i Janowi, pięciu braciom z Genderychów Hay-

Библиотека "Руниверс"

Гендериховъ Гайдесъ; въ послѣдствіи, 1576 года, Король Стефанъ утвердилъ таковое пожалованіе; въ позднѣйшее же время, когда потомокъ фамиліи сей Осипъ де Гайдесъ поселился въ Пруссіи, Король Прусскій Фридрихъ, въ 1785 году, утвердилъ его въ прежнемъ дворянствѣ.

des, używać przywilejów szlachectwa w Polsce; następnie Król Stefan, w roku 1576, nadanie takowe dla tychże potwierdził. W późniejszym zaś czasie, gdy potomek téj rodziny Józef de Haydes, osiadł w Prusach, Król Pruski Fryderyk, przyznał temuż w roku 1785 starodawne szlachectwo.

ГЕРБЪ

ГЕППЕРТЪ.

Въ щитѣ напoлъ раздѣленномъ, въ правомъ серебряномъ полѣ якорь, анкерштокомъ вверхъ, а въ лѣвомъ, голубомъ, три, одна надъ другою золотыя звѣзды, изъ коихъ средняя окружена полумѣсяцемъ рогами обращеннымъ вправо. Въ на-

HERB

GEPPERT.

Na tarczy dwudzielnéj, w prawém polu srebrném, kotwica uchem w górę,— w lewém zaś niebieskiém, trzy gwiazdy złote w słup, z których środkowa, otoczona srebrnym księżycem rogami w prawo zwróconym. W szczycie hełmu trzy pióra

Библиотека "Руниверс"

вершъ̀ шлема три строусовыя пера, крайнія голубыя, а среднее бѣлое. Наметъ голубой подложенный серебромъ.

Употребляютъ его:

Гепперты, происходящіе отъ Осипа Гепперта, Лекаря при соляныхъ копяхъ въ Величкѣ, которому потомственное дворянство съ вышеописаннымъ гербомъ пожаловано Іосифомъ II Императоромъ Римскимъ Королемъ Галиціи и Лодомеріи, царствовавшимъ въ той части края, которая послѣ присоединена къ Царству Польскому.

strusie, — skrajne niebieskie a środkowe białe. Labry niebieskie srebrem podszyte.

Używają go:

Geppertowie, pochodzący od Józefa Gepperta, Lekarza przy kopalniach soli w Wieliczce, który miał sobie nadane w roku 1789, szlachectwo dziedziczne wraz z herbem powyższym; dyplomem Józefa II, Cesarza Rzymskiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, panującego w téj części kraju, która później do Królestwa Polskiego przyłączoną została.

ГЕРБЪ ГЕЙШЪ.

HERB GIEJSZ.

Въ щитѣ овальномъ золотою продольною чертою пополъ раздѣленномъ, въ красномъ полѣ съ правой стороны орлиное кры-

Na tarczy owalnéj, linijką złotą wzdłuż przedzielonéj, w polu czerwoném, z prawéj strony skrzydło orle barkiem

Библиотека "Руниверс"

ло, ребромъ влѣво, а съ лѣвой золотой кавалерскій крестъ, безъ праваго конца. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляють его:

Еліашевичи, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Василій, Иванъ и Лука въ 1762 году продали наслѣдованное ими, послѣ отца ихъ Луки, имѣніе Кальницу.

Гибасевичи, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Станиславъ Гибасевичъ въ 1720 году исправлялъ должность Субделегата Гродскаго Сандомирскаго.

w lewo,— z lewéj, złoty krzyż kawalerski bez prawego ramienia. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Eliaszewiczowie, w dawném Województwie Ruskiém. Z tych Bazyli, Jan i Łukasz, odziedziczone po ojcu swym Łukaszu Eliaszewiczu, dobra Kalnicę, w roku 1762 sprzedali.

Gibasiewiczowie, w dawném WojewództwieSandomierskiém. Z tych Stanisław Gibasiewicz, w roku 1720 sprawował Urząd Subdelegata Grodzkiego Sandomierskiego.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГЕЙШТОРЪ.

HERB

GIEJSZTOR.

Въ красномъ полѣ, крестообразно, двѣ половинки распоротой вдоль стрѣлы, желѣзкомъ вверхъ; съ обѣихъ сторонъ по золотой звѣздѣ. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Добкевичи, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Игнатій Добкевичъ, въ 1773 году, продалъ тамъ же имѣніе свое Юновиче-Добкишки.

Гейшторы, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Доминикъ Гейшторъ былъ Посломъ того Воеводства на четырехлѣтнемъ Сеймѣ. начатомъ въ 1788 году.

W polu czerwoném, dwie połowy strzały rozdartéj, żeleźcem w górę, z sobą skośnie przekrzyżowane; po bokach z każdéj strony gwiazda złota. W szczycie hełmu trzy strusie pióra.

Używają go:

Dobkiewiczowie, rodzina w dawném Województwie Trockiém osiadła. Z niéj Ignacy Dobkiewicz, w roku 1773 sprzedał tamże dobra swoje Junowicze-Dobkiszki zwane.

Giejsztorowie, w dawném Województwie Trockiém. Z tych Dominik Giejsztor, był z tegoż Województwa, Posłem na Sejm czteroletni w roku 1788 zaczęty.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГЕРАЛЬДЪ.

HERB

GIERALT.

Въ красномъ полѣ серебряный крестъ съ распертыми дугообразно концами, промежду коихъ, по одному яблоку. Въ навершьѣ шлема тетеревъ на взлетѣ, вправо. Гербъ сей называютъ также Осьмарогомъ.

Употребляютъ его:

Гержинскіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ осѣдлые, изъ коихъ Альбертъ Гержинскій въ 1698 году владѣлъ имѣніемъ Пршивецержино.

W polu czerwoném, srebrny krzyż z ramionami łukowato-rozdartemi, w rozdarciach tych ramion cztéry jabłka. W szczycie hełmu cietrzew, z skrzydłami do lotu w prawo. Herb ten zowią także ośmarogiem.

Używają go:

Gierzyńscy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém. Z tych Albert Gierzyński, dobra Przywiecerzyno w roku 1698 posiadał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГЕРШТЪ.

HERB

GIERSZT.

Въ красномъ полѣ три шпаги, золотыми рукоятками влѣво, а остроконечіями внизъ; двѣ крайнія нѣсколько къ бокамъ щита наклоненныя. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Герпгты или **Гёршты,** предокъ которыхъ Христіанъ-Фридрихъ Гёрштъ, Оберъ-Фейерверкеръ Польской Артиллеріи, въ 1774 году владѣлъ помѣстьями въ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ.

W polu czerwoném trzy szpady, rękojeściami złotemi w lewo; skrajne ku środkowéj ostrzami na dół skierowane. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Gierszt albo **Goerscht.** Z téj rodziny Krystyan Fryderyk Görst, Oberfajerwerker Artylleryi dawnych wojsk Polskich, posiadał w roku 1774 dobra ziemskie w Wielkiém Księztwie Litewskiém leżące.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГИНВИЛЪ

И ГИППОКЕНТАВРЪ.

HERB

GINWIŁ

I HIPPOCENTAURUS.

Щитъ наполъ разсѣченный; въ верхнемъ серебряномъ полѣ кентавръ влѣво, стрѣляющій назадъ въ змѣю служащую ему хвостомъ; въ нижнемъ же, красномъ, золотою продольною чертою наполъ раздѣленномъ, съ правой стороны ястребъ на пнѣ, влѣво,— а съ лѣвой лебедь на муравѣ, вправо. Въ навершьѣ шлема одна дворянская корона.

Употребляютъ его:

Кульвецы, издавна осѣдлые въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Изъ нихъ Матвей Кульвецъ въ 1739 году купилъ въ Вилькійскомъ Повѣтѣ имѣніе Креткомпье.

Tarcza w połowie ścięta, w górném polu srebrném, centaur w prawo obracający się, z wężem w miejscu ogona, do którego z łuku strzela;—w dolném czerwoném, pionową linijką złotą przedzieloném, z prawéj strony jastrząb na pniu w lewo,— z lewéj łabędź na murawie wprawo. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

Używają go:

Kulwiecowie, rodzina oddawna w byłém Wielkiém Księztwie Litewskiém osiadła. Z téj Maciéj Kulwiec, w roku 1739 nabył dobra ziemskie Kretkompie w Powiecie Wilkijskim leżące.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГИССА.

HERB

GISSA.

Въ серебряномъ полѣ три рѣки поперекъ, бѣлая между двумя голубыми; надъ верхнею красный левъ, бѣгущій влѣво. Въ навершьѣ шлема такой же стоящій левъ.

Употребляютъ его:

Кобоски, въ прежней Ломжинской Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Яковъ Кобоска въ 1678 году купилъ имѣніе Хояне-Станковента и Голасе.

W polu srebrném trzy rzeki w poprzecz, z tych skrajne niebieskie, a środkowa biała, nad górną rzeką lew czerwony, w lewo biegnący. W szczycie hełmu takiž lew stojący.

Używają go:

Koboskowie, z dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Jakób Koboska, w roku 1678 nabył dobra Chojane-Stankowięta i Gołasie nazwane.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГЛАУБИЧЪ.

HERB

GLAUBICZ.

Въ голубомъ полѣ золотая рыба, влѣво. Въ навершьѣ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

Употребляютъ его:

Гонѣвскіе, въ прежней Мельницкой Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Матвей Гонѣвскій въ 1765 году продалъ имѣніе свое Мшане.

Плончинскіе, въ прежней Добржинской Землѣ, изъ коихъ Мартынъ Плончинскій въ 1694 году владѣлъ цѣлою деревнею Скоржино.

Рокоссовскіе, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Казиміръ Рокоссовскій въ 1700 году купилъ имѣніе Гембице-нове и Гембице-старе; Матвей же Рокоссовскій въ 1762 году владѣлъ деревнею Стршалково въ Калишскомъ Воеводствѣ.

W polu niebieskiém ryba złota w lewo. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

Używają go:

Goniewscy, w dawnéj Ziemi Mielnickiéj. Z tych Mateusz Goniewski, w roku 1765, dobra swoje Mszane sprzedawał.

Płonczyńscy, w dawnéj Ziemi Dobrzyńskiéj. Z nich Marcin Płonczyński, w roku 1694 całkowitą wieś Skorzyno dziedziczył.

Rokossowscy, w dawném Województwie Poznańskiém. Z tych Kaźmirz Rokossowski, w roku 1700 nabył dobra Gembice nowe i stare. Maciéj zaś w roku 1762, wieś Strzałkowo w Województwie Kaliskiém posiadał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГЛИНСКІЙ.

HERB

GLIŃSKI.

Въ красномъ полѣ, на серебряномъ крестѣ, обращенномъ якорчатымъ концемъ вверхъ, деревянныя ворота въ подвалинахъ. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Глинскіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Петръ Глинскій, Бургравъ Гродскій Гостынскій, владѣлъ тамъ же имѣніемъ Каркошки, которое въ 1768 году продали сыновья его Антонъ и Иванъ Глинскіе.

W polu czerwoném, na srebrnym krzyżu, przewróconym kotwicowatym końcem do góry, brama drewniana w przyciesiach. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Glińscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Piotr Gliński, Burgrabia Grodzki Gostyński, dziedziczył tamże dobra ziemskie Karkoszki, które synowie jego Antoni i Jan Glińscy, w roku 1768 sprzedali.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГЛОСКОВЪ.

HERB

GŁOSKÓW.

Въ щитѣ съ золотою окраиною, въ красномъ полѣ, двѣ бѣлыя овцы, одна отъ другой отвернувшіяся. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера, изъ коихъ среднее красное.

Употребляютъ его:

Стальковскіе, происходящіе отъ Францискa Стальковскаго, владѣльца имѣнія Глосковъ, которому вышеописанный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ за труды по улучшенію сельскаго хозяйства, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1830 года Апрѣля 1 (13) дня.

Na tarczy ze skrajem złotym, w polu czerwoném dwie owce białe, od siebie odwrócone. W szczycie hełmu trzy pióra strusie, z których środkowe czerwone.

Używają go:

Stalkowscy, pochodzący od Franciszka Stalkowskiego, dziedzica dóbr Głosków, który za usiłowania w ulepszaniu gospodarstwa rolnego, Najłaskawiéj do godności szlacheckiéj wyniesiony; dyplom na takową wraz z herbem powyższym, od Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, w dniu 1 (13) Kwietnia 1830 roku otrzymał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ ГНѢШАВА.

HERB GNIESZAWA.

Въ красномъ полѣ, золотая стрѣла, желѣзкомъ вверхъ, на половинѣ золотаго же перстня, подъ которымъ бѣлая роза. Въ навершьѣ шлема пять павлиныхъ перьевъ, пробитыхъ золотою стрѣлою вправо.

Употребляютъ его:

Слодковскіе, въ прежнемъ Княжествѣ Сѣверскомъ осѣдлые, изъ коихъ Станиславъ Слодковскій, Бургравъ Гродскій Бобровницкій, съ 1786 года исправлялъ должность Регента земскихъ и гродскихъ дѣлъ въ томъ же Княжествѣ Сѣверскомъ.

W polu czerwoném, strzała złota żeleźcem do góry, na połowie takiegoż pierścienia; pod pierścieniem róża biała. W szczycie hełmu pięć piór pawich, strzałą złotą w prawo przeszytych.

Używają go:

Słodkowscy, w dawném Księztwie Siewierskiém. Z tych Stanisław Słodkowski, naprzód Burgrabia Grodzki Bobrownicki, od roku 1786 Urząd Rejenta Akt Ziemskich i Grodzkich w témże Księztwie Siewierskiém sprawował.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

HERB

ГОДЗѢМБА.

GODZIEMBA.

Въ красномъ полѣ, сосна о трехъ верхушкахъ и пяти корняхъ. Въ навершьѣ шлема воинъ въ бронѣ и острокопечной шапкѣ, съ подобною какъ въ щитѣ сосною въ правой рукѣ, а лѣвую приложившій къ рукояти меча.

Употребляютъ его:

Цвалины или **Чвалины.** Михаилъ Цвалина, прежде 1525 года, купилъ въ Прусской провинціи пустоши Чвалинъ-Стрѣльникъ и Дыбова, на коихъ возникли потомъ соименныя имъ деревни.

Домбскіе, пишущіеся изъ-Любранца. Изъ нихъ Станиславъ въ 1788 году былъ Посломъ Воеводства Бржеско-Кулвскаго; Казиміръ, Мечникъ Иноврoцлавскій, въ

W polu czerwonêm sosna o trzech wierzchołkach i o pięciu korzeniach. W szczycie hełmu rycerz w zbroi i czapce spiczastéj, w prawéj ręce podobnąż sosnę jak w tarczy, a lewą za rękojeść miecza trzymający.

Używają go:

Cwalinowie albo **Czwalinowie.** Z téj rodziny Michał, przed rokiem 1525 był nabywcą gruntów dziedzicznych Czwalin-Strzelnik i Dybowa w prowincyi Pruskiéj, na których następnie tegoż nazwiska wsie pozakładane zostały.

Dąbscy albo **Dąmbscy,** piszący się z Lubrańca. Z tych Stanisław, w roku 1788 był posłem z Województwa Brzesko-Kujawskiego. Każmirz, Miecznik Inowrocławski, w ro-

Библиотека "Руниверс"

1730 году продалъ имѣніе Маршовице, Клечаны, Подоляны и Зренчице въ Воеводствѣ Краковскомъ. Иванъ въ 1774 году купилъ имѣніе Рокотово, Езёрки и Боржишево въ Землѣ Сохачевской. Станиславъ, Мечникъ Иновроцлавскій, прежде 1749 года владѣлъ въ Воеводствѣ Сандомирскомъ деревнями: Хрущизна-велька и мала и мѣстечкомъ Окса съ селами Павчовъ и Блогошовъ, которыя по смерти его раздѣлили между собою его сыновья. Казиміръ, въ 1762 году, купилъ деревни Задзинъ, Воля-Залѣска и другія въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ.

Кобылецкіе. Фамиліи этой Станиславъ въ 1775 году былъ Бургравомъ Гродскимъ Лэнчицкимъ. Осипъ, въ 1727 году, владѣлъ имѣніемъ Янково въ Воеводствѣ Равскомъ. Михаилъ изъ-Велькихъ Кобылэкъ Кобылецкій, Мечникъ Бржезинскій, владѣлъ въ 1774 году имѣніемъ Садовка-Осса въ Воеводствѣ Лэнчицкомъ.

Кретовичи, изъ коихъ Игнатій въ 1763 году былъ Субделегатомъ Красноставскаго грода.

Малешевскіе. Изъ нихъ Леонъ въ 1791 году былъ Подстоліемъ Воеводства Брестъ-Литовскаго. Николай изъ-Медзвѣдзи, сынъ

ku 1730 sprzedał dobra Marszowice, Kleczary, Podolany i Zręczyce w Województwie Krakowskiém. Jan, w roku 1774 nabył dobra Rokotowo, Jeziorki i Boryszewo w Ziemi Sochaczewskiéj. Stanisław, Miecznik Inowrocławski, przed rokiem 1749 w Województwie Sandomierskiém dziedziczył wsie: Chruszczyznę wielką i małą, miasteczko Oksę z wsiami Pawczów i Błogoszów, które po śmierci tegoż synowie między siebie podzielili. Kaźmirz, w roku 1762 nabył wsie Zadzin, Wola Zaleska i wiele innych, w Województwie Sieradzkiém leżących.

Kobyłeccy. Z téj rodziny Stanisław, w roku 1775 był Burgrabią Grodzkim Łęczyckim. Józef, w roku 1727 posiadał dobra Jankowo w Województwie Rawskiém. Michał z Wielkich Kobyłek Kobyłecki, Miecznik Brzeziński, w roku 1774 posiadał dobra Sadówka-Ossa w Województwie Łęczyckiém.

Kretowiczowie. Z téj rodziny Ignacy, w roku 1763 był Subdelegatem Grodu Krasnostawskiego.

Maleszewscy. Z rodziny téj Leon, w roku 1791 był Podstolim Województwa Brzesko-Litewskiego. Mikołaj z Miedzwiedzi syn Dobrosła-

Библиотека "Руниверс"

Доброславовъ, въ 1439 году получилъ отъ Яна Князя Мазовецкаго во владѣніе двадцать влокъ земли Малешево называемой, въ Визской Землѣ.

Малишевскіе. Изъ рода ихъ Ксаверій въ 1754 году былъ Хорунжимъ Визской Земли. Сигизмундъ въ 1797 году владѣлъ имѣніемъ Рудово-Прусы въ Воеводствѣ Плоцкомъ. Адамъ въ 1775 году былъ помѣщикомъ имѣнія Вержбицы въ Землѣ Закрочимской.

Нижинскіе, изъ коихъ Франциекъ въ 1728 году владѣлъ имѣніемъ Склоды и Годлево-Ольшево въ Брянскомъ Повѣтѣ

Пашевскіе. Владиславъ, сынъ Николаевъ, въ 1754 году былъ владѣльцемъ имѣнія Миколаевице-Гурне, иначе Бояничекъ называемаго, въ Воеводствѣ Гнѣзненскомъ.

Сосинковскіе. Гавріилъ, прежде 1785 года, владѣлъ въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Сосинково, которое, по смерти его досталось тремъ его сыновьямъ Осипу-Вильгельму, Франциску и Ѳомѣ.

Сосновскіе, изъ коихъ Иванъ былъ Субделегатомъ Равскаго Грода въ 1721 году.

wa, w roku 1439 przez Jana, Księcia Mazowieckiego, miał sobie nadane na własność dwadzieścia włók gruntu, nazwanego Maleszewo w Ziemi Wizkiéj.

Maliszewscy. z których Ksawery, w roku 1754 był Chorążym Ziemi Wizkiéj. Zygmunt, w roku 1797 posiadał dobra Rudowo-Prusy w Województwie Płockiém. Adam, w roku 1775 był dziedzicem dóbr Wierzbicy w Ziemi Zakroczymskiéj

Niżyńscy, z których Franciszek, w roku 1728 dziedziczył dobra Skłody i Godlewo-Olszewo w Powiecie Brańskim.

Paszewscy. Władysław syn Mikołaja, w roku 1754 posiadał dobra Mikołajewice górne, czyli Bojaniczek nazwane, w Województwie Gnieznieńskiém.

Sosnkowscy. Gabryel, przed rokiem 1785, posiadał dobra Sosnkowo w Ziemi Zakroczymskiéj, które po jego śmierci przeszły na trzech jego synów Józefa Wilhelma, Franciszka i Tomasza.

Sosnowscy. Z tych Jan, był Subdelegatem Grodzkim Rawskim w roku 1721.

Библиотека "Руниверс"

Варденскіе. Франциск въ 1746 году былъ помѣщикомъ деревни Даликова въ Згѣрскомъ Повѣтѣ.

Венглинскіе, изъ коихъ Бенедиктъ, Ловчій Летичевскій, купилъ въ 1743 году имѣніе Маленчинъ съ половиною деревни Мыслишовице, въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Высоцкіе. Станиславъ-Флоріянъ въ 1709 году былъ помѣщикомъ деревни Глупѣво въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Станиславъ, Подсудокъ Земскій Лэнчицкій, владѣлъ до 1772 года деревнями Выржики, Куроше и Годзембы въ Воеводствѣ Лэнчицкомъ, коими по смерти его подѣлились между собою сыновья его Осипъ и Франциск.

Залѣскіе, изъ коихъ Серваціи былъ Скарбникомъ Визской Земли и въ 1748 году помѣщикомъ деревни Сосново въ Ливской Землѣ.

Wardęscy. Franciszek, w roku 1746 był dziedzicem wsi Dalikowa w Zgierskim Powiecie.

Węglińscy. Z tych Benedykt, Łowczy Latyczowski, w roku 1743 nabył dobra Małęczyn z połową wsi Myśliszowice w Województwie Sandomierskiém.

Wysoccy. Z rodziny téj Stanisław Floryan, w roku 1709 był właścicielem wsi Głupiewo w Województwie Łęczyckiém. Stanisław, przed rokiem 1772 posiadał wsie: Wykrzyki, Kurosze i Godziemby w Województwie Łęczyckiém; któremi się po jego śmierci synowie Józef i Franciszek podzielili.

Zalescy. Z tych Serwacy, był Skarbnikiem Ziemi Wizkiéj, i w roku 1748 wieś Sosnowę w Ziemi Liwskiéj dziedziczył.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГОДЗѢМБА 2.

HERB

GODZIEMBA 2.

Въ щитѣ напол пересѣченномъ, въ верхнемъ золотомъ полѣ бѣлый орелъ, вправо, съ голубымъ овальнымъ на груди щитомъ, на коемъ золотая звѣзда; въ нижнемъ же, красномъ полѣ, сосна о трехъ верхушкахъ, съ четырьмя корнями. Въ навершьѣ шлема золотая звѣзда.

Употребляютъ его:

Штембарты, предокъ которыхъ Иванъ-Фридрихъ Штембартъ получилъ въ 1783 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго дипломъ на потомственное дворянство, съ вышеописаннымъ гербомъ.

Tarcza w połowie ścięta, w górném polu złotém orzeł biały w prawo, z niebieską owalną tarczą na piersiach, na któréj złota gwiazda; w dolném polu czerwoném, sosna o trzech wierzchołkach z czterema korzeniami. W szczycie hełmu gwiazda złota.

Używają go:

Sztembarthowie, których przodek Jan Fryderyk Sztembarth, w roku 1783 od Stanisława Augusta, Króla Polskiego, dyplom na szlachectwo dziedziczne z herbem powyższym otrzymał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ ГУРА ЗЛОТОСКАЛИСТАЯ.		HERB GÓRA. ZŁOTO-SKALISTA.

Въ голубомъ полѣ гора золото-скалистая, на муравѣ; на вершинѣ горы двѣ пестрыя галки, одна къ другой обращенныя. Въ навершьѣ шлема дворянская корона.

Употребляютъ его:

Дескуры, дворянская фамилія выѣхавшая изъ Франціи и въ царствованіе Короля Августа II поселившаяся въ Польшѣ. Изъ нихъ Иванъ Капитанъ пѣшей Гвардіи Великаго Княжества Литовскаго, Михаилъ Хорунжій, равно Павелъ и Іеронимъ, сыновья Петра Дескура Оберштерлейтенанта упомянутой Гвардіи, за мужество и заслуги оказанныя ими и отцемъ ихъ на военномъ поприщѣ, грамотою Короля Польскаго Станислава Августа 1766 года Ноября 15 дня, возведены въ дворянское достоинство, вмѣстѣ съ пожалованіемъ вышеизображеннаго герба.

W polu niebieskiém, góra złoto-skalista na murawie; na wierzchołku góry dwie kawki biało nakrapiane, ku sobie zwrócone; nad niemi gwiazda złota sześciopromienna. W szczycie hełmu sama szlachecka korona.

Używają go:

Deskurowie, rodzina szlachecka z Francyi przybyła, i za panowania Króla Augusta II, w Polsce osiadła. Z niéj pochodzący: Jan, Kapitan Gwardyi pieszéj Wielkiego Księztwa Litewskiego, Michał Chorąży, oraz Paweł i Hieronim, synowie Piotra Deskur, Obersztertejtnanta rzeczonéj Gwardyi, za męztwo i zasługi w zawodzie wojskowym, przez nich samych i ich ojca położone; dyplomem Króla Polskiego, Stanisława Augusta, z dnia 15 Listopada 1766 roku, do używania przywilejów godności szlacheckiéj w Polsce, wraz z herbem powyższym przypuszczeni zostali.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГОРДОНЪ.

HERB

GORDON.

На щитѣ въ серебряномъ полѣ, подобный щитокъ съ золотою окраиною; въ щиткѣ, въ голубомъ полѣ, черный левъ, влѣво оборотившійся. Въ навершьѣ шлема дворянская корона.

Употребляютъ его:

Гордоны, выѣхавшіе изъ Англіи. Изъ нихъ Генрихъ де Гордонъ, Маркграфъ Гунтилейскій, за отличныя заслуги оказанныя имъ Монарху и Государству въ званіи Оберштерлейтенанта Польскаго войска, получилъ въ 1658 году отъ Короля Яна Казиміра индигенатъ на права Польскаго дворянства, причемъ утвержденъ и вышеописанный его фамильный гербъ.

Na tarczy w polu srebrném, podobna tarcza mniejsza ze złotym skrajem, na niéj w polu niebieskiém lew czarny, w lewo się obracający. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

Używają go:

Gordonowie, rodzina z Anglii pochodząca. Z niéj Henryk de Gordon Margrabia Huntilejski, za znakomite zasługi jakie położył dla Monarchy i kraju, służąc jako Obersztерlejtnant w dawném wojsku Polskiém, od Króla Jana Kaźmirza, Indigenat na używanie przywilejów szlachectwa, wraz z herbem swoim rodzinnym, w roku 1658 otrzymał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГОЗДАВА.

HERB

GOZDAWA.

Въ красномъ полѣ бѣлая двойная лилія, съ золотою по срединѣ перевязкою. Въ навершьѣ шлема павлиный хвостъ, на которомъ подобная какъ въ щитѣ лилія.

Употребляютъ его:

Апановичи, водворившіеся въ прежнемъ Воеводствѣ Волынскомъ, гдѣ Андрей въ 1774 году владѣлъ деревнею Будки.

Бочковскіе. Изъ нихъ Матвей владѣлъ въ Гостынской Землѣ деревнею Любѣёвъ, которая по смерти его, прежде 1737 года, досталась двумъ его сыновьямъ.

Бржозовскіе, изъ коихъ Казиміръ въ 1734 году владѣлъ имѣ-

W polu czerwoném biała lilija podwójna, ze złotą na środku przewiązką. W szczycie hełmu ogon pawi, na którym podobna jak w tarczy lilija.

Używają go:

Apanowiczowie, z dawnego Województwa Wołyńskiego, gdzie Andrzéj, w roku 1774 wieś Budki posiadał.

Boczkowscy. Z tych Maciéj, posiadał wieś Lubiejów w Ziemi Gostyńskiéj, która po śmierci tegoż, jeszcze przed rokiem 1737 na dwóch jego synów przypadała.

Brzozowscy. Z téj rodziny Kazimierz, w roku 1734 posiadał do-

Библиотека "Руниверс"

ніемъ Таргонѣ и Крытулы въ Землѣ Замбровской, былъ Писаремъ Земскимъ Гродскимъ, а въ 1736 году Сеймовымъ Посломъ Цѣхановской Земли.

Храповицкіе. Антонъ-Игнатій-Іосафатъ-Викентій Староста Стародубскій и Пильвискій, сынъ Николая Маршалка Оршанскаго, пожалованъ въ 1788 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго орденомъ Святаго Станислава, и въ 1796 году получилъ по наслѣдству имѣніе Котовщизну въ Ковенскомъ Повѣтѣ.

Дзержановскіе, изъ коихъ Яковъ, владѣя имѣніемъ Нинково въ Воеводствѣ Познанскомъ, продалъ оное въ 1761 году.

Гижицкіе. Изъ нихъ Николай сынъ Антона, въ 1752 году, продалъ Андрею Лохинскому имѣніе свое Несвястовице въ Гнѣзненскомъ Повѣтѣ Калишскаго Воеводства состоявшее.

Годлевскіе, фамилія многочисленная, большею частію въ прежнихъ Земляхъ Нурской и Ломжинской осѣдлая. Многіе изъ нихъ исправляли разныя должности и владѣли помѣстьями.

Казиміръ въ 1696 году владѣлъ

bra Targonie i Krytuły w Ziemi Zambrowskiéj, był Pisarzem Ziemskim i Grodzkim, a w roku 1736 Posłem na Sejm z Ziemi Ciechanowskiéj.

Chrapowiccy. Z téj rodziny Antoni Ignacy Józefat Wincenty, Starosta Starodubowski i Pilwiski, syn Mikołaja Marszałka Orszańskiego, w roku 1788 przez Stanisława Augusta Króla Polskiego, miał sobie udzielony order Śgo Stanisława, i w roku 1796 odziedziczył dobra Kotowszczyzna w Powiecie Kowieńskim.

Dzierżanowscy. Z tych Jakób, posiadał dobra Ninkowo w Województwie Poznańskiém, i te w roku 1761 sprzedał.

Giżyccy, z których Mikołaj po Antonim, dobra swoje Nieświastowice w Województwie Kaliskiém, Powiecie Gnieznieńskim leżące, w roku 1752 Andrzejowi Łochyńskiemu sprzedał.

Godlewscy. Rodzina liczna, po większéj części w dawnéj Ziemi Nurskiéj i przyległéj téjże Łomżyńskiéj osiadła, z któréj wielu sprawowało różne w kraju urzędy i dziedziczyło rozmaite dobra. I tak:

Kazimierz, w roku 1696 posiadał

Библиотека "Руниверс"

деревнями Омоле, Синцилишки и Петлишки въ Княжествѣ Жмудскомъ.

Михаилъ-Антонъ въ 1797 году былъ Стражникомъ Уппискимъ и Старостою Скирстымовскимъ.

Станиславъ въ 1770 году былъ Земскимъ Регентомъ Воеводства Троцкаго.

Валентинъ Судья Гродскій Коленскій въ 1729 году владѣлъ имѣніемъ Влотки въ Ломжинской Землѣ.

Осипъ Судья Замбровскій, въ 1764 году былъ избранъ Посломъ на Сеймъ.

Ѳома Писарь Земли Ломжинской, Подстароста Нурскаго Грода, владѣя деревнями Порыте, Следзѣ, Збржезница и другими въ Землѣ Ломжинской, продалъ оныя въ 1688 году.

По смерти его, прежде 1716 года послѣдовавшей, досталось сыновьямъ его въ наслѣдство имѣніе Лясковице въ Землѣ Ломжинской, и Зарембовъ и Бяле Круки въ Воеводствѣ Лэнчицкомъ.

Ѳома же былъ помѣщикомъ деревни Чернице въ Землѣ Ломжинской, купленной имъ въ 1701 году. Въ послѣдствіи, въ 1706 году, онъ продалъ ее вмѣстѣ съ деревнями Богумилово и Всцѣклице.

Игнатій Бургравъ Гродскій Замбровскій въ 1764 году былъ Посломъ на Сеймъ.

Казиміръ въ 1733 году былъ

wsie: Omole, Sinciliszki i Petliszki w Księztwie Żmudzkiém.

Michał Antoni, w roku 1797 był Strażnikiem Upitskim i Starostą Skirstymowskim.

Stanisław, w roku 1770 był Regentem Ziemskim Województwa Trockiego.

Walenty, Sędzia Grodzki Koleński, w roku 1729 posiadał dobra Włotki w Ziemi Łomżyńskiéj.

Józef, Sędzia Zambrowski, w roku 1764 był obrany Posłem na Sejm.

Tomasz, Pisarz Ziemi Łomzyńskiéj, Podstarosta Grodu Nurskiego, posiadał wsie Poryte, Sledzie, Zbrzeźnica i inne w Ziemi Łomżyńskiéj, które w roku 1688 sprzedał.

Tenże Tomasz, przed rokiem 1716 zmarły, zostawił synom swoim na dziedzictwo dobra Laskowice w Ziemi Łomżyńskiéj, niemniéj Zarembów i Białe-Kruki w Województwie Łęczyckiém.

Tomasz, był dziedzicem wsi Czernice w Ziemi Łomżyńskiéj, którą w roku 1701 nabył, a następnie tęż wraz z wsiami Bogumiłowo i Wścieklice w roku 1706 sprzedał.

Ignacy, Burgrabia Grodzki Zambrowski, w roku 1764 był Posłem na Sejm.

Kazimierz, w roku 1733 był Vice-

Библиотека "Руниверс"

Вице-Регентомъ и Каптуровымъ Судьею Земли Ломжинской.

Станиславъ Регентъ Коронный и Староста Нурскій купилъ въ 1698 году имѣніе Гнѣвѣвице въ Равскомъ Воеводствѣ.

Войтѣхъ, Чесникъ Земли Нурской, въ 1715 году пріобрѣлъ имѣніе Мёдуше-Литва въ Землѣ Дрогичинской.

Валентинъ въ 1648 году былъ Посломъ Земли Нурской.

Матвей, сынъ Ивановъ, владѣлъ имѣніемъ Шульборже и Годлево-Цехи въ Нурской Землѣ, а Иванъ въ 1697 году былъ Скарбникомъ Земли Нурской.

Адамъ въ 1648 году былъ Скарбникомъ Земли Нурской и владѣлъ имѣніемъ Годлево-Бацки въ той же Землѣ.

Валентинъ былъ Судьею Земли Нурской въ 1697 году.

Станиславъ въ томъ же году былъ Подчашимъ Нурскимъ и Судьею Гродскимъ Каменчиковскимъ.

Антонъ, Судья Земскій, въ 1788 году, былъ Посломъ на Сеймѣ отъ Нурской Земли.

Антонъ же въ 1760 году былъ Подвоеводою Ломжинской Земли.

Иванъ Скарбникъ Земли Нурской купилъ въ 1787 году деревни Тхоржево и Панѣвко въ Воеводствѣ Бржеско-Куявскомъ.

Rejentem i Sędzią Kapturowym Ziemi Łomżyńskiéj.

Stanisław, Rejent Koronny i Starosta Nurski, w roku 1698 nabył dobra Gniewiewice w Województwie Rawskiém.

Wojciech, Cześnik Ziemi Nurskiéj, w roku 1715 nabył dobra Miodusze-Litwa w Ziemi Drohickiéj.

Walenty, w roku 1648 był Posłem Ziemi Nurskiéj.

Mateusz po Janie, posiadał dobra Szulborze i Godlewo-Cechy w Ziemi Nurskiéj, a Jan w roku 1697, był Skarbnikiem Ziemi Nurskiéj.

Adam, w roku 1648 był Skarbnikiem Ziemi Nurskiéj i posiadał dobra Godlewo-Baćki w téjże Ziemi.

Walenty, w roku 1697 był Sędzią Ziemi Nurskiéj.

Stanisław, w tymże roku Podczaszym Nurskim i Sędzią Grodzkim Komieńczykowskim.

Antoni, Sędzia Ziemski, w roku 1788 był Posłem na Sejm z Ziemi Nurskiéj.

Antoni, w roku 1760 Podwojewodzym Ziemi Łomżyńskiéj.

Jan, Skarbnik Ziemi Nurskiéj, nabył w roku 1687 wsie Tchórzewo i Paniewko w Województwie Brzesko-Kujawskiém.

Библиотека "Руниверс"

Северинъ былъ владѣльцемъ имѣнія Годлево-вельке, Гумова, Гумовка и Добковъ въ Землѣ Нурской, и таковое продалъ въ 1687 году.

Станиславъ Матвеевъ сынъ въ 1734 году владѣлъ имѣніемъ Свѣрже-Панки въ Нурской Землѣ.

Станиславъ былъ въ 1648 году Коморникомъ Земскимъ Радзиловскимъ.

Станиславъ Ивановъ сынъ, Коморникъ Земли Нурской, владѣлъ въ 1710 году имѣніемъ Лясковице, Пржездзятка и Левартовъ въ той же Землѣ.

Николай былъ Регентомъ Гродскимъ Пыздрскимъ въ 1785 году.

Голэмбевскіе или **Голэмбёвскіе.** Изъ нихъ Войтѣхъ Голэмбевскій въ 1740 году владѣлъ имѣніемъ Голэмбѣ и Яблоновъ въ Воеводствѣ Плоцкомъ.

Петръ въ 1712 году былъ Подсудкомъ Земли Нурской.

Иванъ, Павловъ сынъ, Судья Земли Нурской, владѣлъ въ 1736 году имѣніемъ Недзвядна въ той же Землѣ.

Францискъ Войтѣховъ сынъ, Подстолицъ Ржечицкій, купилъ въ 1783 году цѣлую деревню Крулевице-Гурне въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Флоріанъ, назначенный въ 1696

Seweryn, był dziedzicem dóbr Godlewa-wielkiego, Gumowa, Gumówka i Dobków w Ziemi Nurskiéj, które w roku 1687 sprzedał.

Stanisław po Mateuszu, w roku 1734 posiadał dobra Świerze-Panki w Ziemi Nurskiéj.

Stanisław, w roku 1648 był Komornikiem Ziemskim Radziłowskim.

Stanisław po Janie, Komornik Ziemi Nurskiéj, w roku 1710 był dziedzicem dóbr Laskowice, Przezdziatka i Lewartów, w téjże Ziemi leżących.

Mikołaj, w roku 1785 był Rejentem Grodzkim Pyzdrskim.

Gołembiewscy, Gołębiewscy albo **Gołębiowscy.** Z tych Wojciech Gołębiewski, w roku 1740 posiadał dobra Gołębie i Jabłonów w Województwie Płockiém.

Piotr, w roku 1712 był Podsędkiem Ziemi Nurskiéj.

Jan po Pawle, Sędzia Ziemi Nurskiéj, w roku 1736 był dziedzicem dóbr Niedźwiadna, w téjże Ziemi położonych.

Franciszek po Wojciechu, Podstolic Rzeczycki, w roku 1783 nabył całą wieś Królewice-Górne w Województwie Sandomierskiém.

Floryan, w roku 1696 mianowa-

Библиотека "Руниверс"

году Войскимъ Рожанскимъ, владѣлъ имѣніемъ Пршечки въ Ломжинской Землѣ.

Гостковскіе, пишущіеся изъ-Витошева. Фамиліи этой Якову, Антону, Осипу и Войтѣху, по Конституціи Сейма 1726 года, возвращены дворянскія права и преимущества.

Станиславъ въ 1771 году назначенъ былъ Войскимъ Сандецкимъ.

Гумницкіе, изъ коихъ Каетанъ изъ-Гумникъ Гумницкій, Скарбникъ Троцкій, въ 1760 году былъ помѣщикомъ деревни Конецково въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Яцковскіе. Войтѣхъ владѣя деревнею Ржеки-мале въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ подарилъ ее въ 1628 году сыну своему Феликсу-Христофору.

Яворницкіе. Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1772 году былъ помѣщикомъ деревень Яновице, Грохоцице и Монтовице въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Осипъ въ 1764 году былъ Посломъ Земли Сохачевской.

Андрей изъ-Обицъ Яворницкій владѣлъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ деревнею Ясѣ, которою по смерти его въ 1752 году подѣлились

ny Wojskim Rożańskim, dziedziczył dobra Przeczki w Ziemi Łomżyńskiéj.

Gostkowscy, piszą się z Witoszewa. Z rodziny téj, Konstytucyą Sejmu z roku 1726, Jakób, Antoni, Józef i Wojciech, zostali przywróceni do używania prerogatyw szlacheckich.

Stanisław, w roku 1771 mianowany był Wojskim Sandeckim.

Humniccy. Z tych Kajetan z Humnik Humnicki, Skarbnik Trocki, w roku 1760 posiadał wieś Konieczkowo w Województwie Sandomierskiém.

Jackowscy. Z rodziny téj Wojciech, posiadał wieś Rzeki-małe w Województwie Sieradzkiém, którą w roku 1628 synowi swemu Feliksowi Krzysztofowi darował.

Jaworniccy, z których Wojciech, w roku 1722 był dziedzicem wsiów Janowice, Grochocice i Montowice w Województwie Sandomierskiém.

Józef, w roku 1764 był Posłem na Sejm z Ziemi Sochaczewskiéj.

Andrzéj z Obic Jawornicki, posiadał wieś Jasie w Województwie Sandomierskiém, którą po jego śmierci, w roku 1752 synowie

Библиотека "Руниверс"

сыновья его Антонъ, Войтѣхъ и Павелъ.

Антонъ, Хорунжій Брацлавскій, былъ владѣльцемъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ имѣнія Бушковице и Корнацице, которое по смерти его въ 1784 году сыновья его раздѣлили между собою.

Кавецкіе, изъ коихъ Иванъ въ 1749 былъ помѣщикомъ деревни Марцы-Поремба въ Воеводствѣ Краковскомъ.

Кицкіе. Августъ въ 1784 году былъ Посломъ отъ Земли Закрочимской.

Липинскіе. Изъ рода ихъ Иванъ, Войскій Земли Нурской, въ 1724 году былъ Посломъ на Сеймѣ отъ тойже Земли.

Изъ Липинскихъ недворянскаго рода, Иванъ, получивъ въ 1765 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго грамоту на дворянство, причисленъ былъ къ тому же гербу.

Иванъ владѣлъ въ Нурской Землѣ имѣніемъ Совинъ, которое послѣ бездѣтной его смерти досталось въ 1780 году сыновьямъ братьевъ его Адама, Гаспарія и Антона.

Маловескіе. Изъ нихъ Флоріанъ пожалованъ былъ въ 1792 году отъ Станислава Августа Короля Польскаго Орденомъ Св. Станислава.

Antoni, Wojciech i Paweł. pomiędzy sobą rozdzielili.

Antoni, Chorąży Bracławski, był dziedzicem dóbr Buszkowice i Kornacice, w Województwie Sandomierskiém położonych, któremi się po jego śmierci synowie Ignacy i Wojciech, w roku 1784 podzielili.

Kawеccy, z których Jan w roku 1749 był dziedzicem wsi Marcy-Poręba w Województwie Krakowskiém.

Kiccy. Z tych August, w roku 1784 był Posłem z Ziemi Zakroczymskiéj.

Lipińscy. Z téj rodziny Jan, Wojski Ziemi Nurskiéj, w roku 1724 był Posłem na Sejm z téjże Ziemi.

Z rodziny nieszlacheckiéj Lipińskich, Jan w roku 1765, od Stanisława Augusta, Króla Polskiego, otrzymawszy dyplom nobilitacyi, do tegoż herbu przypuszczony został.

Jan, posiadał dobra Sowin w Ziemi Nurskiéj, które po bezpotomnéj jego śmierci, dostały się w roku 1780 dzieciom braci jego, Adama, Kacpra i Antoniego.

Małowiescy, z których Floryan, w roku 1792 przez Stanisława Augusta, Króla Polskiego, ozdobiony został Orderem Śgo Stanisława.

Библиотека "Руниверс"

Адамъ сынъ Ивана, Мечника Вышогродскаго, владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ деревнею Кѣлтыки, уступленною ему въ 1714 году братьями его Яковомъ и Антономъ.

Флоріанъ, сынъ Ивана, Чесника Вышогродскаго, владѣлъ въ Землѣ Вышогродской имѣніемъ Мала-весь, Нездзино и Боржинь, которое пришлось на его долю при раздѣлѣ съ братомъ Степаномъ въ 1681 году.

Микуличи, пишущіеся Радецкими. Фамилія эта, издавна въ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ поселившаяся, доказала уже права свои на потомственное дворянство въ Имперіи, гдѣ предки ея болѣе трехъ вѣковъ, съ 1500 года, занимали значительныя мѣста и владѣли многими помѣстьями; вслѣдствіе чего Виленская Дворянская Депутація опредѣленіемъ отъ 30 Марта 1832 года № 346 Высочайшимъ Указомъ утвержденнымъ, признала между иными дворянство Антону сыну Доминика и Якову-Ѳаддею сыну Карла, отцу малолѣтняго Алоизія.

Немѣры или **Немиры.** Петръ въ 1748 году владѣлъ деревнею Завады-Квасы въ Воеводствѣ Люблинскомъ.

Иванъ, Хорунжій Дрогичинскій, купилъ въ 1724 году деревню Иваны-Квасы въ томъ-же Воеводствѣ.

Adam po Janie, Miecznik Wyszogrodzkim, był dziedzicem wsi Kiełtyki w Województwie Płockiém, którą mu bracia jego Jakób i Antoni, w roku 1714 ustąpili.

Floryan po Janie, Cześniku Wyszogrodzkim, posiadał dobra Małąwieś, Nieździno i Borzyń, w Ziemi Wyszogrodzkiéj leżące, a z działu pomiędzy bratem Stefanem, w roku 1681 na niego przypadłe.

Mikuliczowie, piszą się Radeccy. Rodzina ta oddawna w Wielkiém Księztwie Litewskiém zamieszkała, udowodniła już prawa swoje do szlachectwa dziedzicznego w Cesarstwie, gdzie jéj przodkowie od trzech wieków, bo od roku 1500 zajmowali znaczne urzędy i liczne dziedziczyli dobra: w skutku czego Deputacya Szlachecka Wileńska decyzyą z dnia 30 Marca 1832 roku № 346, przez Ukaz zatwierdzoną, pomiędzy innymi przyznała szlachectwo: Antoniemu synowi Dominika, i Jakóbowi-Tadeuszowi synowi Karola, a ojcu nieletniego Aloizego.

Niemierowie albo **Niemirowie.** Z tych Piotr, w roku 1748 posiadał wieś Zawady-Kwasy w Województwie Lubelskiém.

Jan, Chorąży Drohicki, nabył w roku 1724 wieś Iwany-Kwasy w témże Województwie.

Библиотека "Руниверс"

Пепловскіе, изъ коихъ Яковъ въ 1746 году былъ владѣльцемъ имѣнія Пеплово-Сапалы въ Воеводствѣ Плоцкомъ.

Севруки. Самуилъ-Ѳома владѣлъ въ 1696 году имѣніемъ Шостаки въ Воеводствѣ Новогродскомъ.

Соколовскіе. Изъ нихъ Михаилъ въ 1616 году былъ Кастеляномъ Гостынскимъ, а Яковъ въ 1736 году владѣлъ имѣніемъ Нехорже въ Воеводствѣ Гнѣзненскомъ.

Стано, изъ коихъ Александръ былъ владѣльцемъ города Новоланецъ, деревень: Шимкова-Воля, Пеличаны и Надоляны въ Воеводствѣ Русскомъ, и иныхъ, которыя онъ въ 1778 году подарилъ внуку своему Александру-Михаилу сыну Христофорову, оставивъ ихъ однако за собою въ пожизненномъ владѣніи.

Ставискіе. Францискъ въ 1760 году, купилъ имѣніе Пржатовъ въ Воеводствѣ Сѣрадзкомъ.

Станиславъ, Подсудокъ Сѣрадскій, въ 1780 году былъ Посломъ отъ Шадковскаго Повѣта.

Иванъ владѣлъ въ Калишскомъ Воеводствѣ деревнею Мѣдзяновъ, которую послѣ него наслѣдовалъ въ 1694 году сынъ его Павелъ, скупивъ часть брата своего Войтѣха.

Pepłowscy, z których Jakób w roku 1746, był dziedzicem dóbr Pepłowo-Sapały w Województwie Płockiém.

Siewrukowie, z których Samuel Tomasz w roku 1696, był dziedzicem dóbr Szostaki w Województwie Nowogrodzkiém.

Sokołowscy. Z téj rodziny Michał, w roku 1616 był Kasztelanem Gostyńskim. Jakób, posiadał w roku 1736 dobra Niechorza w Województwie Gnieźnieńskiém.

Stanowie, z których Aleksander, był dziedzicem miasta Nowołaniec, wsi Szymkowa-wola, Pieliczany i Nadolany, w Województwie Ruskiém leżących, oraz i innych, które w roku 1678 wnukowi swemu Aleksandrowi Michałowi, a synowi Krzysztofa, z pozostawieniem dla siebie dożywocia, darował.

Stawiscy. Z tych Franciszek. w roku 1760 nabył dobra Przatów, w Województwie Sieradzkiém.

Stanisław, Podsędek Sieradzki, w roku 1780 był Posłem na Sejm z Powiatu Szadkowskiego.

Jan, posiadał wieś Miedzianów w Województwie Kaliskiém, którą po nim syn jego Paweł, w roku 1694 odziedziczył, spłaciwszy część brata swego Wojciecha.

Библиотека "Руниверс"

Стршижовскіе, изъ коихъ Александръ изъ-Стршижова владѣлъ въ 1688 году деревнею Больминъ въ Воеводствѣ Краковскомъ.

Сулоцкіе. Яковъ Мартыновъ сынъ былъ въ 1719 году помѣщикомъ деревни Сулоцина въ Землѣ Добржинской.

Тележинскіе. Изъ нихъ Павелъ владѣлъ въ Воеводствѣ Белзскомъ деревнею Крышинъ, которую въ 1788 году записалъ второй женѣ своей Аннѣ-Іоаннѣ изъ дому Раковскихъ.

Турчиновичи, изъ коихъ Александръ въ 1653 году владѣлъ помѣстьемъ Строчунъ, иначе Тоболино, въ Воеводствѣ Троцкомъ.

Витускіе. Станиславъ въ 1644 году, былъ помѣщикомъ деревень Витуша, Вшеливы и Залускова въ Землѣ Гостынской.

Викентій-Владиславъ изъ-Зычка, Стольникъ Лэнчицкій, владѣлъ въ 1686 году имѣніемъ Суходолы въ Воеводствѣ Равскомъ.

Викентій изъ-Суходолъ, Стольникъ Земли Гостынской, владѣлъ въ Воеводствѣ Хелмскомъ имѣніемъ Мендржице и Пенцлавице, которое уступилъ въ 1698 году Станиславу Гарчинскому.

Strzyżowscy. Z tych Aleksander ze Strzyżowa, w roku 1688 posiadał wieś Bolmin w Województwie Krakowskiém.

Sułoccy, z których Jakób po Marcinie, w roku 1719 posiadał wieś Sułocino w Ziemi Dobrzyńskiéj.

Teleżyńscy. Z tych Paweł, był dziedzicem wsi Kryszyn w Województwie Bełzkiém, którą w roku 1788 swéj drugiéj żonie, Annie Joannie z Rakowskich zapisał.

Turczynowiczowie, z których Aleksander, w roku 1653 posiadał majętność Stroczun, albo Tobolino, w Województwie Trockiém.

WitAuscy. Z tych Stanisław, w roku 1644 był dziedzicem wsiów Witusza, Wszeliwy i Załuskowa w Ziemi Gostyńskiéj.

Wincenty Władysław z Zyczka, Stolnik Łęczycki, w roku 1686 posiadał dobra Suchodoły w Województwie Rawskiém.

Wincenty z Suchodół, Stolnik Ziemi Gostyńskiéj, był dziedzicem dóbr Mędrzyce i Pęcławice w Województwie Chełmskiém, które w roku 1698 Stanisławowi Garczyńskiemu ustąpił.

Библиотека "Руниверс"

Здзярскіе. Изъ нихъ Иванъ сынъ Валентиновъ, въ 1724 году, былъ помѣщикомъ деревни Здзяры въ Воеводствѣ Плоцкомъ.

Казиміръ въ 1730 году владѣлъ имѣніемъ Гловчинъ и Гловчинекъ въ Землѣ Черской.

Мартынъ въ 1795 году сдѣлался полнымъ владѣльцемъ деревни Струбины въ Землѣ Закрочимской.

Zdziarscy. Z tych Jan po Walentym, w roku 1724 był dziedzicem wsi Zdziary w Województwie Płockiém.

Kazimierz, w roku 1730 posiadał dobra Głowczyn i Głowczynek w Ziemi Czerskiéj.

Marcin, w roku 1795 został właścicielem całkowitéj wsi Strubiny w Ziemi Zakroczymskiéj.

ГЕРБЪ

ГОЗДАВА 2.

HERB

GOZDAWA 2.

Въ щитѣ тѣ же изображенія, какія въ первообразномъ гербѣ Гоздавы. Въ навершьѣ шлема пять строусовыхъ перьевъ, изъ коихъ на среднемъ подобная какъ въ щитѣ лилія.

Употребляютъ его:

Хлусовичи, изъ коихъ Андрей былъ въ 1788 году Ротмистромъ

W tarczy te same godła, jak w pierwotnym herbie Gozdawa. W szczycie hełmu pięć piór strusich, na środkowém podobna jak w tarczy lilija.

Używają go:

Chłusowiczowie, z których Andrzéj, był w roku 1788 Rotmi-

Библиотека "Руниверс"

Воеводства Троцкаго, и владѣлъ тамъ же имѣніемъ Лелявы.

Осуховскіе. Изъ нихъ Гаспарій, Войскій Земли Сохачевской, владѣлъ въ той же Землѣ деревнею Стржиже въ 1625 году.

Реклевскіе. Андрей изъ-Реклева Реклевскій купилъ въ 1746 году деревню Борчинъ, состоявшую въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

strzem Województwa Trockiego i posiadał tamże dobra Lelany.

Osuchowscy. Z tych Kacper, Wojski Ziemi Sochaczewskiéj, posiadał w téjże Ziemi, roku 1625 wieś Strzyże.

Reklewscy. Andrzéj z Reklewa Reklewski, nabył w roku 1746 wieś Borczyn, w Województwie Sandomierskiém.

ГЕРБЪ

ГОЗДАВА 3.

HERB

GOZDAWA 3.

Въ щитѣ такія же, какъ въ первообразномъ гербѣ Гоздава изображенія. Въ навершьѣ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

Употребляютъ его:

Краснѣвскіе. Изъ нихъ Рохъ въ 1757 году владѣлъ имѣніемъ Венгржиново въ Плоцкомъ Воеводствѣ.

W tarczy te same godła, jak w pierwotnym herbie Gozdawa. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

Używają go:

Kraśniewscy, z pomiędzy których Roch, w roku 1757, posiadał dobra Węgrzynowo w Województwie Płockiém.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГОЗДАВА 4.

HERB

GOZDAWA 4.

Въ красномъ полѣ бѣлая двойная лилія, съ бѣлою же по срединѣ перевязкою. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Рошкевичи. Предокъ ихъ Валентинъ Рошкевичъ возведенъ въ потомственное дворянство грамотою Короля Польскаго Станислава Августа въ 1775 году, вмѣстѣ съ пожалованіемъ ему вышеизображеннаго герба.

W polu czerwoném lilija podwójna biała, z takąž na środku przepaską. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Roszkiewiczowie. Przodek téj rodziny, Walenty Roszkiewicz, przez Stanisława Augusta, Króla Polskiego, w roku 1775 miał sobie udzielony dyplom na szlachectwo dziedziczne z herbem Gozdawa, powyżéj wyobrażonym.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

Г Р А Б Ъ.

HERB

G R A B I E.

Въ золотомъ полѣ грабли о семи зубцахъ, воткнутыя въ зеленѣющій пригорокъ. Въ навершьѣ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

Употребляютъ его:

Чарновскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Равскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Андрей въ 1742 году владѣлъ имѣніемъ Чарново-Вильково. Рохъ Чарновскій, Коморникъ Граничный Рожанскій, Посолъ Земли Нурской, подписался въ 1764 году на актѣ избранія Короля Станислава Августа Понятовскаго, причемъ владѣлъ въ той же Землѣ имѣніемъ Козлы.

Госцимскіе, изъ прежняго Калишскаго Воеводства. Ѳома въ 1693 году былъ владѣльцемъ Драхова.

W polu złotém grabie o siedmiu zębach, w zielonym wzgórku utkwione. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

Używają go:

Czarnowscy, w dawném Województwie Rawskiém osiedli. Z tych Andrzéj, w roku 1742 dobra Czarnowo-Wilkowo posiadał. Roch Czarnowski, Komornik Graniczny Rożański, Poseł z Ziemi Nurskiéj, w roku 1764 elekcyę Króla Stanisława Augusta Poniatowskiego podpisał, oraz dobra Kozły w téjże Ziemi dziedziczył.

Gościmscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Tomasz, w roku 1693 był właścicielem dóbr Drachowa.

Библиотека "Руниверс"

Гзовскіе, жившіе въ Великой Польшѣ. Изъ нихъ Павелъ-Казиміръ Гзовскій, владѣлецъ на-Гзовѣ, купилъ въ 1636 году имѣніе Зброша-меньша и Промна въ Черской Землѣ.

Францискъ владѣлъ около 1732 года имѣніемъ Туростово и Венгоржевко въ Калишскомъ Воеводствѣ.

Антонъ Гзовскій, Капитанъ регимента пѣшей Гвардіи, былъ помѣщикомъ Туростова въ 1749 году.

Иванъ, Подстолій Ковальскій, владѣлъ въ 1770 году имѣніемъ Шевце и Войцинъ въ Воеводствѣ Бржеско-Куявскомъ.

Ялбржиковскіе, жившіе въ Воеводствѣ Мазовецкомъ. Изъ нихъ Мартынъ, Судья Земскій Замбровскій, подписался въ 1669 году на актѣ избранія Короля Михаила Корибута.

Крочинскіе. Изъ рода ихъ Лаврентій, въ званіи Подчашаго Жмудскаго, подалъ въ 1764 году голосъ въ пользу избранія Короля Станислава Августа Понятовскаго.

Липскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Равскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Иванъ Липскій, Староста Иновлодскій, былъ Подкоморіемъ Равскимъ, въ 1652 году.

Gzowscy, w Wielko-Polsce przemieszkiwali. Z tych Paweł Kazimierz Gzowski, na Gzowie dziedzic, w roku 1636 nabył dobra Zbroszę mniejszą i Promnę w Ziemi Czerskiéj.

Franciszek, w byłém Województwie Kaliskiém, dobra Turostowo i Węgorzewko, około roku 1732 posiadał.

Antoni Gzowski, Kapitan regimentu Gwardyi pieszéj, w roku 1749 dobra Turostowo dziedziczył.

Jan, Podstoli Kowalski, w roku 1770 był właścicielem dóbr Szewce i Wojcin, w Województwie Brzesko-Kujawskiém.

Jałbrzykowscy, w dawném Województwie Mazowieckiém. Z tych Marcin Jałbrzykowski, Sędzia Ziemski Zambrowski, w roku 1669 elekcyę Króla Michała Korybuta podpisał.

Kroczyńscy. Z téj rodziny Wawrzyniec, w roku 1764 jako Podczaszy Żmudzki, na wybór Króla Stanisława Augusta Poniatowskiego głosował.

Lipscy, w dawném Województwie Rawskiém. Z tych Jan Lipski, Starosta Inowłodzki, w roku 1652 urząd Podkomorzego Rawskiego sprawował.

Библиотека "Руниверс"

Станиславъ, Коморникъ Земли Равской, назначенъ въ 1771 году Скарбникомъ Бѣльскимъ.

Въ прежнемъ Воеводствѣ Белзскомъ, Осипъ въ 1759 году исправлялъ должность Войскаго Любачевскаго.

Иванъ въ 1755 году купилъ два фольварка Горыславице и Метельщизну на предмѣстьѣ Вислицкомъ, въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Антонъ въ 1794 году избранъ Судьею Земскимъ Краковскимъ.

Свѣржевскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Подляскомъ. Семенъ въ 1692 году былъ помѣщикомъ Кадлубовки въ Бѣльской Землѣ.

Свѣшевскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Мазовецкомъ. Изъ нихъ Антонъ и Францискъ, сыновья Степана Подстолія Перновскаго, наслѣдовавъ послѣ отца въ Черской Землѣ помѣстья Свидеръ-велькии иныя, продали оныя въ 1720 году.

Щуки, старинная фамилія въ Мазовшѣ. Станиславъ Щука, около 1473 года, владѣлъ деревнею Залѣсье въ Повѣтѣ Вонсовскомъ. Доминикъ Щука доказалъ въ Герольдіи Имперіи дворянское свое происхожденіе отъ Станислава Щуки, владѣвшаго въ 1668 году имѣніемъ Лой-

Stanisław, Komornik Ziemi Rawskiéj, w roku 1771 urząd Skarbnika Bielskiego otrzymał.

W dawném Województwie Bełzkiém, Józef w roku 1759 urząd Wojskiego Sochaczewskiego sprawował.

Jan, w roku 1755 nabył dwa folwarki Gorysławice i Mietelszczyznę, na przedmieściu Wiślickiém, w Województwie Sandomierskiém położone.

Antoni, w roku 1794 obrany został Sędzią Ziemskim Krakowskim

Swierzewscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Szymon, w roku 1692 wieś Kadłubówkę w Ziemi Bielskiéj posiadał.

Swieszewscy, w dawném Województwie Mazowieckiém. Z tych Antoni i Franciszek, synowie Stefana, Podstolego Parnawskiego, dobra Swider-wielki i inne, w Ziemi Czerskiéj po ojcu swym odziedziczone, w roku 1720 sprzedali.

Szczukowie, starożytna rodzina w Mazowszu osiadła. Z téj Stanisław Szczuka, około roku 1473 posiadał wieś Zalesie w Powiecie Wąsowskim. Dominik Szczuka, udowodnił swoje szlacheckie pochodzenie przed Heroldyą Cesarstwa, od Stanisława Szczuki, w roku 1668 dzie-

Библиотека "Руниверс"

ковъ въ Землѣ Визской. На этомъ основаніи сынъ его Артуръ-Игнатій внесенъ въ книгу потомственныхъ дворянъ Царства Польскаго.

dzica dóbr Łojków w Ziemi Wizkiéj położonych. Z téj zasady syn jego Artur Ignacy Szczuka, do Ksiąg Szlachty dziedzicznéj Królestwa, zapisanym został.

Щипёрскіе. Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1763 году былъ владѣльцемъ имѣнія Барглы въ Землѣ Завскржинской.

Szczypiorscy. Z téj rodziny Wojciech, w roku 1763 był właścicielem dóbr Bargły w Ziemi Zawskrzyńskiéj.

Табачинскіе. Николай изъ-Городельска Табачинскій исправлялъ въ 1775 году должность Писаря Земскаго Валэцкаго въ Воеводствѣ Познанскомъ.

Tabaczyńscy. W dawném Województwie Poznańskiém, Mikołaj z Horodelska Tabaczyński, w roku 1775 urząd Pisarza Ziemskiego Wałeckiego sprawował.

Вондолковскіе, въ прежней Землѣ Ломжинской. Изъ нихъ Варѳоломей, Писарь Земскій и Гродскій Замбровскій, владѣлъ въ 1765 году имѣніемъ Рыдзево, Гозды, Зарузѣ и Рыдзево-Цвейки. Иванъ, Подстароста Гродскій Остролэнцкій, былъ Посломъ на Сеймѣ 1788 года отъ Ломжинской Земли.

Wądołkowscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Bartłomiéj Wądołkowski Pisarz Ziemski i Grodzki Zambrowski, w roku 1765 dobra Rydzewo, Gozdy, Zaruzie i Rydzewo, Cwiejki dziedziczył. Jan, Podstarosta Grodzki Ostrołęcki, w roku 1788 był Posłem na Sejm z Ziemi Łomżyńskiéj.

Волинскіе, изъ прежняго Плоцкаго Воеводства. Иванъ, въ 1760 году купилъ имѣніе Скачково и участки на Ржешотарахъ и Пневѣ въ Повѣтѣ Серпскомъ.

Wolińscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Jan, w roku 1761 nabył dobra Skoczkowo, oraz części na Rzeszotarach i Pniewie w Powiecie Sierpskim położone.

Заруские, въ Мазовшѣ осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ въ 1747 году владѣлъ имѣніемъ Дренжево въ Лом-

Zaruscy, w Mazowszu osiedli. Z tych Antoni, w roku 1747 dobra Drężewo w Ziemi Łomżyńskiéj i

Библиотека "Руниверс"

жинской и Кордово въ Замбровской Землѣ.

Казиміръ, Капитанъ Конной Гвардіи, и Франпискъ-Ксаверій Бургравъ Гродскій Ломжинскій, братья Заруские, наслѣдовавъ по отцѣ своемъ Альбинѣ имѣніе Дрогошево и Янохи, раздѣлили его между собою въ 1791 году.

Kordowo w Ziemi Zambrowskiéj posiadał.

Kazimierz, Kapitan Regimentu Gwardyi Konnéj, i Franciszek Ksawery, Burgrabia Grodzki Łomżyński, bracia Zaruscy, odziedziczone po swym ojcu Albinie dobra Drogoszewo i Janochy, w roku 1791 pomiędzy siebie rozdzielili.

ГЕРБЪ ДЕ ЛА ГРАНЖЪ.

HERB DE LA GRANGE.

Въ щитѣ овальномъ, съ золотою окраиною и дворянскою короною, въ голубомъ полѣ, два взвившіеся на дыбы оленя, держащіе передними ногами серебряную лилію.

Употребляютъ его:

Де ла Гранжъ, выѣхавшіе изъ Франціи въ царствованіе Яна III Собѣскаго. Людовикъ Де ла Гранжъ, Маркизъ Д'Аркенъ, Графъ де Малинъ, братъ Королевы Маріи-Казиміры, Генералъ Польскихъ войскъ, за двадцатилѣтнее отличное служе-

Na tarczy owalnéj, ze skrajem złotym i koroną szlachecką, w polu niebieskiém: dwa jelenie wspięte, przedniemi nogami liliję srebrną trzymające.

Używają go:

De la Grange, rodzina z Francyi za panowania Jana III Sobieskiego do Polski przybyła. Z téj pochodzący Ludwik de la Grange, Margrabia d'Arquin, Hrabia z Malinu, brat Królowéj Maryi Kazimiry, Jenerał wojsk Polskich, za dwudziestoletnie

Библиотека "Руниверс"

ніе, постановленіемъ Сейма 1685 года возведенъ въ Дворяне Королевства Польскаго.

zaszczytne zasługi swoje, przez Uchwałę Sejmu z roku 1685, do używania przywilejów Szlachectwa Polskiego przypuszczonym został.

ГЕРБЪ ГРИФОРУЖЪ.

HERB GRYFORÓŻ.

Въ красномъ полѣ серебряный грифъ, взвившійся на дыбы влѣво, и въ лѣвой лапѣ держащій розу. Надъ щитомъ изъ дворянской короны выходитъ подобный же грифъ съ розою, влѣво.

W polu czerwoném gryf srebrny w lewo wspięty i w lewéj łapie różę trzymający. Nad tarczą z korony szlacheckiéj, wychodzi takiż gryf z różą w lewo.

Употребляютъ его:

Розены, происходящіе отъ Адама Розена, Адвоката при Апелляціонномъ Судѣ Царства Польскаго, который за отличіе по службѣ Всемилостивѣйше возведенъ въ потомственное дворянство, съ пожалованіемъ ему вышеозначеннаго герба,

Używają go:

Rozenowie, pochodzący od Adama Rozena, Adwokata przy Sądzie Appellacyjnym Królestwa Polskiego, który za odznaczenie się w służbie, miał sobie Najłaskawiéj nadane dziedziczne szlachectwo wraz z herbem powyższym; dyplomem

Библиотека "Руниверс"

грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1829 года Іюля 30 (Августа 11) дня.

Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 30 Lipca (11 Sierpnia) 1829 roku.

ГЕРБЪ ГРОДЕЦКІЙ.

Въ щитѣ напол разсѣченномъ, въ верхнемъ красномъ полѣ серебряный грифъ въ золотой коронѣ, вправо бѣгущій; въ нижнемъ, голубомъ, такой же грифъ. Въ навершьѣ шлема четыре строусовыя пера, изъ коихъ второе красное, а четвертое голубое.

Употребляютъ его:

Гродецкіе. Осипъ-Христофоръ Гродецкій, владѣлецъ имѣнія Гродецкъ въ бывшемъ Воеводствѣ Люблинскомъ, за построеніе костёла въ имѣніи и за усердіе по улучшенію сельскаго хозяйства, возведенъ въ Дворяне Императоромъ Австрійскимъ

HERB GRODECKI.

Na tarczy w połowie ściętej, w górném polu czerwoném gryf srebrny w złotej koronie, w prawo biegnący,—w dolném niebieskiém, takiż sam gryf. W szczycie hełmu cztéry pióra strusie, z tych drugie czerwone, a czwarte niebieskie.

Używają go:

Grodeccy. Józef Krzysztof Grodecki, dziedzic dóbr Grodek w byłém Województwie Lubelskiém, za wybudowanie kościoła w tychże dobrach i za gorliwość w polepszaniu gospodarstwa wiejskiego, przez Cesarza Austryackiego, Króla Galicyi i Lo-

Библиотека "Руниверс"

Королемъ Галиціи и Лодомеріи Францомъ I, царствовавшимъ тогда въ части прежней Польши; въ 1807 же году получилъ отъ того же Монарха грамоту съ вышеизображеннымъ гербомъ.

domeryi, Franciszka I, nad częścią dawnéj Polski w ówczas panującego, do godności szlacheckiéj wyniesiony; w roku 1807 dyplom od tegoż Monarchy wraz z herbem powyższym otrzymał.

ГЕРБЪ

ГРОТУСЪ.

HERB

GROTHUS.

Въ щитѣ напол разсѣченномъ, черезъ верхнее золотое и нижнее серебряное поле, наискось къ нижнему лѣвому боку, каменный мостъ на четырехъ черныхъ столбахъ. Въ навершьѣ шлема два орлиныя крыла, правое серебряное, а лѣвое золотое; на каждомъ изъ нихъ подобный какъ въ щитѣ мостъ столбами внутрь.

Na tarczy w połowie ściętéj, przez górne pole złote i dolne srebrne, skośnie ku lewemu, most murowany, na cztérech czarnych słupach. W szczycie hełmu dwa skrzydła orle, prawe srebrne, lewe czarne; na każdém podobny most jak w tarczy, słupami do środka.

Употребляютъ его:

Гротусы, въ прежнемъ Княжествѣ Жмудскомъ разселившіеся.

Używają go:

Grothusowie, w dawném Księztwie Żmudzkiém rozkrzewieni. Z ro-

Библиотека "Руниверс"

Евстафій Гротусъ въ 1690 году былъ Каштеляномъ Жмудскимъ и Старостою Шиманскимъ.

dziny téj Eustachy Grothus, w roku 1690 piastował urząd Kasztelana Żmudzkiego i był Starostą Szymańskim.

ГЕРБЪ

ГРОТЫ.

HERB

GROTY.

Въ золотомъ полѣ три копейныя желѣзка, рядомъ, остреемъ вверхъ. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

W polu złotém trzy groty obok siebie, ostrzami do góry ustawione. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Употребляютъ его:

Пашковичи, въ прежней Землѣ Мельницкой осѣдлые. Изъ нихъ Андрей Пашковичъ въ 1769 году владѣлъ тамъ же помѣстьями.

Влоцкіе, изъ прежняго Воеводства Краковскаго. Яцекъ изъ-Влокъ Влоцкій въ 1693 году купилъ у Гротуса имѣніе Бяла-вода съ принадлежностями, въ Повѣтѣ Сандецкомъ.

Używają go:

Paszkowiczowie, w dawnéj Ziemi Mielnickiéj osiedli. Z tych Andrzéj Paszkowicz, w roku 1769 posiadał tamże dobra ziemskie.

Włoccy, w dawném Województwie Krakowskiém. Jacek z Włok Włocki, w roku 1693 nabył od Grothusa dobra Biała-woda z przyległościami, w Powiecie Sandeckim.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

Г Р И Ф Ъ.

HERB

G R Y F.

Въ красномъ полѣ серебряный грифъ, взвившійся на дыбы, влѣво. Въ навершьѣ шлема выходящій такой же грифъ, съ золотымъ охотничьимъ рогомъ, влѣво.

Употребляютъ его:

Аксамитовскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Подольскомъ осѣдлые. Игнатій изъ-Аксамитъ Аксамитовскій, будучи Посломъ Воеводства Подольскаго, подписалъ въ 1764 году актъ избранія Короля Станислава Августа. Онъ же въ награду заслугъ былъ назначенъ сперва Скарбникомъ Летичевскимъ, а потомъ Ловчимъ Воеводства Подольскаго.

Бонковскіе, родомъ изъ Воеводства Сѣрадскаго, имѣютъ проз-

W polu czerwoném gryf srebrny w lewo wspięty. W szczycie hełmu wychodzi takiż gryf ze złotą trąbą myśliwską w lewo.

Używają go:

Aksamitowscy, rodzina w dawném Województwie Podlaskiém zamieszkała. Z téj Ignacy z Aksamit Aksamitowski, w roku 1764 elekcyę Króla Stanisława Augusta, jako Poseł Województwa Podolskiego podpisał. Tenże sam Ignacy, w nagrodę zasług, naprzód Skarbnikiem Latyczewskim, a potém Łowczym Województwa Podolskiego, został mianowany.

Bąkowscy, w dawném Województwie Sieradzkiém, używają przy-

Библиотека "Руниверс"

вище Якса и пишутся изъ-Заборова. Изъ нихъ Петръ, Чесникъ Цѣхановскій, въ 1728 году купилъ деревню Вронниковъ-мнѣйшій въ Пётрковскомъ Повѣтѣ. Николай, также Цѣхановскій Чесникъ, владѣлъ въ 1732 году имѣніемъ Соколя-Гура въ Повѣтѣ Радомскомъ. Станиславъ, Подстолій Черниговскій, въ 1765 году пріобрѣлъ имѣніе Берновъ въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Бобры. Изъ нихъ Адамъ Бобръ въ 1740 году исправлялъ должность Бургграва Гродскаго Цѣхановскаго. Антонъ въ 1778 году былъ помѣщикомъ деревни Домбровки, въ Землѣ Цѣхановской. Францискъ, владѣлецъ имѣнія Андрыхи и Марки въ Землѣ Визской, получилъ въ 1761 году мѣсто Лифляндскаго Чесника

Быковскіе, съ прозвищемъ Якса. Изъ нихъ Францискъ въ 1728 году владѣлъ деревнею Пиваки въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ. Матвей, Подстолицъ Браплавскій, въ 1733 году, какъ Посолъ Воеводства Минскаго, подписался на актѣ избранія Короля Августа III. Балтазаръ, Чесникъ Бѣльскій, купилъ въ 1774 году въ Воеводствѣ Равскомъ имѣніе Бартошовка, Мрочковице и Вѣхновице, также половину имѣнія Самборже и Рутки.

domku Jaxa i piszą się z Zaborowa. Z tych Piotr, Cześnik Ciechanowski, w roku 1728 nabył wieś Wroników mniejszy, w Powiecie Piotrkowskim. Mikołaj, także Cześnik Ciechanowski, w roku 1732 dobra Sokolą-Górę w Powiecie Radomskim posiadał. Stanisław, Podstoli Czerniechowski, w roku 1765 nabył dobra Bernów w Województwie Sandomierskiém leżące.

Bobrowie. Z téj rodziny Adam, w roku 1740 sprawował urząd Burgrabiego Grodzkiego. Ciechanowskiego. Antoni, w roku 1768 był dziedzicem wsi Dąbrówki w Ziemi Ciechanowskiéj. Franciszek Bóbr, dziedzic dóbr Andrychy i Marki w Ziemi Wizkiéj położonych, w roku 1761 urząd Cześnika Inflantskiego otrzymał.

Bykowscy. Z téj rodziny przydomku Jaxa używającéj, Franciszek, w roku 1728 posiadał w Województwie Sieradzkiém wieś Piwaki. Maciéj, Podstolic Bracławski, w roku 1733 jako Poseł Województwa Mińskiego, elekcyę Króla Augusta III podpisał. Baltazar, Cześnik Bielski, nabył w roku 1774 dobra Bartoszówkę, Mroczkowice i Wiechnowice, oraz połowę dóbr Samborzy i Rudki w Województwie Rawskiém.

Библиотека "Руниверс"

Той же фамиліи, но инаго рода, Иванъ Быковскій въ 1776 году получилъ отъ Короля Станислава-Августа дипломъ на потомственное дворянство съ вышеизображеннымъ гербомъ.

Хамскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Плоцкомъ. Мартынъ, Хорунжій Его Королевскаго Величества, владѣлъ имѣніемъ Лагевники, Лисино, Мишевко и Стефаны или Гомолчане, въ 1731 году. Яковъ, Войскій Плоцкій, въ 1770 году былъ помѣщикомъ Тупадлы.

Хроновскіе, изъ коихъ Михаилъ, сынъ Антона изъ-Хронова Хроновскаго, въ 1774 году получилъ отъ матери своей Уршули изъ дому Соболевскихъ, во владѣніе Соболёвъ съ принадлежностями Сѣрадзка и Зоня, въ Воеводствѣ Краковскомъ.

Дембицкіе изъ-Дембицъ, съ прозвищемъ Якса, въ прежнемъ Воеводствѣ Сандомирскомъ осѣдлые. Иванъ Ловчій Визскій въ 1723 году владѣлъ имѣніемъ Воля-Сколянковска и Стржижевице. Антонъ, также Ловчій Визскій, купилъ въ 1740 году имѣніе Кобыляны-менѣйше. Антонъ, Подчашій Вислицкій, въ 1757 году, поступилъ въ Стольники того же Повѣта. Витъ, Модестъ и Яцекъ,

Z innéj rodziny tegoż samego nazwiska, Jan Bykowski, w roku 1776 otrzymał od Króla Stanisława Augusta, dyplom na szlachectwo dziedziczne wraz z powyższym herbem.

Chamscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Marcin, Chorąży Jego Królewskiéj Mości, w roku 1731 dobra Łagiewniki, Lisino, Miszewko i Stefany albo Gomółczane posiadał. Jakób, Wojski Płocki w roku 1770 dziedziczył dobra Tupadły.

Chronowscy. Z téj rodziny Michał syn Antoniego z Chronowa Chronowskiego, w roku 1774 otrzymał na własność od swéj matki Urszuli z Sobolewskich, dobra Sobolów z przyległościami Sieradzka i Zonia w Województwie Krakowskiém.

Dębiccy z Dębicy przydomku Jaxa, w dawném Województwie Sandomierskiém osiedli. Z tych Jan, Łowczy Wizki, w roku 1723 posiadał dobra Wolę Skolankowską i Strzyżewice. Antoni także Łowczy Wizki, nabył w roku 1740 dobra Kobylany-mniejsze. Antoni, Podczaszy Wiślicki, w roku 1757 został w tymże Powiecie Stolnikiem. Wit, Modest i Jacek, synowie Sebastyana Dębickie-

Библиотека "Руниверс"

сыновья Севастьяна Дембицкаго, Хорунжаго Вислицкаго, наслѣдовавъ послѣ отца имѣніе Свaршовице-Гурне и Дольне, раздѣлили оное между собою въ 1779 году.

Добки. Изъ нихъ Андрей Добекъ въ 1724 году владѣлъ имѣніемъ Порадзовъ въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ. Иванъ въ 1781 году уступилъ сыну своему Станиславу собственное имѣніе свое Янковице-Пакошове въ Воеводствѣ Лэнчицкомъ.

Гладыши, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Николай изъ-Реглицъ Гладышъ въ 1581 году былъ помѣщикомъ деревни Лончки.

Гродзицкіе, въ прежнихъ Воеводствахъ Калишскомъ и Сѣрадскомъ основавшіеся. Осипъ изъ-Котулина Гродзицкій, Подстолій Земли Велюнской, въ 1751 году продалъ имѣніе свое Камённу. Осипъ, также изъ-Котулина, въ 1754 году купилъ имѣніе Нѣханово, Драхово, Потримово и Нова-весь въ Повѣтѣ Гнѣзненскомъ.

Конарскіе, въ разныхъ сторонахъ края осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ въ 1697 году былъ Бургравомъ Гродскимъ. Степанъ, въ 1736 году, былъ Мечникомъ Хенцинскимъ, а сыновья его Осипъ, Капитанъ пѣ-

go, Chorążego Wiślickiego, odziedziczone po swym ojcu dobra Swarszowice górne i dolne, w roku 1779 pomiędzy siebie rozdzielili.

Dobkowie. Z téj rodziny Andrzéj, w roku 1724 dobra Poradzów, w Województwie Sieradzkiém dziedziczył. Jan, w roku 1781 dobra własne Jankowice-Pakoszowe w Województwie Łęczyckiém leżące, synowi swemu Stanisławowi ustąpił.

Gładyszowie, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Mikołaj Gładysz z Reglic, w roku 1581 wieś Łączki posiadał.

Grodziccy, w dawnych Kaliskiém i Sieradzkiém Województwach zamieszkiwali. Z tych Józef z Kotulina Grodzicki, Podstoli Ziemi Wieluńskiéj, w roku 1751 dobra swoje Kamionnę sprzedał. Józef, także z Kotulina, w roku 1754 nabył dobra Niechanowo, Drachowo, Potrymowo i Nową-wieś w Powiecie Gnieźnieńskim.

Konarscy, różne strony kraju zamieszkiwali. Z tych Antoni, w roku 1697 urząd Burgrabiego Grodzkiego sprawował. Stefan, w roku 1736 był Miecznikiem Chęcińskim; synowie zaś jego: Józef, Kapitan w regi-

Библиотека "Руниверс"

шаго Регимента Малой Булавы, и Станиславъ въ 1775 году продали большія помѣстья свои, доставшіяся имъ отъ бабки по матери Иванъ Якса изъ-Конаръ Конарскій, Стольникъ Мозырскій, владѣлъ въ 1764 году имѣніемъ Букциники, Барцѣ, Бобровники и Прыга въ Воеводствѣ Троцкомъ.

Коссовичи, изъ Воеводства Кіевскаго. Василій Коссовичъ въ 1722 году получилъ въ наслѣдство отъ отца своего деревню Краснорѣжечку.

Кробановскіе, изъ коихъ Иванъ въ 1699 году владѣлъ имѣніемъ Кробановъ-венкшій въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ.

Квятковскіе. Войтѣхъ въ 1700 году былъ помѣщикомъ имѣній Квяткова и Лявковъ въ Воеводствѣ Равскомъ. Александръ прежде 1755 года владѣлъ въ Землѣ Цѣхановской имѣніемъ Бернаты, которое сынъ его Адамъ наслѣдовалъ въ 1799 году.

Квѣцинскіе. Иванъ и сводный братъ его Иванъ Нуровскій наслѣдовали въ 1740 году, по завѣщанію матери ихъ Іозефы, имѣніе Гузаровка въ Пинскомъ Повѣтѣ.

mencie pieszym Buławy mniejszéj, i Stanisław, sprzedawali w roku 1775 liczne dobra po babce z linii macierzystéj odziedziczone. Jan Jaxa z Konar Konarski, Stolnik Mozyrski, dobra Bukciniki, Barcie, Bobrowniki i Prygę w Województwie Trockiém przed rokiem 1764 posiadał.

Kossowiczowie, w dawném Województwie Kijowskiém. Z tych Bazyli Kossowicz, w roku 1722 wieś Krasnorzeczkę zwaną, po ojcu swym Janie odziedziczył.

Krobanowscy. Z téj rodziny Jan, w roku 1699 dobra Krobanów większy w Województwie Sieradzkiém posiadał.

Kwiatkowscy. Wojciech, w roku 1700 był dziedzicem dóbr Kwiatkowa i Liwków w Województwie Rawskiém. Aleksander, przed rokiem 1755 posiadał dobra Biernaty w Ziemi Ciechanowskiéj, które syn jego Adam, w roku 1799 w spadku odziedziczył.

Kwiecińscy. Z téj rodziny Jan Kwieciński, spólnie z przyrodnim swym bratem Janem Nurowskim, z mocy testamentu swéj matki Józefy, odziedziczyli w roku 1740 dobra

Библиотека "Руниверс"

Яковъ въ 1769 году исправлялъ должность Подсудка Мендзыржецкаго въ Провинціи Великопольской.

Леховичи, въ прежнемъ Воеводствѣ Подольскомъ. Изъ нихъ Юрій-Вацлавъ владѣлъ тамъ же до 1688 года имѣніемъ Бутейки.

Лѣсневскіе или **Лѣснёвскіе.** Григорій около 1694 года владѣлъ имѣніемъ Лѣснево-Зимнавода въ Бѣльской Землѣ. Матвей, Ловчій Остршешовскій, въ 1763 году былъ помѣщикомъ имѣнія Петрики въ Воеводствѣ Калишскомъ. Станиславъ въ 1763 году купилъ въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ имѣніе Рыбье и Суходолы.

Малешевскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Подляскомъ. Изъ нихъ Ѳома до 1715 года владѣлъ имѣніемъ Кутаски въ Землѣ Дрогичинской.

Марцинковскіе, первоначально въ Воеводствѣ Кіевскомъ поселившіеся. Матвей около 1687 года владѣлъ тамъ же деревнею Корчовкою.

Монкольскіе, изъ прежняго Воеводства Сандомирскаго. Петръ изъ-Монколицъ Монкольскій Подсто-

Huzarówkę w Powiecie Pińskim. Jakób, w roku 1779 urząd Podsędka Międzyrzeckiego w prowincyi Wielkopolskiéj sprawował.

Lechowiczowie, w dawném Województwie Podolskiém. Z tych Jerzy Wacław dwojga imion Lechowicz, posiadał tamże do roku 1688 dobra Butejki

Leśniewscy albo **Leśniowscy.** Z tych Grzegórz, około roku 1694 dobra Leśniewo-Zimna-woda w Ziemi Bielskiéj dziedziczył. Mateusz Leśniowski, Łowczy Ostrzeszowski, w roku 1763 był właścicielem dóbr Petryki w Województwie Kaliskiém. Stanisław, w roku 1763 nabył w Łęczyckiém, dobra Rybie i Suchodoły.

Maleszewscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Tomasz, do roku 1715 dobra Kutaski w Ziemi Drohickiéj dziedziczył.

Marcinkowscy, rodzina pierwotnie w Województwie Kijowskiém zamieszkała. Z téj Maciéj, około roku 1687 posiadał tamże wieś Korczówkę.

Mąkolscy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Piotr z Mąkolic Mąkolski, Podstoli

Библиотека "Руниверс"

лій Добржинскій, въ 1720 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Бѣлѣвице.

Насты. Изъ рода ихъ Осипъ Настъ въ 1786 году исправлялъ должность Коморника Земскаго Кцынскаго.

Никлевичи, изъ коихъ Францискъ въ 1787 году получилъ отъ Короля Станислава Августа патентъ на Стольничество Белзское.

Отфиновскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Сѣрадскомъ осѣдлые. Казиміръ Якса изъ-Отфинова Отфиновскій, Подчашій Любачевскій, въ 1774 году купилъ тамъ же имѣніе Огродзона.

Папѣвскіе. Изъ рода ихъ Станиславъ въ 1763 году былъ владѣльцемъ имѣнія Липовицъ въ Воеводствѣ Калишскомъ. Игнатій въ 1788 году исправлялъ должность Коморника Земскаго Гостынскаго.

Ротарскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Подляскомъ. Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1792 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Малыщинъ.

Скршишовскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ. Лаврентій въ 1715 году былъ Бургравомъ или Вицерегентомъ Гродскимъ Луковскимъ.

Dobrzyński, w roku 1720 dobra Bielewice w témże Województwie posiadał.

Nastowie. Z téj rodziny Józef Nast, w roku 1786 urząd Komornika Ziemskiego Kcyńskiego sprawował.

Nieklewiczowie. Z tych Franciszek Nicklewicz, w roku 1788 otrzymał od Króla Stanisława Augusta, patent na Stolnikostwo Bełzkie.

Otfinowscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Kazimierz Jaxa z Otffinowa Otffinowski, Podczaszy Lubaczowski, w roku 1774 nabył tamże dobra Ogrodzona zwane.

Papiewscy. Z téj rodziny Stanisław, w roku 1763 był właścicielem dóbr Lipowic w Województwie Kaliskiém. Ignacy, w roku 1788 urząd Komornika Ziemskiego Gostyńskiego sprawował.

Rotarscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Wojciech, do roku 1792 dobra Małyszczyn tamże posiadał.

Skrzyszowscy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Wawrzyniec, w roku 1715 urząd Burgrabiego albo Vice-Regenta Grodzkiego Łukowskiego sprawował.

Библиотека "Руниверс"

Уейскіе. Изъ рода ихъ Христофоръ изъ Рупнёва Уейскій, владѣя въ прежнемъ Воеводствѣ Сандомирскомъ имѣніемъ Свѣрчковъ, Хышовъ и частію деревни Бяла, передалъ оное въ 1720 году во владѣніе сыновьямъ своимъ Станиславу и Христофору.

Ujejscy. Z téj rodziny Krzysztof z Rupniowa Ujejski, dziedziczył w dawném Województwie Sandomierskiém dobra Swierczków, Chyszów i część wsi Biała, które w roku 1720 synom swym Stanisławowi i Krzysztofowi na własność ustąpił.

Вержбицкіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ. Изъ нихъ Іакинѳъ Вержбицкій, Мечникъ Повѣта Ужендовскаго, въ 1774 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Моняки и Воля-Вержбицка.

Wierzbiccy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Hiacynt Wierzbicki, Miecznik Powiatu Urzędowskiego, w roku 1774 posiadał tamże dobra Moniaki i Wolę-Wierzbicką.

Закршевскіе; изъ коихъ Иванъ на-Кледзи и Звинячѣ Закршевскій, Подчашій Волынскій, купилъ въ 1727 году имѣніе Пржизоржъ въ Землѣ Гостынской.

Zakrzewscy. Z téj rodziny Jan na Kledziu i Zwiniaczu Zakrzewski, Podczaszy Wołyński, w roku 1727 nabył dobra Przyzorz w Ziemi Gostyńskiéj leżące.

Знамѣровскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Русскомъ. Изъ нихъ Войтѣхъ въ 1739 году получилъ мѣсто Коморника Земскаго Хелмскаго.

Znamierowscy, w dawném Województwie Ruskiém. Z tych Wojciech, w roku 1739 urząd Komornika Ziemskiego Chełmskiego otrzymał.

Жеромскіе. Родъ ихъ, съ прозвищемъ Якса, жилъ большею частію въ прежнемъ Воеводствѣ Сѣрадскомъ. Андрей Жеромскій въ 1715 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Бржиски. Севастьянъ до 1762 года былъ помѣщикомъ имѣнія Райковъ и Млодавинъ-Каноничный. Ва-

Żeromscy. Rodzina tą przydomku Jaxa używająca, po największéj części w dawném Województwie Sieradzkiém zamieszkiwała. Z téj Andrzéj Żeromski, w roku 1715 posiadał tamże dobra Brzyski. Sebastyan, do roku 1762 dobra Rajków i Młodawin-Kanoniczny dziedziczył.

Библиотека "Руниверс"

лентинъ, Коморникъ Граничный Сѣрадскій, купилъ въ 1768 году имѣніе Радличице въ Воеводствѣ Калишскомъ

Walenty, Komornik Graniczny Sieradzki, nabył w roku 1768 dobra Radoliczyce w Województwie Kaliskiém położone.

ГЕРБЪ

ГРИФЪ 2.

HERB

GRYF 2.

Въ красномъ полѣ золотой грифъ, влѣво, держащій передъ собою охотничій рогъ. Въ навершьѣ шлема выходитъ подобный же грифъ съ рогомъ какъ въ щитѣ.

W polu czerwoném gryf złoty w lewo, takąż trąbę myśliwską przed sobą trzymający. W szczycie hełmu wychodzi podobny gryf z trąbą jak na tarczy.

Употребляютъ его:

Пацёрковскіе, происходящіе отъ Мартына Пацёрковскаго, который грамотою Станислава Августа Короля Польскаго въ 1768 году возведенъ въ потомственное дворянство.

Używają go:

Paciorkowscy, pochodzący od Marcina Paciorkowskiego, któremu herb ten wraz z dziedziczném szlachectwem, dyplomem Stanisława Augusta, Króla Polskiego, w roku 1768 nadany został.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГРИФЪ 3.

HERB

GRYF 3.

Въ красномъ полѣ золотой грифъ, вправо, съ опущеннымъ хвостомъ, держащій въ лѣвой лапѣ золотой перстень, а въ правой три строусовыя пера. Въ навершьѣ шлема такія же перья въ золотомъ кольцѣ.

Употребляютъ его:

Хронѣвскіе. Происходятъ отъ Михаила Хронѣвскаго, бывшаго въ 1786 году Мечникомъ Земли Закрочимской.

W polu czerwoném gryf złoty w prawo z ogonem na dół, w lewéj łapie pierścień złoty, a w prawéj trzy pióra strusie trzymający. W szczycie hełmu takież trzy pióra w złotéj obrączce.

Używają go:

Chroniewscy, pochodzący od Michała Chroniewskiego, w roku 1786 Miecznika Ziemi Zakroczymskiéj.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГРЫЗИМА.

HERB

GRYZIMA.

Въ красномъ полѣ три бѣлыя, одна надъ другою стоящія лисицы, вправо. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Гостынскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Познанскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Францискъ Борекъ Гостынскій купилъ тамъ же въ 1743 году деревню Гоголево. Другой Францискъ Борекъ Гостынскій, сынъ Казиміра, въ 1760 году владѣлъ помѣстьями Хршаново, съ принадлежностями, Курцево и Курцевко въ Воеводствѣ Калишскомъ.

W polu czerwoném trzy lisy białe w prawo, jeden nad drugim stojące. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Gostyńscy, w dawném Województwie Poznańskiém osiedli. Z tych Franciszek Borek Gostyński nabył tamże w roku 1743 wieś Gogolewo. Inny zaś Franciszek Borek Gostyński, syn Kazimierza, w roku 1760 dobra Chrzanowo, z przyległościami Kurcewo i Kurcewko, w Województwie Kaliskiém dziedziczył.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ ГРЖИБОВСКІЙ.

HERB GRZYBOWSKI.

Въ голубомъ полѣ серебряный крестъ, при концахъ котораго по золотой звѣздѣ; надъ нимъ золотой полумѣсяцъ, рогами вверхъ. Въ навершьѣ шлема одна дворянская корона.

Употребляютъ его:

Гржибовскіе, родомъ изъ Земли Закрочимской. Изъ нихъ Амвросій Гржибовскій прежде 1747 года владѣлъ тамъ же помѣстьями Гржибово-Капусникъ, которыя окончательно въ 1788 году раздѣлили между собою его наслѣдники.

W polu niebieskiém krzyž srebrny, po końcach ramion złote gwiazdy mający; nad nim księžyc złoty rogami w górę. W szczycie hełmu sama korona szlachecka.

Używają go:

Grzybowscy, w Ziemi Zakroczymskiéj zamieszkali. Z tych Ambroży Grzybowski, przed rokiem 1747 dziedziczył tamże dobra ziemskie Grzybowo-Kapuśnik nazwane, które ostatecznie w roku 1788, jego spadkobiercy, pomiędzy siebie rozdzielili.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА.

HERB

GRZYMAŁA.

Въ золотомъ полѣ ворота отворенныя наружу, о трехъ башняхъ, изъ коихъ средняя выше; въ воротахъ рыцарь съ обнаженнымъ мечемъ, вправо. Въ навершьѣ шлема пять строусовыхъ перьевъ, выходящихъ изъ трехъ башенъ, изъ коихъ средняя прямо вверхъ, а крайнія наклонены наружу.

Употребляютъ его:

Будзишевскіе, въ прежнихъ Нурской и Ломжинской Земляхъ осѣдлые. Изъ нихъ Валентій въ 1740 году владѣлъ имѣніемъ Пеньки-Соботки. Францискъ, Писарь Земскій Нурскій, въ 1748 году, купилъ имѣніе Пнѣво и Рыбно; сынъ же его Ѳома въ 1764 году былъ Посломъ

W polu złotém brama otwarta na zewnątrz, o trzech wieżach, z których środkowa wyższa; w bramie rycerz z mieczem do cięcia w prawo. W szczycie hełmu pięć piór strusich, a na nich trzy wieże, z których środkowa prosto w górę, a skrajne na zewnątrz pochylone.

Używają go:

Budziszewscy, w dawnych Ziemiach Nurskiéj i Łomżyńskiéj osiedli. Z tych Walenty, w roku 1740 dziedziczył dobra Pieńki-Sobotki. Franciszek, Pisarz Ziemi Nurskiéj, w roku 1748 nabył dobra Pniewo i Rybno; syn zaś jego Tomasz, w roku 1764 był Posłem na

Библиотека "Руниверс"

Ломжинской Земли на элекціонномъ Сеймѣ. Гаспарій въ 1764 году былъ каптуровымъ Судьею той же Ломжинской Земли.	Sejm elekcyjny z Ziemi Łomżyńskiéj. Kacper, w roku 1764 był Sędzią Kapturowym w téjże Ziemi.
Длуголэнцкіе. Мелхіоръ и Θома владѣли имѣніемъ Длуголэнка въ Рожанской Землѣ, первый въ 1762 году, а послѣдній въ 1770 году. Петръ прежде 1775 года владѣлъ имѣніемъ Длуголэнка-Миросы въ Цѣхановской Землѣ.	**Długołęccy.** Melchior, w roku 1762, a Tomasz, w roku 1770 dobra Długołękę w Ziemi Rożańskiéj dziedziczyli. Piotr, przed rokiem 1775 posiadał dobra Długołękę-Mirosy w Ziemi Ciechanowskiéj.
Добѣцкіе, въ прежней Хелмской Землѣ водворившіеся. Мартынъ-Карлъ въ 1786 году былъ Писаремъ Гродскимъ Красноставскимъ.	**Dobieccy,** w dawnéj Ziemi Chełmskiéj. Marcin Karol, w roku 1786 sprawował urząd Pisarza Grodzkiego Krasnostawskiego.
Домашовскіе, въ Землѣ Луковской. Изъ нихъ Степанъ въ 1767 году купилъ тамъ же имѣніе Гоздъ и половину деревни Недзвѣдзи-кержъ.	**Domaszowscy,** w Ziemi Łukowskiéj. Z tych Stefan, w roku 1767 nabył tamże wieś Gozd i połowę wsi Niedźwiedzi-kierz.
Дзѣржановскіе. Станиславъ въ 1608 году продалъ имѣніе свое Собѣщки въ Тыкоцинскомъ Повѣтѣ. Николай, Войскій Вышогродской Земли, и Войтѣхъ владѣли помѣстьями въ Плоцкомъ Воеводствѣ, первый въ 1705 году Хоментовомъ, а послѣдній въ 1725 году Рогозинко-Калесью, а въ 1736 году Канисовымъ.	**Dzierżanowscy.** Stanisław, w roku 1608 dobra Sobieszczki w Powiecie Tykocińskim sprzedał. Mikołaj, Wojski Ziemi Wyszogrodzkiéj, w roku 1705 dobra Chomentowo, a Wojciech, w roku 1725 dobra Rogozinko-Kaleś i w roku 1736, dobra Kanigowo, w Województwie Płockiém posiadali.
Гонсовскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ, Скарбникъ Подляскаго Вое-	**Gąssowscy,** w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Stanisław, Skarbnik tegoż Województwa,

Библиотека "Руниверс"

водства, въ 1722 году уступилъ имѣніе свое Кожаны, Черевки и Заѣнчки въ Брянскомъ Повѣтѣ братьямъ своимъ Мартыну и Семену Гонсовскимъ.

Глоговскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Бѣльскомъ. Николай, въ 1699 году, получилъ должность Белзскаго Ловчаго. Александръ изъ-Глоговицъ Глоговскій въ 1753 году владѣлъ имѣніемъ Маеровъ и Била. Семенъ, Судья Гродскій Бускій, въ 1764 году былъ Сеймовымъ Посломъ отъ Белзскаго Воеводства.

Гослицкіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Плоцкомъ. Изъ нихъ Иванъ въ 1628 году исправлялъ должность Писаря Гродскаго Плоцкаго.

Грабовецкіе, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Андрей изъ-Грабонога Грабовецкій, Стольникъ Добржинской Земли, былъ владѣльцемъ имѣнія Нѣцьвѣ и Липница-Нѣмецка, которое въ 1759 году, послѣ его смерти, наслѣдовали сыновья его Гавріилъ и Иванъ.

Грабовскіе. Осипъ Войтѣховъ сынъ въ 1752 году былъ владѣльцемъ имѣнія Грабово-старе въ Ломжинской Землѣ.

Гржималы. Ѳома въ 1694 году былъ помѣщикомъ имѣнія Плас-

w roku 1722 dobra Kożany, Czerewki i Zajączki w Powiecie Brańskim leżące, Marcinowi i Szymonowi Gąssowskim na własność ustąpił.

Głogowscy, w dawném Województwie Bełzkiém. Mikołaj, w roku 1699 nominacyę na urząd Łowczego Bełzkiego otrzymał. Aleksander z Głogowic Głogowski, w roku 1753 dobra Majerów i Biłę dziedziczył. Szymon, Sędzia Grodzki Buski, w roku 1764 był Posłem na Sejm z tegoż Województwa.

Gośliccy, w dawném Województwie Płockiém. Z téj rodziny Jan, sprawował w roku 1628 urząd Pisarza Grodzkiego Płockiego.

Grabowieccy, w dawném Województwie Krakowskiém. Z tych Andrzéj z Grabonogu Grabowiecki, Stolnik Ziemi Dobrzyńskiéj, posiadał dobra Niećwię i Lipnicę-niemiecką, które po nim w roku 1759, synowie jego Gabryel i Jan odziedziczyli.

Grabowscy. Józef syn Wojciecha, w roku 1752 był dziedzicem dóbr Grabowa-starego w Ziemi Łomżyńskiéj.

Grzymałowie. Tomasz, w roku 1694 dobra Płaskosze i Pinki

Библиотека "Руниверс"

коше и Пенки въ Нурской Землѣ. Осипъ въ 1741 году купилъ въ Воеводствѣ Белзскомъ имѣніе Телятинъ. Антонъ на-Гржималахъ Гржимала въ 1764 году былъ Сеймовымъ Посломъ отъ Ломжинской Земли.

Яблоновскіе. Иванъ, Подчашій Королевскій, въ 1638 году назначенъ былъ изъ Посольской Палаты Коммисаромъ для уплаты жалованья войскамъ расположеннымъ на Украинѣ. Антонъ, Мечникъ Подляскаго Воеводства, въ 1764 году продалъ сыну своему Осипу, Судьѣ Гродскому Летичевскому, городъ Говарчовъ вмѣстѣ съ тринадцатью деревнями, въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Игнатій, въ 1764 году, владѣлъ имѣніемъ Волька-Рокицка въ Люблинскомъ Воеводствѣ. Станиславъ, въ 1792 году, исправлялъ должность Подстолія Нурской Земли.

Язвинскіе. Павелъ въ 1700 году купилъ имѣніе Выджгово и Пухалы въ Брянскомъ Повѣтѣ. Мартынъ, Подчашій Саноцкій, въ 1786 и 1791 годахъ владѣлъ имѣніемъ Язвины-Кочоты, Михаловъ, Стоковъ, Злотки и Пенсево въ Нурской Землѣ. Игнатій, въ 1790 году, владѣлъ имѣніемъ Піяново, Дачки, Глосы, Михны и Стожки въ Закрочимской Землѣ.

w Ziemi Nurskiéj posiadał. Józef, w roku 1741 nabył dobra Telatyn w Województwie Bełzkiém. Antoni na Grzymałach Grzymała, w roku 1764 był Posłem na Sejm z Ziemi Łomżyńskiéj.

Jabłonowscy. Jan, Podczaszy Królewski, w roku 1638 wyznaczony był z Koła Poselskiego, na Kommissarza do zapłacenia żołdu wojsku na Ukrainie rozłożonemu. Antoni, Miecznik Województwa Podlaskiego, w roku 1764 sprzedał synowcowi swojemu Józefowi, Sędziemu Grodzkiemu Latyczewskiemu, miasto Gowarczów z trzynastoma wsiami w Województwie Sandomierskiém. Ignacy, Podstoli Smoleński, w roku 1764 dobra Wólkę-Rokicką w Województwie Lubelskiém posiadał. Stanisław, w roku 1792 urząd Podstolego Ziemi Nurskiéj sprawował.

Jaźwińscy. Paweł, w roku 1700 nabył dobra Wydżgowo i Puchały w Powiecie Brańskim. Marcin, Podczaszy Sanocki, w roku 1786 i 1791, posiadał w Ziemi Nurskiéj dobra Jazwiny-Koczoty, Michałów, Stoków, Złotki i Pęsewo. Ignacy, w roku 1790 dobra Pijanowo, Daczki, Głosy, Michny i Stożki w Ziemi Zakroczymskiéj dziedziczył.

Библиотека "Руниверс"

Любятовскіе, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Христофоръ въ 1699 году имѣніе свое Пршеводовице и Радучъ отдалъ во владѣніе сыну своему Ивану.

Лашевскіе. Осипъ въ 1763 году былъ владѣльцемъ имѣнія Саленчина, Сераковице, Каменице и Пуздрово въ Равскомъ и Плоцкомъ Воеводствахъ.

Нѣциковскіе, въ Визской Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Станиславъ еще въ 1501 году владѣлъ имѣніемъ Нѣцики.

Охенковскіе. Антонъ, съ прозвищемъ Рутка Охенковскій въ 1779 году владѣлъ имѣніемъ Тлусецъ въ Рожанской Землѣ.

Островскіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Войтѣхъ Подсудокъ Лэнчицкій, въ 1770 году, былъ владѣльцемъ имѣнія Славошева съ принадлежностями, Бялокуры и Гарбалинъ.

Пёнтковскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Иванъ въ 1737 году продалъ имѣніе свое Пёнтково-чарне.

Пинтовскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Лука въ 1747 году владѣлъ имѣніемъ Огоржелице.

Lubiatowscy, w dawném Województwie Rawskiém Z tych Krzysztof, w roku 1699 dobra Przewodowice i Raducz, synowi swemu Janowi na własność ustąpił.

Łaszewscy. Józef, w roku 1766 był dziedzicem dóbr Salenczyna, Sierakowic, Kamienic i Puzdrowa, w Województwach Rawskiém i Płockiém leżących.

Niecikowscy, rodzina w Ziemi Wizkiéj rozkrzewiona. Z téj Stanisław, w roku 1501 dziedziczył już dobra ziemskie Niecikí.

Ochenkowscy. Antoni, przydomku Rutka Ochenkowski, w roku 1779 posiadał dobra Tluściec w Ziemi Rożańskiéj.

Ostrowscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Wojciech, Podsędek Łęczycki, w roku 1770 był dziedzicem dóbr Sławoszewa z przyległościami Białokury i Garbalin.

Piątkowscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Jan, w roku 1737 sprzedał dobra Piątkowo-czarne.

Pintowscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Łukasz, w roku 1747 był dziedzicem dóbr Ogorzelic.

Библиотека "Руниверс"

Потулицкіе, въ прежнемъ Черниговскомъ Воеводствѣ. Фамиліи этой Осипъ Ремигіпъ, Староста Боржеховскій и Млавскій, въ 1732 году былъ Черниговскимъ Воеводою.

Прондзынскіе. Владиславъ въ 1698 году владѣлъ имѣніемъ Шкулки въ Калишскомъ Воеводствѣ. Войтѣхъ въ 1740 году, былъ владѣльцемъ имѣнія Домброва, въ послѣдствіи Дамрау прозваннаго, въ Воеводствѣ Поморскомъ. Антонъ изъ-Прондна Прондзынскій, Хорунжій Панцырной роты, въ 1742 году купилъ имѣніе Сержня, въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

Рашевскіе. Францискъ въ 1730 году владѣлъ имѣніемъ Вѣково въ Калишскомъ Воеводствѣ. Маркеллъ въ 1748 году купилъ имѣніе Сѣрославъ въ Познанскомъ Воеводствѣ.

Рашовскіе, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Осипъ, Подстолій Люблинскій, въ 1768 году купилъ тамъ же деревню Кѣлчевице.

Сѣмяновскіе, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ въ 1763 году пожалованъ отъ Короля Польскаго Августа III въ Каштеляны Равскіе.

Potuliccy, w dawném Województwie Czerniechowskiém. Z téj rodziny Józef Remigian, Starosta Borzechowski i Mławski, w roku 1732 urząd Wojewody Czerniechowskiego sprawował.

Prądzyńscy. Władysław, w roku 1698 dziedziczył dobra Szkółki w Województwie Kaliskiém. Wojciech, w roku 1740 dobra Dąbrowę, późniéj Damrau przezwane, w Województwie Pomorskiém posiadał. Antoni z Prądna Prądzyński, Chorąży Roty Pancernéj, w roku 1742 nabył dobra Sierznia w Województwie Łęczyckiém.

Raszewscy. Franciszek, w roku 1730 był dziedzicem dóbr Wiekowa w Województwie Kaliskiém. Marceli, w roku 1748 nabył dobra Sierosław w Województwie Poznańskiém.

Raszowscy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Józef, Podstoli Lubelski, w roku 1768 nabył tamże wieś Kiełczewice.

Siemianowscy, w dawném Województwie Rawskiém. Z tych Józef, w roku 1763 przez Króla Polskiego Augusta III, Kasztelanem Rawskim był mianowany.

Библиотека "Руниверс"

Скочинскіе, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Изъ нихъ Михаилъ Лобъ-Скочинскій въ 1748 году завѣщалъ имѣніе свое Кобыляны въ Брестскомъ Воеводствѣ и Филиповиче въ Мозырскомъ Повѣтѣ сыну своему Егору и внукамъ, сыновьямъ тогожъ Егора, Ивану, Станиславу и Фелиціану, въ полное владѣніе.

Сляскіе. Казиміръ до 1671 года исправлялъ должность Закрочимскаго Чесника. Адамъ на-Сляcахъ Сляскій, Полковникъ, въ 1770 году купилъ имѣніе Незнановице съ принадлежностями въ Сандомирскомъ Воеводствѣ.

Соецкіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Станиславъ въ 1596 году имѣніе Сойки, Маленѣ и Вержбѣ передалъ во владѣніе сыновьямъ своимъ: Ивану, Егору и Андрею.

Верецкіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Александръ въ 1702 году былъ помѣщикомъ имѣнія Сѣржня въ томъ же Воеводствѣ.

Вельгурскіе. Эваристъ, въ 1785 году исправлялъ должность Луковскаго Земскаго Коморника.

Вѣщицкіе. Карлъ, Подчашій

Skoczyńscy, w dawném Wielkiém Księztwie Litewskiém. Z tych Michał Łob Skoczyński, testamentem z roku 1748 dobra dziedziczne Kobylany w Województwie Brzeskiém, i Filipowicze w Powiecie Mozyrskim leżące, synowi swemu Jerzemu, oraz synom jego a swoim wnukom: Janowi, Stanisławowi i Felicyanowi, na własność zupełną przekazał.

Ślascy. Kazimierz, do roku 1671 urząd Cześnika Zakroczymskiego sprawował. Adam na Ślasach Ślaski, Pułkownik, w roku 1770 nabył dobra Nieznanowice z przyległościami w Województwie Sandomierskiém.

Sojeccy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Stanisław, w roku 1596 dobra dziedziczne Sojki, Malenie i Wierzbie, synom swoim: Janowi, Jerzemu i Andrzejowi, na własność ustąpił.

Wereccy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Aleksander, w roku 1702 dziedziczył tamże dobra Sierznia.

Wielgórscy. Ewaryst, w roku 1785 sprawował urząd Komornika Ziemskiego Łukowskiego.

Wieszczyccy. Karol, Podczaszy

Библиотека "Руниверс"

Визскій, въ 1731 году купилъ цѣлую деревню Бялобржеги въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Станиславъ, Подстолій Гостынскій, въ 1787 году владѣлъ имѣніемъ Вѣщице, Волька-Рацiборовска, Залѣсице и Прусиновице въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

Вевюровскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Фамиліи этой Игнатій, Земскій Вѣлюнскій Регентъ, въ 1772 году продалъ имѣніе Лигота брату своему Лаврентію.

Войдзбуны или **Войзбуны,** въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Карлъ Войзбунъ былъ Перновскимъ Стольникомъ и въ 1772 году, въ награду заслугъ, получилъ отъ Короля Станислава Августа въ пожизненное владѣніе имѣніе Ширвинты.

Заборовскіе. Иванъ изъ-Заборова Заборовскій въ 1758 году былъ Коморникомъ Земскимъ Гнѣзненскимъ. Иванъ, сынъ Войтѣха изъ-Заборова, Судья Земскій Черскій, въ 1759 году передалъ имѣніе свое Тржебуча и Милево во владѣніе сыну своему Осипу, а въ 1762 году купилъ въ Ливской Землѣ имѣніе Синолэнка, Грошки и Сточекъ. Францискъ изъ-Стараго-Заборова, Подсудокъ Сохачевскій, и Осипъ-Непомукъ, Заборовскіе купили въ

Wizki, w roku 1731 nabył całkowitą wieś Białobrzegi w Województwie Sandomierskiém. Stanisław, Podstoli Gostyński, w roku 1787 dziedziczył dobra Wieszczyce, Wólkę-Raciborowską, Zalesice i Prusinowice w Województwie Łęczyckiém.

Wiewiórowscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z téj rodziny Ignacy, Rejent Ziemski Wieluński, w roku 1772 dobra Ligota bratu swemu Wawrzyńcowi sprzedał.

Woydzbunowie albo **Woyzbunowie,** w dawném Województwie Trockiém. Z tych Karol Woydzbun, był Stolnikiem Parnawskim i w roku 1772 w nagrodę zasług majętność Szyrwinty. w dożywotnie posiadanie od Króla Stanisława Augusta otrzymał.

Zaborowscy. Jan z Zaborowa Zaborowski, w roku 1758 sprawował urząd Komornika Ziemskiego Gnieźnieńskiego. Jan syn Wojciecha z Zaborowa, Sędzia Ziemski Czerski, w roku 1759 synowi swemu Józefowi ustąpił dobra Trzebucza i Milewo, a w roku 1762 dobra Sinołęka, Groszki i Stoczek w Ziemi Liwskiéj nabył. Franciszek ze Starego-Zaborowa Zaborowski, Podsędek Sochaczewski, w roku 1762 dobra Zabłotnię, a Józef Nepomucen, w roku

Библиотека "Руниверс"

Равскомъ Воеводствѣ, первый въ 1762 году имѣніе Заблотню, а последній въ 1766 году Стары-Заборовъ. Матвей, въ 1764 году владѣлъ имѣніемъ Пусьники въ Гостынской Землѣ. Осипъ-Яковъ, Подсудокъ Гостынскій, въ 1776 году былъ Сеймовымъ Посломъ.

1766 dobra Stary-Zaborów, w Województwie Rawskiém nabyli. Maciéj, w roku 1764 był dziedzicem dóbr Puśniki w Ziemi Gostyńskiéj. Józef Jakób, Podsędek Gostyński, w roku 1776 był Posłem na Sejm.

Збѣржховскіе. Брониславъ въ 1643 году былъ Писаремъ Земскимъ Гродскимъ. Николай, Подвоеводзый Рожанскій, въ 1784 году купилъ въ той же Землѣ имѣніе Мрочки, Кавки и Пэнгры. Матвей, Подвоеводзый Ломжинскій, Сеймовымъ Постановленіемъ 1788 года назначенъ въ Ломжинскую Землю Коммисаромъ для раскладки на земскія имущества подати офяры. Яковъ въ 1791 году награжденъ былъ Орденомъ Святаго Станислава.

Zbierzchowscy. Bronisław, w roku 1643 urząd Pisarza Grodzkiego Brzeskiego sprawował. Mikołaj, Podwojewodzy Rożański, w roku 1784 nabył w téjże Ziemi dobra Mroczki, Kawki i Pęgry. Maciéj, Podwojewodzy Łomżyński, przez Uchwałę Sejmową z roku 1788, był wyznaczony na Kommissarza do Ziemi Łomżyńskiéj, dla wykazania z dóbr Ziemskich podatku ofiarą zwanego. Jakób, w roku 1791 Orderem Śgo Stanisława zaszczycony został.

Зелинскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Феликсъ изъ-Зелёны Зелинскій еще въ 1545 году исправлялъ должность Судьи Земскаго Плоцкаго.

Zielińscy, w dawném Województwie Płockiém. Z téj rodziny Feliks z Zielony Zieliński, jeszcze w roku 1545 urząd Sędziego Ziemskiego Płockiego sprawował.

Жбиковскіе. Казиміръ въ 1712 году былъ владѣльцемъ имѣнія Бродово-Витой въ Закрочимской Землѣ. Войтѣхъ въ 1756 году владѣлъ имѣніемъ Жбики-Антоше въ Цѣхановской Землѣ.

Żbikowscy. Kazimierz, w roku 1712 posiadał dobra Brodowo-Witoj w Ziemi Zakroczymskiéj. Wojciech, w roku 1756 dobra Żbiki-Antosze w Ziemi Ciechanowskiéj dziedziczył.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 2.

HERB

GRZYMAŁA 2.

Какъ въ первообразномъ гербѣ Гржимала, ворота отворенныя наружу, но съ поднятою рѣшеткою и безъ рыцаря. Навершье такое же.

Употребляютъ его:

Бартольды, въ прежней Цѣхановской Землѣ водворившіеся. Изъ нихъ Войтѣхъ, Скарбникъ Трембовельскій, въ 1753 году владѣлъ имѣніемъ Церждигоржъ. Блажей въ 1764 году назначенъ былъ Пржасныцкимъ Подстоліемъ, и при томъ купилъ имѣніе Сонтршаска, которое послѣ смерти его наслѣдовали сыновья его Осипъ и Ѳома

Франкенберги, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ Франкенбергъ, Ловчій

Tak jak w pierwotnym herbie Grzymała, brama o trzech wieżach otwarta na zewnątrz, lecz z podniesioną kratą bez rycerza. Szczyt jak w poprzednim herbie.

Używają go:

Bartoldowie, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj osiedli. Z tych Wojciech, Skarbnik Trębowelski, w roku 1753 dobra Cierzpigorz posiadał. Błażéj, w roku 1764 nominacyę na urząd Podstolego Przasnyskiego otrzymał, tudzież nabył dobra Sątrzaska, które po śmierci jego, synowie Józef i Tomasz odziedziczyli.

Frankenbergowie, w dawném Województwie Kaliskiém. Z téj rodziny Stanisław Frankenberg, Łowczy

Библиотека "Руниверс"

Мельницкій, въ 1756 году купилъ имѣніе Ощеклинъ и Рашевы.

Пршибышевскіе, въ прежнемъ Волынскомъ Воеводствѣ. Яковъ въ 1773 году былъ Писаремъ Гродскимъ Кржеменецкимъ.

Знатовичи, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Станиславъ Знатовичъ въ 1791 году назначенъ въ должность Ротмистра Ковенскаго Повѣта.

Mielnicki, w roku 1756 nabył dobra Oszczeklin i Raszewy.

Przybyszewscy, w dawném Województwie Wołyńskiém. Jakób, w roku 1773 sprawował urząd Pisarza Grodzkiego Krzemienieckiego.

Znatowiczowie, w dawném Województwie Trockiém. Stanisław Znatowicz, w roku 1791 nominacyę na urząd Rotmistrza Powiatu Kowieńskiego otrzymał.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 3.

HERB

GRZYMAŁA 3.

Ворота, какъ въ первообразномъ гербѣ Гржимала, только о трехъ башняхъ одинаковой вышины. Въ навершьѣ павлиныя перья, вмѣсто строусовыхъ.

Употребляютъ его:

Любанскіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ осѣдлые, изъ

Brama jak w pierwotnym herbie Grzymała, tylko o trzech wieżach równych. W szczycie hełmu w miejscu strusich, pióra pawie.

Używają go:

Lubańscy, w dawném Województwie Sandomierskiém osiedli.

Библиотека "Руниверс"

коихъ Феликсъ изъ Любани Любанскій, Войскій Хэнцинскій, въ 1772 году продалъ имѣніе свое Крассовъ и Подлазье.

Сломовскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Андрей въ 1789 году владѣлъ имѣніемъ Сломово.

Туржанскіе, въ прежней Львовской Землѣ. Андрей въ 1715 году назначенъ въ должность Войскаго той же Земли.

Z tych Feliks z Lubani Lubański, Wojski Chęciński, w roku 1772 sprzedał dobra swoje Krassów i Podłazie.

Słomowscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z tych Andrzéj, w roku 1789 był dziedzicem dóbr Słomowa

Turzańscy, w dawnéj Ziemi Lwowskiéj. Andrzéj, w roku 1715 nominacyę na urząd Wojskiego téjże Ziemi otrzymał.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 4.

HERB

GRZYMAŁA 4.

Щитъ какъ въ гербѣ Гржимала 3. Въ навершьѣ шлема строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Гертики, въ прежнемъ Виленскомъ Воеводствѣ осѣдлые, изъ коихъ Христофоръ Гертикъ, Капи-

Tarcza jak w herbie Grzymała 3. W szczycie hełmu strusie pióra.

Używają go:

Hertykowie, w dawném Województwie Wileńskiém osiedli. Z téj rodziny Krzysztof Hertyk, Kapitan

Библиотека "Руниверс"

танъ Королевскихъ Польскихъ войскъ, въ 1792 году отдалъ брату своему Адаму-Рейнгольду Гертику во владѣніе имѣніе свое Пацыняны въ Слонимскомъ Повѣтѣ

Wojsk Jego Królewskiéj Mości Króla Polskiego, w roku 1792 dobra Pacyniany w Powiecie Słonimskim położone, bratu swemu Adamowi Rejnholdowi Hertykowi na własność ustąpił.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 5.

HERB

GRZYMAŁA 5.

Въ золотомъ полѣ каменная стѣна въ шесть рядовъ кирпича, о трехъ зубцахъ; на ней три подобныя башни, изъ коихъ средняя выше. Въ навершьѣ шлема орлиное крыло, ребромъ вправо, стрѣлою влѣво пронзенное.

W polu złotém mur w sześć rzędów cegieł, o trzech blankach, na nim trzy podobne wieże z których środkowa wyższa. W szczycie hełmu skrzydło orle barkiem w prawo, strzałą w lewo przeszyte.

Употребляютъ его:

Жбиковскіе, въ прежней Закрочимской Землѣ водворившіеся. Фамиліи этой Михаилъ, Степановъ сынъ, въ 1737 году обезпечилъ на

Używają go:

Żbikowscy, w dawnéj Ziemi Zakroczymskiéj osiedli Z téj rodziny pochodził Michał po Stefanie Żbikowski, który w roku 1737 na dobrach

Библиотека "Руниверс"

родовомъ имѣніи своемъ Борже-Пржехы приданое полученное за женою Малгоржатою Гроховскою.

dziedzicznych Borze-Przechy, dla żony swojéj Małgorzaty Grochowskiéj, summę posagową ubezpieczył.

ГЕРБЪ

ГРЖИМАЛА 6.

HERB

GRZYMAŁA 6.

Щитъ какъ въ гербѣ Гржимала 5, только съ тремя башнями одинаковой вышины. Навершье шлема какъ въ первообразномъ гербѣ Гржимала.

Употребляютъ его:

Лагуны. Павелъ, Григорій и Ѳома, сыновья Мартына, въ 1733 году раздѣлили между собою имѣніе Покоево, доставшееся имъ въ наслѣдство послѣ отца ихъ. Адамъ, Ловчій Перемышльскій, въ 1762 году владѣлъ имѣніемъ Лагуны-вельке и мале въ Цѣхановской Землѣ. Степанъ въ 1739 году былъ владѣльцемъ имѣнія Ставяне въ Вонсовскомъ Повѣтѣ.

Tarcza jak w herbie Grzymała 5, tylko z trzema wieżami równemi. Szczyt hełmu jak w pierwotnym herbie Grzymała.

Używają go:

Łagunowie. Paweł, Grzegórz i Tomasz synowie Marcina, w roku 1733 podzielili się dobrami Pokojewo, po ojcu odziedziczonemi. Adam, Łowczy Przemyślski, w roku 1762 dobra Łaguny-wielkie i małe w Ziemi Ciechanowskiéj dziedziczył. Stefan, w roku 1739 był właścicielem dóbr Stawiane w Powiecie Wąssowskim.

Библиотека "Руниверс"

Пенчковскіе, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Осипъ въ 1771 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Слассы.

Pęczkowscy, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Józef, w roku 1771 dobra Ślassy tamże posiadał.

ГЕРБЪ

ГУЛЬЧЪ.

Въ нѣмецкомъ щитѣ, въ голубомъ полѣ, золотое стропило, промежду трехъ золотыхъ лилій. Въ навершьѣ шлема выходящая дѣва въ бѣлой одеждѣ съ отрубленными руками и распущенными волосами; въ голову ея воткнуты три веретена, обвитыя пряжею. Въ опорахъ два рыцаря въ бронѣ и съ копьями, обращенные къ щиту и руками подпершіеся въ бока къ наружной сторонѣ.

HERB

GULCZ.

Na tarczy niemieckiéj, w polu niebieskiém krokiew złota, pomiędzy trzema takiemiż lilijami. W szczycie hełmu, wychodzi panna w białéj szacie z obciętemi rękami i rozpuszczonym warkoczem; mająca utkwione w głowie trzy wrzeciona przędzą obwinięte. W pobocznicach dwa rycerze w zbrojach z włóczniami, do siebie zwróceni i rękami na zewnątrz pod boki podparci.

Библиотека "Руниверс"

Употребляютъ его:

Гольчи, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Франдискъ Богуславъ Гольчъ въ 1745 году продалъ отъ имени своего и роднаго брата его Карла-Генриха Гольча наслѣдственное имѣніе Пруссиново. Генрихъ же Гольчъ Староста Валэцкій въ 1756 году купилъ тамъ же имѣніе Лубно.

Używają go:

Golczowie, w dawném Województwie Poznańskiém osiedli. Z tych Franciszek Bogusław Golcz, swojém i brata rodzonego Karola Henryka imieniem, w roku 1745 sprzedał dobra dziedziczne Prusinowo. Zaś Henryk Golcz, Starosta Wałecki, w roku 1756 nabył tamże dobra Łubno.

ГЕРБЪ

ГУТАГЪ.

HERB

GUTAG.

Въ красномъ полѣ, на ребрѣ подковы, три строусовыя пера, между двухъ золотыхъ звѣздъ; въ срединѣ подковы золотая же звѣзда. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

W polu czerwoném na barku podkowy trzy pióra strusie, pomiędzy dwiema gwiazdami złotemi, w środku podkowy takaż gwiazda. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Употребляютъ его:

Гутаковскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ

Używają go:

Gutakowscy, w dawném Województwie Mazowieckiém osiedli.

Библиотека "Руниверс"

нихъ Людовикъ Гутаковскій, Староста Кампиноскій и Подкоморій Великаго Княжества Литовскаго, въ 1791 году награжденъ Королемъ Польскимъ Станиславомъ Августомъ Орденами: Бѣлаго Орла и Святаго Станислава. Въ послѣдствіи, онъ былъ Сенаторомъ-Воеводою и Предсѣдателемъ въ Сенатѣ Царства Польскаго. Сынъ же его Вацлавъ Гутаковскій Шталмейстеръ Двора Его Императорскаго Величества доказавъ въ бывшей Депутаціи того Сената права свои на Графскій титулъ, помѣщенъ въ спискѣ Графовъ въ 1824 году опубликованномъ, на основаніи чего и внесенъ нынѣ въ дворянскія книги Царства Польскаго.

Z tych Ludwik Gutakowski, Starosta Kampinoski i Podkomorzy Wielkiego Księztwa Litewskiego, Orderami Orła Białego i Ś̆go Stanisława, w roku 1791 przez Króla Stanisława Augusta zaszczycony został. Tenże sam, był późniéj Senatorem-Wojewodą i Prezesem Senatu Królestwa Polskiego. Syn zaś jego Wacław Gutakowski, Koniuszy Dworu Jego Cesarskiéj Mości, udowodniwszy przed byłą Deputacyą rzeczonego Senatu, prawo do używania tytułu Hrabiego, zamieszczony został na liście Hrabiów w roku 1824 ogłoszonéj; z mocy czego, jest obecnie do Ksiąg Szlachty Królestwa wpisany.

ГЕРБЪ ГВЯЗДЗИЧЪ.

HERB GWIAZDZICZ.

Щитъ, золотымъ полумѣсяцемъ, рогами внизъ обращеннымъ, раздѣленъ по поламъ; на

Tarcza, księżycem złotym rogami na dół obróconym, w połowie podzielona; na księżycu

Библиотека "Руниверс"

полумѣсяцѣ въ верхнемъ голубомъ полѣ, золотой кавалерскій крестъ, а подъ полумѣсяцемъ въ серебряномъ полѣ золотая звѣзда. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера; надъ среднимъ такая-же какъ въ щитѣ звѣзда.

Употребляютъ его:

Брыкчинскіе. Происходятъ отъ Антона Брыкчинскаго, которому Король Польскій Станиславъ Августъ за оказанныя государству заслуги и преданность Монарху, грамотою 1791 года пожаловалъ потомственное дворянство вмѣстѣ съ вышеизображеннымъ гербомъ.

w górném polu niebieskiém krzyż kawalerski złoty, a pod księżycem w polu srebrném gwiazda złota. W szczycie hełmu trzy pióra strusie, nad środkowém takaż jak w tarczy gwiazda.

Używają go:

Brykczyńscy, pochodzący od Antoniego, który za zasługi dla kraju i wierność dla Monarchy, miał sobie nadane Szlachectwo dziedziczne wraz z herbem powyższym, dyplomem Króla Polskiego Stanisława Augusta, w roku 1791 podpisanym.

ГЕРБЪ

ГАБДАНКЪ.

HERB

HABDANK.

Въ красномъ полѣ два серебряныя стропила со срѣзанными концами, обращенныя вершинами внизъ, и соединенныя между собою въ видѣ буквы W. Въ навершьѣ шлема такія же стропила.

W polu czerwoném dwie krokwie srebrne z końcami ściętemi, wierzchołkami na dół zwrócone, a ramionami z sobą w kształcie litery W złączone. W szczycie hełmu takież krokwie.

Библиотека "Руниверс"

Употребляють его:

Абламовичи, въ прежнемъ Виленскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Игнатій Абламовичъ, рѣшеніемъ Герольдіи Имперіи 22 Сентября 1838 года № 2022, утвержденный въ дворянствѣ съ 1675 года, внесенъ въ дворянскія книги Царства, на основаніи 27 статьи Положенія о дворянствѣ.

Абрамовичи, съ прозвищемъ Скарбекъ, въ прежнемъ Брацлавскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Родные братья: Антонъ, Константинъ, Осипъ и Иванъ въ 1743 году продали имѣніе Сѣмашкишки, наслѣдованное ими послѣ отца ихъ, въ томъ же Воеводствѣ.

Анквичи, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Лаврентій изъ-Пославицъ Скарбекъ-Анквичъ, Чесникъ Пильзненскій, въ 1774 году владѣлъ имѣніемъ Негославице.

Бардзинскіе, изъ прежняго Лэнчицкаго Воеводства. Войтѣхъ и Осипъ въ 1753 году наслѣдовали тамъ же послѣ отца своего Ивана изъ-Бардзинина Бардзинскаго, Чесника Лэнчицкаго, имѣніе Глазновъ и Пнѣвко.

Używają go:

Abłamowiczowie, w dawném Województwie Wileńskiém osiedli. Z tych Ignacy Abłamowicz, mając sobie przez Heroldyą Cesarstwa w dniu 22 Września 1838 roku do № 2022 przyznane Szlachectwo, jako od roku 1675 udowodnione, wpisany został z mocy Artykułu 27 Prawa o Szlachectwie, do Ksiąg Szlachty Królestwa.

Abramowiczowie, przydomku Skarbek, w dawném Województwie Bracławskiém. Z których Antoni, Konstanty, Józef i Jan, bracia rodzeni, odziedziczone tamże po ojcu swym Adamie Abramowiczu, dobra Siemaszkiszki, w roku 1743 sprzedali.

Ankwiczowie, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Wawrzyniec z Posławic Skarbek Ankwicz, Cześnik Pilzneński, w roku 1774 dobra Niegosławice posiadał.

Bardzińscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Tam Wojciech i Józef, w roku 1753 po ojcu swym Janie z Bardzinina Bardzińskim, Cześniku Łęczyckim, dobra Głaznów i Pniewko odziedziczyli.

Библиотека "Руниверс"

Бялобржескіе, въ Мазовшѣ. Изъ нихъ Войтѣхъ въ награду военныхъ заслугъ получилъ въ 1393 году отъ Князя Мазовецкаго Ивана Старшаго въ вѣчное владѣніе тридцать уволокъ земли называемой Бялобржегъ. Потомки тогожъ Войтѣха, владѣя безпрерывно имѣніемъ Бялобржеги, около 1651 года, стали называться отъ имѣнія сего Бялобржескими. Францискъ Бялобржескій, Чесникъ Бржезинскій въ 1759 году, отдалъ во владѣніе сыну своему Осипу имѣніе Домѣховице въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ.

Białobrzescy, w Mazowszu. Z tych Wojciech, w nagrodę czynów wojennych, od Jana, Starszego Księcia Mazowieckiego, w roku 1393 otrzymał na własność trzydzieści włók ziemi Białobrzeg zwanéj. Potomkowie tegoż Wojciecha, ciągle dziedzicząc dobra Białobrzegi, około roku 1651 od tychże, nazwisko Białobrzeskich przyjęli. Franciszek Białobrzeski, Cześnik Brzeziński, w roku 1759 dobra swoje Domiechowice w Województwie Sieradzkiém, synowi swemu Józefowi ustąpił.

Бялопётровичи, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Изъ нихъ Егоръ Бялопётровичъ, Ловчій Лидскій, Судья Гродскій Новогродскій, въ 1780 году былъ Посломъ на Сеймѣ отъ Инфляндскаго Воеводства.

Białopiotrowiczowie, w dawném Wielkiém Księztwie Litewskiém. Z tych Jerzy Białopiotrowicz, Łowczy Lidzki, Sędzia Grodzki Nowogrodzki, w roku 1780 był Posłem na Sejm z Województwa Inflantskiego.

Бялоскурскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Яковъ въ 1730 году былъ владѣльцемъ имѣнія Михальчо въ томъ же Воеводствѣ. Того же имени Бялоскурскій въ 1742 году владѣлъ имѣніемъ Голэмбочекъ въ Землѣ Добржинской.

Białoskórscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Jakób, w roku 1730 dobra Michalcze tamże posiadał. W Ziemi Dobrzyńskiéj inny Białoskórski tegoż samego imienia, w roku 1742 wieś Głęboczek dziedziczył.

Боровскіе. Адамъ въ 1653 году былъ Сеймовымъ Посломъ. Иванъ въ 1694 году купилъ имѣніе Сарново въ Добржинской Землѣ.

Borowscy. Adam, w roku 1653 był Posłem na Sejm. Jan, w roku 1694 nabył dobra Sarnowo w Ziemi Dobrzyńskiéj. Franciszek,

Библиотека "Руниверс"

Францискъ въ 1704 году исправлялъ должность Подчашаго Кіевскаго.

Будзишевскіе, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Матвей-Константинъ, въ 1718 году, былъ Мечникомъ Нурской Земли, а Антонъ въ 1763 году владѣлъ въ той же Землѣ имѣніемъ Будзишево-Ксексоты.

Хоржевскіе. Иванъ въ 1693 году былъ назначенъ Подкоморіемъ Новгородскимъ.

Чарковскіе, въ прежней Дрогичинской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ, въ 1675 году купилъ имѣніе Свѣнцкъ, Мацковѣнта.

Добошинскіе, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ. Осипъ Каетановъ сынъ, Скарбникъ Троцкій, въ 1794 году владѣлъ имѣніемъ Препунты.

Довгяловичи, изъ Троцкаго же Воеводства. Фамиліи сей Юрій Довгяловичъ, въ 1768 году, продалъ имѣніе свое Оржехово иначе Прокоповщизна называемое.

Дуниковскіе. Михаилъ въ 1790 году былъ назначенъ Королемъ Польскимъ въ должность Стольника Галицкаго.

Гембаржевскіе. Павелъ въ

w roku 1704 sprawował urząd Podczaszego Kijowskiego.

Budziszewscy, w dawnéj Ziemi Nurskiéj. Z tych Mateusz Konstanty, w roku 1718 sprawował urząd Miecznika téjże Ziemi; zaś Antoni, tamże w roku 1763 dobra Budziszewo-Xexoty posiadał.

Chorzewscy. Jan, w roku 1693 był mianowany Podkomorzym Nowogrodzkim.

Czarkowscy, w dawnéj Ziemi Drohickiéj. Z tych Jakób, w roku 1675 nabywał dobra Swięck-Maćkowięta.

Doboszyńscy, w dawném Województwie Trockiém. Z tych Józef syn Kajetana, Skarbnika Trockiego, w roku 1794 dobra Prepunty posiadał.

Dowgiałowiczowie, w dawném Województwie Trockiém. Z tych Jerzy Dowgiałowicz, w roku 1768 sprzedał dobra swoje Orzechowo, inaczéj Prokopowszczyzna zwane.

Dunikowscy. Michał, w roku 1790 urząd Stolnika Halickiego od Króla Polskiego otrzymał.

Gembarzewscy. Paweł, w ro-

Библиотека "Руниверс"

1767 году, исправлялъ должность Судьи Гродскаго Бускаго.

Гарабурды, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ. Юрій Гарабурда въ 1773 году былъ Регентомъ Гродскимъ Новогродскимъ

Кѣлчевскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ Скарбекъ Кѣлчевскій, Стольникъ Уржендовскій, въ 1744 году, получилъ въ наслѣдство послѣ отца своего Ремигіяна имѣніе Хржесне и Вуювка. Антонъ Клѣчевскій въ 1752 году владѣлъ имѣніемъ Каменецъ и Волька въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ состоявшимъ. Михаилъ въ 1769 году продалъ имѣніе свое Подпунѣ въ Троцкомъ Воеводствѣ.

Колачковскіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Андрей изъ-Конаръ Колачковскій, въ 1679, году владѣлъ частію деревни Пруски, сынъ же его Яцекъ въ 1760 году продалъ деревню свою Калейчице въ Мельницкомъ Повѣтѣ. Осипъ изъ-Конаръ и Колачковицъ Колачковскій, въ 1722 году продалъ имѣніе свое Свѣчова, въ Сандомирскомъ Воеводствѣ, въ полное владѣніе сыну своему Михаилу-Осипу Колачковскому Подчашему Остршешовскому. Матвей изъ-Конаръ Колачковскій, Судья

ku 1767 sprawował urząd Sędziego Grodzkiego Buskiego.

Haraburdowie, w dawném Wielkiém Księztwie Litewskiém. Jerzy Haraburda, w roku 1773 był Regentem Grodzkim Nowogrodzkim.

Kiełczewscy, w dawném Województwie Mazowieckiém. Z tych Jan Skarbek Kiełczewski, Stolnik Urzędowski, w roku 1744 dobra Chrzesne i Wujówka, po ojcu swym Remigianie odziedziczył. Antoni Kiełczewski, w roku 1752 posiadał dobra Kamieniec i Wólkę w Województwie Brzesko-Kujawskiém położone. Michał, w roku 1769 dobra Podpunie, w Województwie Trockiém posiadane sprzedawał.

Kołaczkowscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Andréj z Konar Kołaczkowski, w roku 1679 dziedziczył część wsi Pruski; syn zaś jego Jacek, wieś Kalejczyce w Powiecie Mielnickim w roku 1760 sprzedał. Józef z Konar i Kołaczkowic Kołaczkowski, dobra swoje Swieczowa, w Województwie Sandomierskiém leżące, synowi swemu Michałowi-Józefowi Kołaczkowskiemu Podczaszemu Ostrzeszowskiemu, na własność zupełną w roku 1722 ustąpił. Maciéj z Konar Kołaczkowski, Sędzia

Библиотека "Руниверс"

Земскій Познанскій, въ 1760 году владѣлъ имѣніемъ Манѣчки въ Познанскомъ Воеводствѣ. Яковъ, въ 1786 году былъ владѣльцемъ имѣнія Марженцице въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ.

Конарскіе, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Павелъ-Христофоръ въ 1710 году купилъ имѣніе Гнушино.

Коржибскіе, изъ прежняго Плоцкаго Воеводства. Адамъ въ 1731 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Смардзево-Влосты и Снѣгоцино.

Коссовскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Мартынъ, съ прозвищемъ Полякъ Коссовскій, въ 1544 году владѣлъ цѣлою деревнею Зимне

Козетульскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Иванъ Скарбекъ-Козетульскій отдалъ въ 1635 году имѣніе свое Козетулы сыну своему Мартыну.

Крушевскіе. Фамилія многочисленная, въ разныхъ странахъ края осѣдлая. Иванъ въ 1661 году купилъ имѣніе Любяче и Трипуцѣ въ Гонёндзкомъ Повѣтѣ. Павелъ въ 1738 году владѣлъ имѣніемъ Хмѣлево, Хмѣлевко, Дзержги и За-

Ziemski Poznański, w roku 1760 był dziedzicem dóbr Manieczki w Województwie Poznańskiém. Jakób, w roku 1786 dobra Marzęcice, w Województwie Sieradzkiém posiadał.

Konarscy, w dawném Województwie Poznańskiém. Z téj rodziny Paweł Krzysztof, w roku 1710 dobra Gnuszyno nabył.

Korzybscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Adam, w roku 1731 dziedziczył tamże dobra Smardzewo-Włosty i Sniegocino.

Kossowscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z tych Marcin przydomku Polak Kossowski, w roku jeszcze 1544 był dziedzicem całkowitéj wsi Zimne nazwanéj.

Kozietulscy, w dawném Województwie Mazowieckiém. Z tych Jan Skarbek Kozietulski, w roku 1635 dobra Kozietuły ustąpił synowi swemu Marcinowi.

Kruszewscy. Rodzina liczna, i w różnych stronach kraju osiadła. Jan, w roku 1661 nabył dobra Lubicze i Trypucie w Powiecie Goniądzkim. Paweł, w roku 1738 dobra Chmielewo, Chmielewko, Dzierzgi i Zacharzewo w Ziemi Łomżyńskiéj

Библиотека "Руниверс"

харжево въ Ломжинской Землѣ. Адамъ въ 1714 году владѣлъ имѣніемъ Цыбулице и Бочки-Заржечне въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ, а Яковъ въ 1737 году, въ томъ же Воеводствѣ имѣніемъ Боржевекъ и Шелиги. Михаилъ въ 1737 году былъ помѣщикомъ имѣнія Круше въ Плоцкомъ Воеводствѣ, а Яковъ въ 1779 году въ томъ же Воеводствѣ имѣнія Голушинъ съ принадлежностями. Иванъ Полковникъ Коронныхъ Войскъ, въ 1777 году, былъ владѣльцемъ имѣнія Бонковъ, Цѣпла и Свиніёвъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Матвей, въ 1702 году, продалъ имѣніе свое Крушево-Бродово въ Бѣльской Землѣ. Павелъ, Подчашій Бѣльской Земли, въ 1733 году былъ Сеймовымъ Посломъ. Мартынъ въ 1756 году купилъ въ Бѣльской Землѣ помѣстья Трусколясы-Ляхы и Ольшина, а Иванъ, Хорунжій и Маршалокъ Каптуровыхъ Судовъ тойже Земли, въ 1764 году былъ Посломъ на Сеймѣ отъ Воеводства Подляскаго.

Кржививскіе, изъ коихъ Станиславъ въ 1703 году, исправлялъ должность Подчашаго Черниговскаго.

Лещинскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Михаилъ Скарбекъ-Лещинскій, въ 1652 году, передалъ имѣніе свое Ижице во владѣніе сыну

dziedziczył. Adam, w roku 1714 wsie Cybulice i Boczki-Zarzeczne; zaś Jakób, w roku 1737 dobra Borzewek i Szeligi, w Województwie Łęczyckiém posiadali. Michał, w roku 1737 dobra Krusze, a Jakób, w roku 1779 dobra Gołuszyn z przyległościami, w Województwie Płockiém dziedziczyli. Jan, Pułkownik Wojsk Koronnych, w roku 1777 posiadał dobra Bąków, Ciepła i Swiniów, w Województwie Sandomierskiém leżące. W Ziemi Bielskiéj: Mateusz, w roku 1702 sprzedał dobra Kruszewo-Brodowo. Paweł, Podczaszy Ziemi Bielskiéj, w roku 1733 był Posłem na Sejm. Marcin, w roku 1756 nabył tamże dobra Truskolasy-Lachy i Olszyna, a Jan, Chorąży i Marszałek Sądów Kapturowych Ziemi Bielskiéj, w roku 1764 był Posłem na Sejm z Województwa Podlaskiego.

Krzywińscy, z których Stanisław, do roku 1703 sprawował urząd Podczaszego Czerniechowskiego.

Leszczyńscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z tych Michał Skarbek Leszczyński, wieś Iżyce synowi swemu Józefowi w roku 1652 ustąpił. Fabian, w roku 1744 dobra

Библиотека "Руниверс"

своему Осипу. Фабіянъ въ 1744 году владѣлъ имѣніемъ Лешино въ Плоцкомъ Воеводствѣ. Михаилъ, Подчашій Сандомирскаго Воеводства, въ 1769 году купилъ помѣстья Пентковице-Сандомирске, Радомске, Волька-пташа и Михаловъ въ Сандомирскомъ Повѣтѣ. Осипъ, Чесникъ Равскій, въ 1788 году былъ Сеймовымъ Посломъ.

Магнускіе. Андрей, въ 1771 году, владѣлъ имѣніемъ Каптуры съ принадлежностями въ Равскомъ Воеводствѣ. Ѳома, въ 1786 году, владѣлъ имѣніемъ Бяла-гура въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

Милковскіе, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Каетанъ изъ-Милкова Милковскій, въ 1757 году, подарилъ отцу своему Карлу деревню Завадка. Михаилъ въ 1757 году купилъ имѣніе Воля-Бабска въ Равскомъ Воеводствѣ.

Одеховскіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей родные братья: Карлъ, Чесникъ Новогродскій, и Франциска, сыновья Антона изъ-Одеховицъ Одеховскаго, въ 1766 году продали доставшееся имъ отъ отца ихъ имѣніе Одеховъ-Зеленевъ.

Оссовскіе. Варѳоломей въ 1733 году былъ Сеймовымъ Посломъ

Leszczyno, w Województwie Płockiém dziedziczył. Michał, Podczaszy Województwa Sandomierskiego, w roku 1769 nabył dobra Pętkowice-Sandomierskie i Radomskie, Wólkę-Ptaszą i Michałów w Powiecie Sandomierskiém. Józef, Cześnik Rawski, w roku 1788 był Posłem na Sejm.

Magnuscy. Andrzéj, w roku 1771 posiadał dobra Kaptury z przyległościami w Województwie Rawskiém. Tomasz, w roku 1786 dobra Biała-góra w Województwie Łęczyckiém dziedziczył.

Miłkowscy, w dawném Województwie Krakowskiém. Z tych Kajetan z Miłkowa Miłkowski, w roku 1757 wieś Zawadkę, ojcu swemu Karolowi ustąpił. Michał, w roku 1757 nabył dobra Wolę-Babską w Województwie Rawskiém.

Odechowscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z téj rodziny Karól, Cześnik Nowogrodzki i Franciszek bracia rodzeni, synowie niegdy Antoniego z Odechowic Odechowskiego, odziedziczone po tymże ojcu dobra Odechów-Zieleniew, w roku 1766 sprzedali.

Ossowscy. Bartłomiéj, w roku 1733 był Posłem na Sejm.

Библиотека "Руниверс"

Пенкославскіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Осипъ изъ-Пенкослава Стольникъ Лифляндскій и Николай, родные братья Пенкославскіе, въ 1703 году раздѣлили между собою наслѣдованное имя послѣ отца ихъ имѣніе Хобржаны и Калинѣ съ принадлежностями. Иванъ Скуба Пенкославскій, Хорунжицъ Равскій, въ 1759 году продалъ имѣніе свое Хобржаны.

Pękosławscy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Józef z Pękosławia, Stolnik Inflancki, i Mikołaj bracia rodzeni, w roku 1703 podzielili się dobrami Chobrzany i Kalenie z przyległościami, po rodzicach na siebie spadłemi. Jan Skuba Pękosławski, Chorążyc Rawski, w roku 1759 sprzedał dobra swoje Chobrzany.

Пётровскіе, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Иванъ изъ-Тарновки Пётровскій, въ 1645 году, продалъ имѣніе свое Терновъ и Воля-Герновска.

Piotrowscy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Jan z Tarnówki Piotrowski, w roku 1645 dobra Ternów i Wolę-Ternowską sprzedał.

Радонскіе, съ прозвищемъ Скарбекъ, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ, Судья Хэнцинскій Гродскій, въ 1750 году получилъ мѣсто Подстолія Опочинскаго. Иванъ же, въ 1773 году, пріобрѣлъ имѣніе Рогѣнице, Огарка и Щодровъ съ принадлежностями.

Radońscy, przydomku Skarbek, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Antoni, Sędzia Grodzki Chęciński, w roku 1750 urząd Podstolego Opoczyńskiego otrzymał; a Jan, w roku 1773 nabył dobra Rogienice, Ogarka i Szczodrów z przyległościami.

Радзёнтковскіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Андрей, въ 1739 году, владѣлъ имѣніемъ Ружице-Зміёве.

Radziątkowscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Andrzéj, w roku 1739 posiadał dobra Rużyce-Zmijowe,

Рогозинскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Николай, Чесникъ Калишскій, въ 1600

Rogozińscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z tych Mikołaj, Cześnik Kaliski. w roku 1600

Библиотека "Руниверс"

году владѣлъ имѣніемъ Ржонсно, а Петръ въ 1652 году продалъ деревню свою Прондзево въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

Рудзкіе, съ прозвищемъ Скарбекъ, въ прежней Черской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ, Писарь той же Земли, въ 1713 году владѣлъ имѣніемъ Рудки и Рыкалы; онъ же около 1725 года исправлялъ должность Подкоморія Черскаго. Александръ владѣлъ помѣстьями Варпенсы, Руды и Цехлина, которыми послѣ его смерти подѣлились сыновья его Павелъ и Осипъ въ 1715 году. Степанъ, Скарбникъ Брацлавскій, въ 1756 году, наслѣдовалъ послѣ отца своего Ивана имѣніе Санки. Антонъ, въ 1773 году, исправлялъ должность Коморника Черской Земли.

Скарбки или Скарбеки. Фридрихъ и Осипъ доказавъ въ бывшей Депутаціи Сената Царства Польскаго права свои на Графское достоинство, были внесены въ списокъ опубликованный въ 1824 году, и на семъ основаніи записаны въ дворянскія книги.

Слонки, въ прежней Черской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ-Антонъ Скарбекъ Слонка, Войскій-венкшій Черской Земли, въ 1767 году владѣлъ имѣніемъ Дылево и Дылевко.

był dziedzicem dóbr Rząsna. Piotr, w roku 1652 wieś swoją Prądzewo w Województwie Łęczyckiém sprzedawał.

Rudzcy, przydomku Skarbek, w dawnéj Ziemi Czerskiéj. Z tych Jan Pisarz téjże Ziemi, w roku 1713 posiadał dobra Rudki i Rykały; tenże sam około roku 1725 sprawował urząd Podkomorzego Czerskiego. Aleksander, był dziedzicem dóbr Warpęsów, Rudy i Ciechlina, które po jego śmierci, synowie Paweł i Józef, pomiędzy siebie w roku 1715 rozdzielili. Stefan, Skarbnik Bracławski, w roku 1756 odziedziczył po ojcu swym Janie dobra Sanki. Antoni, w roku 1773 urząd Komornika Ziemi Czerskiéj sprawował.

Skarbkowie. Fryderyk i Józef, udowodnili przed byłą Deputacyą Senatu Królestwa, prawa swoje do używania tytułu Hrabiów i byli pomieszczeni na liście Hrabiów, w roku 1824 ogłoszonéj; z téj zasady do Ksiąg Szlachty wpisani zostali.

Słąnkowie, w dawnéj Ziemi Czerskiéj. Z tych Jan Antoni Skarbek Słąnka, Wojski-większy téjże Ziemi, w roku 1767 posiadał dobra Dylewo i Dylewko.

Библиотека "Руниверс"

Суходольскіе, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Петръ-Адамъ, въ 1700 году, купилъ у матери своей городъ Реёвецъ съ тремя смежными деревнями.

Suchodolscy, w dawném Województwie Ruskiém. Z tych Piotr Adam, w roku 1700 nabył od matki swéj dobra, miasto Rejowiec z trzema przyległemi wsiami.

Тафиловскіе, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Янушъ владѣлъ имѣніемъ Куржатки, которое по смерти его раздѣлили между собою восемь сыновей его. Потомки сего Януша, владѣя одни послѣ другихъ частями имѣнія Куржатки, для различенія своихъ владѣній, стали оныя называть: Куржатки-Дзѣржбя, Теофилѣ и Тафилы; владѣльцы же сего послѣдняго имѣнія, около 1557 года, начали писаться Тафилами, а напослѣдокъ въ 1682 году назвались Тафиловскими.

Tafiłowscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Janusz, posiadał dobra Kurzatki, któremi się w roku 1475 ośmiu jego synów podzieliło. Potomkowie rzeczonego Janusza, dziedzicząc jedni po drugich, części dóbr Kurzatki, dla odróżnienia swoich posiadłości, takowe nazywali: Kurzatki-Dzierzbia, Teofile i Tafiły; posiadacze zaś téj ostatniéj nieruchomości, około roku 1557 Tafiłami, a nareszcie w roku 1682 Tafiłowskiemi pisać się poczęli.

Точиловскіе, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ, изъ коихъ Францискъ въ 1750 году владѣлъ имѣніемъ Лабентникъ, Скродзкѣ и Чарна-весь.

Toczyłowscy, w dawném Województwie Trockiém. Z tych Franciszek, w roku 1750 dobra Łabętnik, Skrodzkie i Czarną-wieś posiadał.

Точискіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Юрій въ 1665 году былъ назначенъ Коморникомъ Земскимъ Дрогичинскимъ. Мартынъ Точискій въ 1715 году купилъ въ Ливской Землѣ имѣніе Маковецъ; сынъ же его Матвей, Судья Каптуровый, въ 1764 году былъ Посломъ на Элекціонномъ Сеймѣ.

Toczyscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Jerzy, w roku 1665 był mianowany Komornikiem Ziemskim Drohickim.— W Ziemi Liwskiéj Marcin Toczyski, w roku 1715 nabył dobra Makowiec; syn zaś jego Mateusz, Sędzia Kapturowy, w roku 1764 był Posłem na Sejm Elekcyjny.

Библиотека "Руниверс"

Ватрашевскіе, въ прежнемъ Минскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Юліанъ-Варѳоломей, въ 1740 году, продалъ имѣніе свое Ловняны-Ватрашишки

Важинскіе. Происходятъ отъ Матвея-Сильвестра, которому Король Польскій Сигизмундъ, въ награду отличныхъ заслугъ его въ военной службѣ, грамотою въ 1601 году пожаловалъ потомственное дворянство, вмѣстѣ съ гербомъ Габданкъ. Сигизмундъ Важинскій, въ 1733 году, пріобрѣлъ помѣстья Сонхоцинъ-Прага, Чижево, Бадурки и Сухарды въ въ Вышегродской Землѣ.

Война́нскіе, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Ѳедоръ на-Водзичнѣ Скарбекъ-Войчинскій, Подкоморій тогожъ Воеводства, въ 1785 году награжденъ Орденомъ Св. Станислава.

Воеводскіе. Казиміръ въ 1719 году исправлялъ должность Бурграва Земскаго Познанскаго. Петръ, въ 1731 году, получилъ мѣсто Смоленскаго Подстолія. Онъ же въ 1750 году, уступилъ имѣніе свое Воеводки-Панки и Нагорне въ Землѣ Дрогичинской сыну своему Павлу. Андрей въ 1769 году исправлялъ должность Коморника Земскаго Ливскаго. Антонъ-Францискъ, Бургравъ

Watraszewscy, w dawném Województwie Mińskiém. Z téj rodziny Julian Bartłomiéj, w roku 1740 sprzedał dobra Łowniany-Watraszyszki.

Ważyńscy, pochodzący od Macieja Sylwestra, któremu za odznaczenie się w zawodzie Wojskowym, Król Polski Zygmunt, dziedziczne szlachectwo wraz z herbem Habdank, dyplomem z roku 1601 udzielił. Zygmunt Ważyński, w roku 1733 nabył dobra Sąchocin-Praga, Czyżewo, Badurki i Suchardy, w Ziemi Wyszogrodzkiéj leżące.

Woyczyńscy, w dawném Województwie Rawskiém. Z tych Teodor na Wodziczny Skarbek Woyczyński, Podkomorzy tegoż Województwa, w roku 1785 Orderem Śgo Stanisława był ozdobiony.

Wojewódzcy. Kazimierz, w roku 1719 sprawował urząd Burgrabiego Ziemskiego Poznańskiego. Piotr, w roku 1731 nominacyę na urząd Podstolego Smoleńskiego pozyskał. Tenże sam Piotr, w roku 1750 dobra Wojewódki-Panki i Nagórne, w Ziemi Drohickiéj położone, ustąpił synowi swemu Pawłowi. Andrzéj, w roku 1769 urząd Komornika Ziemskiego Liwskiego sprawował. Antoni

Библиотека "Руниверс"

Дрогичинскій Гродскій, въ 1792 году продалъ имѣніе свое Соснове въ Землѣ Лнвской.

Выховскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ, въ 1750 году, купилъ помѣстья въ Мельницкомъ Повѣтѣ.

Franciszek, Burgrabia Grodzki Drohicki, w roku 1792 wieś dziedziczną Sosnowę w Ziemi Liwskiéj leżącą sprzedawał.

Wychowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Józef, w roku 1750 dobra ziemskie w Powiecie Mielnickim nabywał.

ГЕРБЪ

ГАБДАНКЪ 2.

HERB

HABDANK 2.

Въ красномъ полѣ серебряное стропило. Въ навершьѣ шлема тѣ же изображенія, что и въ первообразномъ гербѣ Габданкъ.

Употребляютъ его:

Тржебинскіе. Происходятъ отъ Игнатія Тржебинскаго, который будучи Каммергеромъ Двора Короля Польскаго Станислава Августа пожалованъ въ 1792 году Орденомъ Св. Станислава.

W polu czerwoném krokiew srebrna. W szczycie hełmu takie same godła, jak w herbie Habdank pierwotnym.

Używają go:

Trzebińscy, pochodzący od Ignacego Trzebińskiego, Szambelana Jego Królewskiéj Mości Stanisława Augusta, którego tenże Monarcha, w roku 1792 orderem Ṥgo Stanisława zaszczycił.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГАБДАНКЪ 3.

HERB

HABDANK 3.

Въ щитѣ тѣ же знаки, что и въ первообразномъ гербѣ Габданкъ. Въ навершьѣ шлема выходящій золотой левъ, влѣво, держащій въ лапахъ знакъ, изображенный въ щитѣ.

Употребляютъ его:

Бялоскурскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Осипъ Бялоскурскій, въ 1747 году, владѣлъ помѣстьями Легнишевъ.

Na tarczy takie same godła jak w herbie Habdank pierwotnym. W szczycie hełmu wychodzi lew złoty w lewo, w łapach znak podobny jak w tarczy trzymający.

Używają go:

Białoskórscy, w dawném Województwie Kaliskiém osiedli. Z téj rodziny Józef Białoskórski, w roku 1747 dobra ziemskie Legniszew posiadał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГАБИХЪ.

HERB

HABICH.

Въ щитѣ наполъ раздѣленномъ, въ правой голубой половинѣ полъ-колеса возоваго, а въ лѣвой красной, полъ-ястреба влѣво, обое соединенныя между собою въ срединѣ. Въ наверхъѣ шлема три строусовыя пера

Употребляютъ его:

Габихи, въ прежнемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Иванъ Габихъ въ 1778 году назначенъ въ должность Коморника Земскаго Стародубовскаго.

Na tarczy dwudzielnéj, w prawéj połowie niebieskiéj, w lewéj czerwonéj, w pierwszéj pół koła srebrnego od wozu;—w drugiéj pół jastrzębia w lewo, w samym środku z sobą złączone. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Habichowie, w dawném Wielkiém Księztwie Litewskiém zamieszkali. Z tych Jan Habich, w roku 1778 otrzymał nominacyę na urząd Komornika Ziemskiego Starodubowskiego.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ
ГАГЕНЪ.

Въ щитѣ напολъ раздѣленномъ, въ правомъ красномъ полѣ ножницы для стрижки овецъ, концами вверхъ, а въ лѣвомъ серебряномъ три зеленые пояса. Въ навершьѣ шлема два серебряныя орлиныя крыла; на каждомъ по три зеленыхъ пояса. Наметъ съ правой стороны щита зеленый, а съ лѣвой красный, оба съ серебрянымъ подбоемъ.

Употребляютъ его:

Гагенмейстеры. Происходятъ отъ Генриха Іоахима Гагенмейстера Капитана Императорско-Россійскихъ войскъ, которому постановленіемъ Сейма 1768 года пожалованы дворянскія права и преимущества.

HERB
HAGEN.

Na tarczy dwudzielnéj, w prawém polu czerwoném nożyce do strzyżenia owiec końcami w górę,—w lewém zaś srebrném trzy pasy zielone. W szczycie hełmu dwa skrzydła orle srebrne, na każdém trzy pasy zielone. Labry z prawéj strony tarczy zielone, a z lewéj czerwone, jedne i drugie srebrem podszyte.

Używają go:

Hagenmeystrowie, pochodzący od Henryka Joachima Hagen-Mejstra, Kapitana wojsk Cesarsko-Rossyjskich, który uchwałą Sejmu z roku 1768 do używania przywilejów szlachectwa Polskiego został przypuszczony.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ
ГАССЕЛЬКВИСТЪ.

Щитъ разчетверенный, съ золотою окраиною; въ поляхъ накрестъ красныхъ и голубыхъ, въ первомъ и четвертомъ, съ правой стороны по оленьему рогу, о пяти вѣтвяхъ, а съ лѣвой по буйволовому рогу; во второмъ же и третемъ по три серебряныя перевязи влѣво, изъ коихъ средняя между четырехъ золотыхъ звѣздъ. Въ навершьѣ шлема такіе же два рога, какъ въ щитѣ. Наметъ справа красный, а слѣва голубой, подложенный серебромъ.

Употребляютъ его:

Гассельквисты. Карлъ-Фридрихъ де Гассельквистъ, Докторъ

HERB
HASSELQUIST.

Tarcza przećwiertowana ze skrajem złotym, w polach na krzyż czerwonych i niebieskich, w pierwszém i czwartém z prawego boku róg jeleni o pięciu sękach, a z lewego róg bawoli; w drugiém i trzeciém trzy wstęgi srebrne w lewo, z których środkowa pomiędzy czterema złotemi gwiazdami. W szczycie hełmu takież dwa rogi jak w tarczy. Labry z prawego boku czerwone, a z lewego niebieskie, srebrem podszyte.

Używają go:

De Hasselquistowie. Karól Fryderyk de Hasselquist, Doktór

Библиотека "Руниверс"

Медицины и бывшій Совѣтникъ Короля Польскаго Станислава Августа, въ 1807 году получилъ отъ Франца I Императора Австрійскаго Короля Галиціи и Лодомеріи, владѣвшаго тогда частію края составляющаго нынѣ Царство Польское, дипломъ на дворянство съ вышеописаннымъ гербомъ.

Medycyny i były Konsyliarz Króla Polskiego Stanisława Augusta, w roku 1807 od Franciszka I Cesarza Austryackiego, Króla Galicyi i Lodomeryi, do którego część kraju obecnie Królestwo Polskie składającego należała, miał sobie nadane szlachectwo dziedziczne i dyplom na takowe wraz z herbem powyższym pozyskał.

ГЕРБЪ ГАУБИЦКІЙ.

HERB HAUBICKI.

Въ голубомъ полѣ ястребъ летящій вправо, съ голубемъ въ когтяхъ. Въ навершьѣ шлема павлиный хвостъ.

Употребляютъ его:

Плахецкіе, въ прежнемъ Хелминскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ рода ихъ Тибурцій Плахецкій въ 1765 году купилъ тамъ же имѣніе Тржепчъ, которое потомъ наслѣдовали сыновья его Владиславъ и Фердинандъ.

W polu niebieskiém jastrząb lecący w prawo, i w szponach gołębia trzymający. W szczycie hełmu ogon pawi.

Używają go:

Płachecсy, rodzina w dawném Województwie Chełmińskiém osiadła. Z niéj Tyburcyusz Płachecki, w roku 1765 nabył tamże dobra ziemskie Trzepcz, które późniéj synowie jego Władysław i Ferdynand odziedziczyli.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

Д'ОТРИВЪ.

HERB

D'HAUTERIVE.

Въ красномъ полѣ золотая перевязь. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Валантенъ д'Отривъ, фамилія въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ осѣдлая. Происходящій изъ оной Петръ-Давидъ Валантенъ въ 1775 году владѣлъ помѣстьемъ Лагенгофъ въ Валецкомъ Повѣтѣ.

W polu czerwoném wstęga złota w lewo. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Valentin d'Hauterive, rodzina w dawném Województwie Poznańskiém osiadła. Z niéj pochodzący Piotr Dawid Valentin, w roku 1775 dobra Lagenhoff w Powiecie Wałeckim leżące posiadał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГЕППЕНЪ.

HERB

HEPPEN.

Въ разчетверенномъ щитѣ накинутъ щитокъ, въ голубомъ полѣ котораго, надъ скалою о трехъ вершинахъ, серпъ остреемъ вправо. Въ поляхъ щита накрестъ золотыхъ и красныхъ: въ первомъ, правая половина чернаго двугловаго орла; во второмъ, золотой коронованный левъ влѣво; въ третемъ такой же левъ вправо, а въ четвертомъ, лѣвая половина подобнаго какъ въ первомъ полѣ орла. Въ навершьѣ шлема, между двухъ черныхъ орлиныхъ крылъ, жнецъ въ шапкѣ и голубомъ платьѣ, держащій въ правой рукѣ серпъ, а лѣвою рукою подпершійся въ бокъ. Наметъ съ правой стороны щита черный, а съ лѣвой красный, оба подложенные золотомъ.

Na środek tarczy przećwiertowanéj rzucona mniejsza tarcza, na któréj w polu niebieskiém skała o trzech wierzchołkach: nad środkowym sierp ostrzem w prawo. W polach głównéj tarczy, na krzyż złotych i czerwonych: w pierwszém prawa połowa orła czarnego dwugłowego,— w drugiém lew złoty, ukoronowany, w lewo,—w trzeciém takiż lew w prawo, — a w czwartém, lewa połowa orła podobnego jak w pierwszém polu. W szczycie hełmu pomiędzy dwoma skrzydłami orlemi czarnemi, żniwiarz w czapce i ubraniu niebieskiém, sierp w prawéj ręce trzymający, a lewą pod bok podparty. Labry z prawéj strony tarczy czarne, z lewéj czerwone, jedne i drugie złotem podszyte.

Библиотека "Руниверс"

Употребляютъ его:

Геппены, происходящіе отъ Адама Геппена, Поручика пѣшаго регимента Королевича прежнихъ Польскихъ войскъ, который постановленіемъ Сейма 1768 года возведенъ въ дворянское достоинство.

Używają go:

Heppenowie, pochodzący od Adama Heppena, Porucznika w Królewiczowskim Regimencie pieszym dawnych Wojsk Polskich, który przez Uchwałę Sejmu z roku 1768, do używania przywilejów szlacheckich przypuszczony został.

ГЕРБЪ ГЕРБУРТЪ.

HERB HERBURT.

Въ красномъ полѣ яблоко, проткнутое тремя золотомъ оправленными мечами, двумя отъ верхнихъ угловъ щита, и третимъ снизу. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Гевелли, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Антонъ Гевелль въ 1736 году владѣлъ тамъ же деревнею Воля-Требска.

W polu czerwoném jabłko, dwoma w złoto oprawnemi mieczami od górnych kątów tarczy, a jednym od dołu przeszyte. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Hewellowie, rodzina w dawném Województwie Łęczyckiém osiadła. Z niéj pochodzący Antoni Hewell, w roku 1736 dziedziczył tamże wieś Wolę-Trębską.

Библиотека "Руниверс"

Гейбовичи, въ прежней Бѣльской Землѣ, изъ коихъ Адамъ Гейбовичъ, Чесникъ Брянскій, въ 1776 году продалъ двоюродному брату своему Ѳаддею Гейбовичу имѣніе Грабовъ.

Модзелевскіе, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Андрей въ 1764 году былъ Посломъ на Элекціонномъ Сеймѣ отъ той же Земли. Казиміръ на-Модзеляхъ Модзелевскій, Писарь Земли и Грода Визскаго, въ 1735 году былъ избранъ Посломъ на Сеймѣ. Иванъ Модзелевскій, Коморникъ Земли Закрочимской, въ 1760 году владѣлъ имѣніемъ Каменичка. Адамъ владѣлъ въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Піяново-Барглы, которое въ 1771 году, послѣ смерти его, раздѣлили между собою сыновья его Осипъ, Христофоръ и Игнатій.

Heybowiczowie, w dawnéj Ziemi Bielskiéj. Z tych Adam Heybowicz, Cześnik Brański, dobra swoje Grabów, na własność zupełną bratu stryjecznemu Tadeuszowi Heybowiczowi, w roku 1776 ustąpił.

Modzelewscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Andrzéj, był Posłem z téjże Ziemi na Sejmie Elekcyjnym w roku 1764 odbytym. W Ziemi Wizkiéj, Kazimierz na Modzelach-Modzelewski, Pisarz téjże Ziemi i Grodu, w roku 1735 był obrany Posłem na Sejm. W Ziemi Zakroczymskiéj Jan Modzelewski, Komornik téjże Ziemi, w roku 1760 posiadał dobra Kamieniczkę. Adam, dziedziczył tamże dobra Pijanowo-Bargły, któremi się po jego śmierci w roku 1771, pomiędzy innemi synowie Józef, Krzysztof i Ignacy podzielili.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГЕРБУРТЪ 2.

HERB

HERBURT 2.

Въ щитѣ яблоко, какъ въ первообразномъ гербѣ Гербуртъ, тремя мечами проткнутое; на яблокѣ обыкновенный серебряный крестъ. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Модзелевскіе, фамилія многочисленная въ прежней Закрочимской Землѣ. Войтѣхъ Модзелевскій, въ 1756 году былъ владѣльцемъ имѣнія Слончево-Дзики съ принадлежностями

W tarczy jabłko podobnie jak w pierwotnym herbie Herburt, trzema mieczami przeszyte; na jabłku srebrny krzyż zwyczajny. W szczycie hełmu trzy strusie pióra.

Używają go:

Modzelewscy, w dawnéj Ziemi Zakroczymskiéj rozkrzewieni. Z tych Wojciech Modzelewski, w roku 1756 dobra Słonczewo-Dziki z przyległościami, prawem zupełnéj własności posiadał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГИГЕРСБЕРГЕРЪ.

HERB

HIGERSBERGER.

Въ щитѣ наполъ раздѣленномъ, въ правомъ, красномъ полѣ серебряный левъ вправо, а въ лѣвомъ, голубомъ, двѣ красныя перевязи, наискось къ лѣвому боку. Въ навершьѣ шлема выходящій серебряный левъ, вправо, съ горнымъ молотомъ въ правой лапѣ; а по бокахъ шлема два черныя орлиныя крыла.

Употребляютъ его:

Гигерсбергеры. Изъ нихъ Андрей Гигерсбергеръ, Хорунжій Коронныхъ войскъ, въ 1763 году продалъ деревню свою Ожоховку въ Брацлавскомъ Воеводствѣ Гаспарію Домбровскому.

Na tarczy dwudzielnéj. w prawém polu czerwoném lew srebrny w prawo,—w lewém zaś niebieskiém dwie wstęgi czerwone, nieco ku lewemu schylone. W szczycie hełmu wychodzi lew srebrny w prawo, z kilofem górniczym w prawéj łapie, a po bokach tegoż hełmu dwa skrzydła orle czarne.

Używają go:

Higersbergerowie. Z téj rodziny Andrzéj Higersberger, Chorąży Wojsk Koronnych, wieś Ożochówkę w Województwie Bracławskiém leżącą, w roku 1763 Kacprowi Dąbrowskiemu sprzedał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ГОЛОБОКЪ.

HERB

HOŁOBOK.

Въ красномъ полѣ, полъ-лосося головою вверхъ. Въ навершьѣ шлема между двухъ трубъ выходитъ также полъ-лосося.

Употребляютъ его:

Липницкіе, въ прежнемъ Брестскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Лука изъ-Липникъ Липницкій, въ 1729 году, продалъ имѣніе свое Мотыкалы Брестскому Городничему Флоріану Грабовскому за 20,500 злотыхъ.

W polu czerwoném pół łososia głową w górę. W szczycie hełmu pomiędzy dwiema trąbami, wychodzi podobne pół łososia.

Używają go:

Lipniccy, w dawném Województwie Brzeskiém osiedli. Z tych Łukasz z Lipnik Lipnicki, w roku 1729 dobra swoje Motykały, za summę złotych 20,500 sprzedał Floryanowi Grabowskiemu, Horodniczemu Brzeskiemu.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ИЛГОВСКІЙ.

HERB

IŁGOWSKI.

Въ красномъ полѣ, серебряная стрѣла, раздвоенная снизу на подобіе герба Габданкъ; черезъ средину ея продѣто кольцо. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера:

Употребляютъ его:

Шумковскіе, родомъ изъ прежняго Троцкаго Воеводства. Викторъ Шумковскій, Крайчій и Регентъ Земскій, былъ назначенъ въ 1784 году Судьею Гродскимъ Гродненскимъ, а въ 1794 году Чесникомъ Мерецкимъ.

W polu czerwoném strzała srebrna, u dołu w kształt Habdanku rozdarta, w połowie strzały zawieszony pierścień. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Szumkowscy, w dawném Województwie Trockiém osiedli. Z téj rodziny Wiktor Szumkowski, Krajczy i Rejent Ziemski, w roku 1786 nominacyę na urząd Sędziego Grodzkiego Grodzieńskiego, a w r. 1794 na urząd Cześnika Mereckiego otrzymał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯЦЫНА.

HERB

JACYNA.

Въ красномъ полѣ, серебряная подкова передкомъ вверхъ; въ срединѣ подковы, съ правой стороны серебряная стрѣла, снизу раздвоенная, желѣзкомъ вверхъ, а съ лѣвой полуторный серебряный крестъ. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Употребляютъ его:

Гардоцкіе, въ прежней Визской Землѣ осѣдлые. Изъ рода ихъ Христофоръ, сынъ Станиславовъ, владѣя имѣніемъ Гардоты, Гржимки и Арцишево, обезпечилъ на ономъ въ 1669 году приданое жены своей Елисаветы изъ дому Коссаковскихъ.

W polu czerwoném, podkowa srebrna barkiem w górę; w środku podkowy, z prawéj strony srebrna strzała, u dołu rozdarta, żeleżcem w górę, a z lewéj półtora takiegoż krzyża. W szczycie hełmu trzy pióra strusie.

Używają go:

Gardoccy, w dawnéj Ziemi Wizkiéj rozkrzewieni. Z téj rodziny Krzysztof syn Stanisława, był dziedzicem dóbr Gardoty, Grzymki i Arciszewo, na których w roku 1669 dla żony swéj Elżbiety z Kossakowskich summę posagową zabezpieczył.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯКУБОВИЧЪ.

HERB

JAKUBOWICZ.

Въ зеленомъ полѣ барашекъ на муравѣ, держащій правою ногою малое знамя. Въ навершьѣ шлема орлиное крыло, ребромъ влѣво и влѣво же проткнутое стрѣлою.

Употребляютъ его:

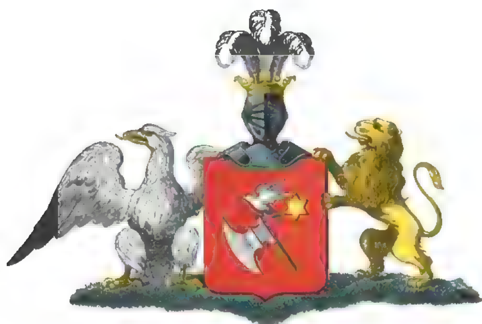
Якубовичи - Пасхалисы, потомки Пасхалиса Якубовича, который въ награду заслугъ оказанныхъ имъ введеніемъ полезныхъ фабрикъ въ краѣ, получилъ вышеозначенный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ по грамотѣ Короля Польскаго Станислава Августа 1791 года Марта 8 дня.

W polu zieloném baran na murawie w lewo, czerwóną chorągiewkę prawą nogą trzymający. W szczycie hełmu skrzydło orle barkiem w lewo, strzałą w lewo przeszyte.

Używają go:

Jakubowiczowie-Paschalisowie, pochodzący od Paschalisa Jakubowicza, który w nagrodę położonych zasług przez wprowadzenie do kraju użytecznych fabryk, herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem miał sobie nadany; dyplomem Króla Polskiego Stanisława Augusta, z dnia 8 Marca 1791 roku.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ
ЯКУБОВСКІЙ.

Въ красномъ полѣ, серебряный топоръ съ золотымъ топорищемъ, нѣсколько наклоненный вправо; на топорѣ бѣлый голубь съ поднятыми крыльями, вправо, а позади голубя золотая звѣзда. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера. Въ опорахъ: съ правой стороны, бѣлый, отвернувшійся отъ щита орелъ съ распущенными крыльями, а съ лѣвой левъ.

Употребляютъ его:

Якубовскіе, происходящіе отъ Михаила, Казиміра и Фелиціана Якубовскихъ, сыновей Францисковыхъ, которые пожалованы грамотою

HERB
JAKUBOWSKI.

W polu czerwoném topór srebrny ze złotém toporzyskiem, nieco nachylony w prawo; na toporze gołąb' biały z podniesionemi skrzydłami w prawo, po za gołębiem gwiazda złota. W szczycie hełmu trzy pióra strusie. W pobocznicach z prawego boku tarczy orzeł biały, odwrócony, ze spuszczonemi na dół skrzydłami, z lewego zaś lew.

Używają go:

Jakubowscy, pochodzący od Michała, Kazimierza i Felicyana Jakubowskich synów Franciszka, którzy herb ten wraz z dziedziczném

Библиотека "Руниверс"

Короля Польскаго Станислава Августа 1764 года Декабря 24 дня, въ потомственные дворяне съ правомъ на вышеописанный гербъ.

szlachectwem, dyplomem Króla Polskiego Stanisława Augusta, z dnia 24 Grudnia 1764 roku mieli sobie nadany.

ГЕРБЪ

ЯНИНА.

HERB

JANINA.

Въ красномъ полѣ рыцарскій щитъ. Въ навершьѣ шлема павлиный хвостъ.

Употребляютъ его:

Лэнскіе, съ прозвищемъ Де-Земъ, первоначально въ Воеводствѣ Сандомирскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Станиславъ въ 1586 году былъ владѣльцемъ имѣній Карчмы и Воли-Корговой.

Пясецкіе. Иванъ изъ-Пясечна Пясецкій, Стольникъ Люблинскій, владѣлъ имѣніями, въ 1671 году Наславице и Венгерце, а въ 1676 году Ранаховъ-Крочовъ, въ Сандо-

W polu czerwoném tarcza rycerska. W szczycie hełmu ogon pawi.

Używają go:

Łęscy, przydomku de Zem, pierwotnie w dawném Województwie Sandomierskiém rozkrzewieni. Z tych Stanisław, w roku 1586 był dziedzicem dóbr Karczmy i Woli-Korhowéj.

Piaseccy. Jan z Piaseczna Piasecki, Stolnik Lubelski, w r. 1671 dobra Nasławice i Węgierce, a w roku 1676 dobra Ranachów-Kroczów, w Województwie Sandomierskiém

Библиотека "Руниверс"

мирскомъ Воеводствѣ. Иванъ изъ-Пясковъ Пясецкій, Войскій Нурскій, въ 1724 году продалъ деревню Шадурки въ Люблинскомъ Воеводствѣ. Францискъ, Подчашій Смоленскій, купилъ въ 1750 году имѣніе Голомбки съ участками въ деревняхъ Моры и Нѣцки, въ Землѣ Варшавской.

posiadał. Jan z Piasków Piasecki, Wojski Nurski, w roku 1724 wieś Szadurki w Województwie Lubelskiém sprzedał. Franciszek, Podczaszy Smoleński, w roku 1750 nabył dobra Gołąbki z częściami na wsiach Mory i Niecki w Ziemi Warszawskiéj.

Подлёдовскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Сандомирскомъ. Изъ нихъ Францискъ изъ-Пршитыка Подлёдовскій, Чесниковичъ Рожанскій, въ 1754 году продалъ имѣніе Вржосъ, Жердзь и Яблонну.

Podlodowscy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Franciszek z Przytyka Podlodowski, Cześnikiewicz Rożański, w r. 1754 sprzedał dobra Wrzos, Żerdź i Jabłonnę.

Пшонки, изъ прежняго Воеводства Люблинскаго. Богуславъ на-Стржежковицахъ Пшонка, Подвоеводзый Люблинскій, купилъ въ 1721 году тамъ же имѣніе Кавенчинъ.

Pszonkowie, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Bogusław na Strzeżkowicach Pszonka, Podwojewodzy Lubelski, w r. 1721 nabył tamże dobra Kawęczyn.

Ржечицкіе, изъ прежняго Люблинскаго Воеводства. Андрей, Подкоморій Люблинскій, владѣлъ имѣніемъ Ржечица, Вѣнява, Янина, Лыховъ и Ольбенцинъ съ принадлежностями, которое въ 1628 году, послѣ его смерти, сыновья его: Юрій Староста Урженцовскій, Иванъ, Марко, Николай и Станиславъ раздѣлили между собою.

Rzeczyccy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Andrzéj, Podkomorzy Lubelski, posiadał dobra Rzeczycę, Wieniawę, Janinę, Łychów i Olbięcin z przyległościami, które w roku 1628 po jego śmierci, synowie: Jerzy Starosta Urzędowski, Jan, Marek, Mikołaj i Stanisław, pomiędzy siebie rozdzielili.

Смосарскіе, изъ прежней Земли Цѣхановской. Людвикъ въ 1741

Smosarscy, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Z tych Ludwik,

Библиотека "Руниверс"

году исправлялъ должность Бургра-ви Гродскаго Цѣхановскаго.

Стоинскіе, изъ прежняго Воеводства Люблинскаго. Іакинѳъ изъ-Стоеншина Стоинскій, Судья Земскій Люблинскій, въ 1720 году купилъ городъ Модлиборжице, съ пятью деревнями.

Суходольскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ осѣдлые. Изъ нихъ Осипъ изъ-Суходоловъ Суходольскій, Подчашій Винницкій, въ 1747 году купилъ имѣніе Ставце въ Повѣтѣ Уржендовскомъ. Александръ изъ-Суходоловъ Суходольскій, Скарбникъ Житомирскій, въ 1763 году владѣлъ имѣніемъ Паликіе и Милоцинъ. Валентинъ, Депутатъ Трибунала Коронпаго, въ 1791 году былъ пожалованъ орденомъ Св. Станислава. Иванъ и Францискъ доказали права свои на графское достоинство въ бывшей Депутаціи Сената Царства и поименованы въ спискѣ въ 1824 году обнародованномъ, вслѣдствіе чего внесены въ Дворянскія книги.

Унѣшовскіе, изъ прежняго Воеводства Познанскаго. Изъ нихъ Ремигіанъ въ 1720 году исправлялъ должность Бурграва Земскаго Косцянскаго.

w roku 1741 urząd Burgrabiego Grodzkiego Ciechanowskiego sprawował.

Stoińscy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Hiacynt ze Stojęszyna Stoiński, Sędzia Ziemski Lubelski, w roku 1720 nabył miasto Modliborzyce z pięcioma wsiami.

Suchodolscy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Józef z Suchodołów Suchodolski, Podczaszy Winnicki, w roku 1747 nabył dobra Stawce, w Powiecie Urzędowskim. Aleksander z Suchodołów Suchodolski, Skarbnik Żytomirski, w roku 1763 był dziedzicem dóbr Palikije i Miłocin. Walenty, Deputat na Trybunał Koronny, w roku 1791 orderem Śgo Stanisława był zaszczycony. Jan i Franciszek Suchodolscy, udowodnili swoje prawa do używania tytułu Hrabiów, przed byłą Deputacyą Senatu Królestwa i są zamieszczeni na liście w roku 1824 ogłoszonéj; w skutek czego do Ksiąg Szlachty wpisani zostali.

Unieszowscy, w dawném Województwie Poznańskiém. Z téj rodziny Remigian, w roku 1720 urząd Burgrabiego Ziemskiego Kościańskiego sprawował.

Библиотека "Руниверс"

Вержбѣнты. Станиславъ Доруховскій-Вержбѣнта, Секретарь Королевскій, назначенъ былъ въ 1627 году отъ Короля Сигизмунда III Депутатомъ на Коронный Трибуналъ Радомскій.

Wierzbiętowie. Stanisław Doruchowski-Wierzbięta, Sekretarz Królewski, w roku 1627 Deputatem na Trybunał Koronny Radomski, przez Króla Zygmunta III był wyznaczonym

Зыржинскіе. Иванъ изъ-Лукавицы Зыржинскій владѣлъ въ 1662 году деревнею Лукавкою въ Воеводствѣ Люблинскомъ. Александръ, Подчашій Вилькомирскій, въ 1762 году былъ помѣщикомъ деревни Сыцановъ въ Воеводствѣ Сѣрадскомъ.

Zyrzyńscy. Jan z Łubawicy Zyrzyński, w roku 1662 wieś Łukawkę w Województwie Lubelskiém dziedziczył. Aleksander, Podczaszy Wilkomirski, w roku 1762 wieś Sycanów w Województwie Sieradzkiém posiadał.

ГЕРБЪ

ЯНИНА 2.

HERB

JANINA 2.

Въ красномъ полѣ рыцарскій щитъ, повернутый нѣсколько влѣво. Въ навершьѣ шлема пять бѣлыхъ павлиныхъ перьевъ.

W polu czerwoném tarcza rycerska nieco w lewo zwrócona. W szczycie hełmu pięć piór pawich białych.

Употребляютъ его:

Używają go:

Собѣскіе, старинная фамилія, въ прежней Стенжицкой Землѣ по-

Sobiescy. Rodzina starożytna w dawnéj Ziemi Stężyckiéj rozkrze-

Библиотека "Руниверс"

селившаяся. Станиславъ изъ-Собѣшина Собѣскій, въ 1574 году, владѣлъ имѣніемъ Собѣшинъ, которое по смерти его раздѣлили между собою сыновья его Иванъ, Судья Земскій Стенжицкій, и Войтѣхъ. Изъ сего дома Янъ Собѣскій, Великій Гетманъ Коронный, въ 1676 году избранъ въ Короли Польскіе.

wiona. Z téj Stanisław z Sobieszyna Sobieski, w roku 1574 posiadał dobra Sobieszyn, które po jego śmierci, synowie Jan Sędzia Ziemski Stężycki, i Wojciech Sobiescy, pomiędzy siebie rozdzielili. Z téj rodziny Jan Sobieski, Hetman Wielki Koronny, w roku 1676 Królem Polskiém obrany został.

ГЕРБЪ ЯСЕНЧИКЪ.

HERB JASIEŃCZYK.

Въ голубомъ полѣ золотой ключъ зубцомъ вверхъ, вправо. Въ навершьѣ шлема пять строусовыхъ перьевъ.

Употребляютъ его:

Барциковскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Плоцкомъ осѣдлые. Изъ нихъ Станиславъ, наслѣдовавъ по отцѣ имѣніе Барциково, продалъ оное въ 1765 году.

W polu niebieskiém klucz złoty zębem do góry, w prawo. W szczycie hełmu pięć piór strusich.

Używają go:

Barcikowscy, w dawném Województwie Płockiém osiedli. Z tych Stanisław, odziedziczywszy po swym ojcu dobra Barcikowo, takowe w roku 1765 sprzedawał.

Библиотека "Руниверс"

Баржиковскіе, въ прежней Землѣ Ломжинской. Изъ рода ихъ Осипъ, сынъ Войтѣха, Мечника той же Земли, въ 1761 году владѣлъ помѣстьями Рогѣнице-вельке и Дроженцинъ-Любѣево

Barzykowscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z téj rodziny Józef, syn Wojciecha Miecznika téjże Ziemi, w roku 1761 dobra Rogienice-wielkie i Drożęcin-Lubiejewo posiadał.

Бѣльскіе, въ прежнемъ Воеводствѣ Люблинскомъ. Изъ нихъ Казиміръ, Чесникъ Варшавскій, въ 1713 году купилъ имѣніе Лысолае.

Bielscy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Kazimierz, Cześnik Warszawski, w roku 1713 nabył dobra Łysołaje.

Боскіе. Феликсъ изъ-Божа Боскій введенъ былъ въ 1682 году во владѣніе имѣніемъ Недабыль, Рышки и Дзѣвише, въ Черской Землѣ. Ѳедоръ-Дезидерій владѣлъ въ 1756 году въ Равскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Рокитница, Зджары, Янковице, Марцинковъ и Годзьмержъ. Казиміръ, Староста Стромецкій, въ 1771 году оставилъ сыновьямъ своимъ Осипу, Андрею, Ивану и Игнатію въ наслѣдство городъ Гловачовъ и пять деревень въ Воеводствѣ Сандомирскомъ.

Boscy. Feliks z Bożego Boski, w roku 1682 w posiadanie dóbr Niedabyl, Ryszki i Dziewisze w Ziemi Czerskiéj wprowadzony został. Teodor Dezyderyusz, w roku 1756 dziedziczył dobra Rokitnicę, Zdżary, Jankowice, Marcinków i Godźmierz w Województwie Rawskiém. Kazimierz, Starosta Stromiecki, w roku 1771 zostawił w spadku swoim synom: Feliksowi, Andrzejowi, Janowi i Ignacemu, miasto Głowaczów z pięcioma wsiami w Województwie Sandomierskiém.

Бурскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ, Подвоеводзый Цѣхановскій, купилъ въ 1779 году въ томъ же Воеводствѣ деревню Волю-Шидловскую.

Burscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Franciszek, Podwojewodzy Ciechanowski, w roku 1779 nabył tamże wieś Wolę-Szydłowską.

Яблонскіе. Фамилія многочисленная, водворившаяся въ разныхъ

Jabłońscy. Rodzina licznie rozkrzewiona i różne strony kraju za-

Библиотека "Руниверс"

частяхъ края. Изъ нихъ Павелъ владѣлъ въ 1700 году, въ Бѣльской Землѣ, имѣніемъ Добки. Станиславъ Респонтъ Яблонскій, Чесникъ Рожанскій, владѣлъ въ 1772 году въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ деревнею Кочаня, а Антонъ въ 1771 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Пенгово-Ладавы. Константинъ, Подчашій Ломжинскій, въ 1751 году исправлялъ должность Бургграва Познанскаго. Адамъ изъ-Яблони Самсоновъ Яблонскій, Писарь Земскій и Гродскій Ломжинскій, былъ въ 1776 году Сеймовымъ Посломъ, а въ послѣдствіи получилъ орденъ Святаго Станислава. Францискъ исправлялъ въ 1777 году должность Судьи Земскаго Новогродскаго и награжденъ орденомъ Святаго Станислава

mieszkująca. Z niéj Paweł, w roku 1700 dobra Dobki i Zambrowiznę w Ziemi Bielskiéj dziedziczył. Stanisław Respont-Jabłoński, Cześnik Rożański, w roku 1742 wieś Koczania, a Antoni, w roku 1771 dobra Pęgowo-Ładawy, w Województwie Sieradzkiém posiadali. Konstanty, Podczaszy Łomżyński, w roku 1751 urząd Burgrabiego Poznańskiego sprawował. Adam z Jabłoni-Samsonów Jabłoński, Pisarz Ziemski i Grodzki Łomżyński, w roku 1776 był Posłem na Sejm; a później Orderem Śgo Stanisława zaszczycony został. Franciszek, w roku 1777 urząd Sędziego Ziemskiego Nowogrodzkiego sprawował i był orderem Śgo Stanisława ozdobiony

Ясенскіе, въ прежнемъ Поморскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ, Судья Земскій Тчевскій, былъ въ 1764 году Сеймовымъ Посломъ отъ Пуцкаго Повѣта.

Jasieńscy, w dawném Województwie Pomorskiém. Z tych Antoni, Sędzia Ziemski Tczewski, w r. 1764 był Posłem na Sejm z Powiatu Puckiego.

Яськовскіе, въ прежнемъ Ленчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ, Войскій Ленчицкій, въ 1788 году былъ Депутатомъ отъ тогожъ Воеводства на коронномъ Пётрковскомъ Трибуналѣ.

Jaśkowscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Jan Jaśkowski, Wojski Łęczycki, w roku 1788 był Deputatem z tegoż Województwa na Trybunał Koronny Piotrkowski.

Карчевскіе. Степанъ, Каштелянычъ Галицкій, владѣлъ въ 1710

Karczewscy. Stefan, Kasztelanic Halicki, w roku 1710 wieś

Библиотека "Руниверс"

году деревнею Конколево въ Познанскомъ Воеводствѣ. Антонъ, Писарь Земскій и Гродскій Черскій, въ 1738 году поступилъ въ должность Каштеляна Ливскаго.

Клюковскіе, въ прежней Ливской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ въ 1764 году былъ Сеймовымъ Посломъ отъ тойже Земли.

Клюшевскіе, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ, въ 1773 году, выполнилъ присягу на должность Бургграва той же Земли.

Краевскіе. Фамилія многочисленная, въ разныхъ сторонахъ края осѣдлая. Изъ оной Иванъ, въ 1623 году, владѣлъ имѣніемъ Краево-бяле, Фаще, Яблонь и Гурка, въ Ломжинской Землѣ. Яковъ въ 1724 году, а сынъ его Ѳома, Коморникъ Земли Замбровской, въ 1756 году, владѣли въ той же Землѣ имѣніемъ Краево-Бржозово. Казиміръ, Подчашій Жидачевскій, продалъ въ 1728 году Казиміру Краевскому, Коморнику Земскому, Бургграву Гродскому Замбровскому и владѣльцу имѣнія Краево-Корытки съ принадлежностями, имѣніе свое Краево-Подухы и Петронги. Михаилъ въ 1791 году исправлялъ должность Коморника Земли Ломжинской. Станиславъ въ 1694 году владѣлъ въ Визской Землѣ деревнею

Kąkolewo w Województwie Poznańskiém dziedziczył. Antoni, Pisarz Ziemski i Grodzki Czerski, w roku 1738 na urząd Kasztelana Liwskiego postąpił.

Klukowscy, w dawnéj Ziemi Liwskiéj. Z tych Jan, w roku 1764 był Posłem na Sejm z téjże Ziemi.

Kluszewscy, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Z tych Jakób, w roku 1773 przysięgę na urząd Burgrabiego téjże Ziemi wykonywał.

Krajewscy. Rodzina licznie rozkrzewiona i różne strony kraju zamieszkująca. Z niéj Jan, w roku 1623 był dziedzicem dóbr Krajewo-Białe, Faszcze, Jabłoń i Górki w Ziemi Łomżyńskiéj. Jakób w r. 1724, a syn jego Tomasz, Komornik Ziemski Zambrowski, w roku 1756 dobra Krajewo-Brzozowo w téjże Ziemi leżące posiadali. Kazimierz, Podczaszy Żydaczowski, w roku 1728 dobra Krajewo-Paduchy i Pstrągi, sprzedał Kazimierzowi Krajewskiemu, Komornikowi Ziemskiemu, Burgrabiemu Grodzkiemu Zambrowskiemu i dziedzicowi dóbr Krajewo-Korytki z przyległościami. Michał, w roku 1791 urząd Komornika Ziemi Łomżyńskiéj sprawował. Stanisław, w roku 1694 w Ziemi Wizkiéj wieś Grądy dzie-

Библиотека "Руниверс"

Гронда. Петръ въ 1703 году владѣлъ въ Цѣхановской Землѣ имѣніемъ Зброхы, Камень и Мендзылѣсь. Иванъ въ 1767 году исправлялъ должность Бурграва Гродскаго Ливскаго. Яковъ, въ 1688 году, былъ Коморникомъ Земскимъ Завскршинскимъ, а Ѳома, Хорунжій Черниговскій, купилъ въ 1767 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ деревню Пепловко. Осипъ и Иванъ, Хорунжій Земли Михаловской, были выбраны въ Послы на Элекціонный Сеймъ 1733 года, первый отъ провинціи Прусской, а послѣдній отъ Хелмскаго Воеводства. Войтѣхъ Краевскій получилъ въ 1775 году отъ Короля Станислава Августа грамоту на дворянство вмѣстѣ съ гербомъ Ясеньчикъ.

Круликевичи. Антонъ Круликевичъ въ 1763 году былъ назначенъ въ должность Ловчаго Мельницкаго.

Михаловскіе. Изъ нихъ Иванъ, впавшій въ проступокъ противъ дворянскаго достоинства, Постановленіемъ Сейма 1790 года возстановленъ въ дворянствѣ. Иванъ Непомукъ въ 1792 году, назначенъ въ должность Львовскаго Хорунжаго, Иванъ, Бурггравъ и Коммисаръ Ливской Земли, въ 1792 году, былъ избранъ обывателями той же Земли въ Актовые Писари.

dziczył. Piotr, w roku 1703 dobra Zbrochy, Kamień i Międzyleś w Ziemi Ciechanowskiéj posiadał. Jan, w roku 1767 urząd Burgrabiego Grodzkiego Liwskiego wypełniał. Jakób, w roku 1688 był Komornikiem Ziemskim Zawskrzyńskim; a Tomasz, Chorąży Czerniechowski, w roku 1767 nabył dobra Pepłowko w Województwie Płockiém. Józef z Prowincyi Pruskiéj, a Jan Chorąży Ziemi Michałowskiéj, byli z Województwa Chełmińskiego, Posłami na Sejmie Elekcyjnym w roku 1733 odbytym. Wojciech Krajewski, w roku 1775 dyplom na Szlachectwo z herbem Jasieńczyk, od Króla Stanisława Augusta pozyskał.

Krulikiewiczowie. Antoni Krulikiewicz, w roku 1763 nominacyę na urząd Łowczego Mielnickiego otrzymał.

Michałowscy. Z tych Jan, popadłszy in abusum nobilitatis, Uchwałą Sejmu z roku 1790 był rehabilitowanym. Jan Nepomucen, w roku 1792 nominacyę na urząd Chorążego Lwowskiego otrzymał. Jan, Burgrabia i Kommissarz Ziemi Liwskiéj, w roku 1792 przez Obywateli téjże Ziemi, Pisarzem Aktowym obrany został.

Библиотека "Руниверс"

Міяковскіе, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ прежде 1624 года владѣлъ имѣніемъ Красне и Лясоцице.

Пршерадзкіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Осипъ купилъ въ 1751 году имѣніе Тржебово.

Пршибыславскіе, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Антонъ купилъ въ 1738 году имѣніе Линье и Завада.

Радонскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Адамъ, Староста Иновлодскій, владѣлъ имѣніемъ Шадекъ, Майковъ и Бренчинъ съ принадлежностями, которое въ 1719 году раздѣлили между собою сыновья его: Иванъ, Антонъ, Матвей и Александръ. Петръ, купилъ въ 1739 году имѣніе Магнушевице.

Сливовскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Серафимъ, въ 1561 году, уступилъ четыремъ сыновьямъ своимъ имѣніе Сливово-Янковице и Зембровизна.

Зброскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Адамъ въ 1722 году владѣлъ деревнею Зброско.

Mijakowscy, w dawném Województwie Krakowskiém. Z tych Stanisław, przed rokiem 1624 posiadał dobra Krasne i Lasocice.

Przeradzcy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Józef, w roku 1751 wieś Trzebowo nabywał.

Przybysławscy, w dawném Województwie Poznańskiém. Z tych Antoni, w roku 1738 nabywał tamże dobra Linie i Zawada.

Radońscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Adam, Starosta Inowłodzki, posiadał dobra Szadek, Majków i Bronczyn z przyległościami, które w roku 1719 synowie: Jan, Antoni, Maciéj i Aleksander, pomiędzy siebie podzielili. Piotr, w roku 1739 nabył dobra Magnuszewice.

Śliwowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Serafin, w roku 1561 dobra Sliwowo-Jankowice i Zembrowiznę, czterem synom swoim ustąpił.

Zbroscy, w dawném Województwie Mazowieckiém. Z tych Adam, w roku 1722 wieś Zbrosko dziedziczył.

Библиотека "Руниверс"

Жебровскіе, въ разныхъ сторонахъ края осѣдлые. Иванъ, Подсудокъ Земскій Замбровскій, владѣлъ въ Коленскомъ Повѣтѣ имѣніемъ Жебры, которое въ 1641 году раздѣлили между собою сыновья его: Яковъ, Симонъ, Иванъ и Станиславъ. Михаилъ, Генералъ Его Королевскаго Величества, владѣлъ въ 1675 году помѣстьями Слесинъ-венкшій, Маршевска и Болатовизна въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Матвей оставилъ въ 1691 году въ наслѣдство сыновьямъ своимъ имѣніе Шумишъволька. Андрей-Николай на-Жебрахъ-Вржхлѣсѣ Жебровскій, Писарь Земскій и Судья Гродскій Львовскій, былъ въ 1696 году Сеймовымъ Посломъ отъ Галицкой Земли. Казиміръ въ 1758 году владѣлъ въ Ломжинской Землѣ имѣніемъ Вондолки-Борове. Войтѣхъ, бывшій Судья Земскій Стенжицкій, награжденъ въ 1792 году Орденомъ Святаго Станислава.

Żebrowscy, różne strony kraju zamieszkiwali. Jan, Podsędek Ziemski Zambrowski, posiadał dobra Żebry z przyległościami w Powiecie Koleńskim, któremi się w roku 1641 synowie: Jakób, Szymon, Jan i Stanisław podzielili. Michał, Jenerał Jego Królewskiéj Mości, w r. 1675 był dziedzicem dóbr Ślesina-większego, Marszewska i Bołatowizny, w Województwie Łęczyckiém. Maciéj, synom swoim: Krzysztofowi, Piotrowi i Walentemu, w roku 1691 dobra Szumisz-wólkę w spadku pozostawił. Andrzéj-Mikołaj na Żebrach-Wierzchlesie Żebrowski, Pisarz Ziemski i Sędzia Grodzki Lwowski, w roku 1696 był Posłem na Sejm z Ziemi Halickiéj. Kazimierz, w roku 1758 dobra Wądołki-Borowe w Ziemi Łomżyńskiéj dziedziczył. Wojciech, były Sędzia Ziemski Stężycki, w roku 1792 orderem Śgo Stanisława zaszczycony został.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ.

HERB

JASTRZĘBIEC.

Въ голубомъ полѣ золотая подкова шипами вверхъ; въ срединѣ ея золотой кавалерскій крестъ. Въ навершьѣ шлема ястребъ на взлетѣ, вправо, со звонкомъ на лѣвой ногѣ, держащій въ когтяхъ правой ноги подобную какъ въ щитѣ подкову съ крестомъ.

Употребляютъ его:

Адамовскіе. Юрій сынъ Станислава, Старосты Ливскаго и Каменчиковскаго, въ 1587 году владѣлъ имѣніемъ Теляки и Бархово въ Каменчиковскомъ Повѣтѣ.

Адамскіе, въ прежней Дрогичинской Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Казиміръ продалъ въ 1771 году имѣніе Сабне.

W polu niebieskiém podkowa złota ocelami w górę; w środku podkowy krzyż kawalerski złoty. W szczycie hełmu jastrząb wzlatujący wprawo, z dzwonkiem na lewéj nódze; w szponach prawéj nogi podobną podkowę z krzyżem jak w tarczy trzymający.

Używają go:

Adamowscy. Jerzy, syn Stanisława, Starosty Liwskiego i Kamieńczykowskiego, w roku 1587 dobra Telaki i Barchowo w Powiecie Kamieńczykowskim dziedziczył.

Adamscy, w dawnéj Ziemi Drohickiéj osiedli. Z tych Kazimierz, w roku 1771 dobra Sabnie sprzedawał.

Библиотека "Руниверс"

Аркушевскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Иванъ въ 1766 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Шиплово.

Балинскіе, въ прежней Добржинской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ, Подчашій той же Земли, владѣлъ помѣстьями Балинъ, Надроже, Гульбинъ, Гродзискъ и другими, которые послѣ смерти его въ 1607 году раздѣлили между собою сыновья его: Яковъ, Варѳоломей и Лука.

Бартошевскіе, въ прежней Дрогичинской Землѣ. Францискъ продалъ въ 1745 году имѣніе Домброва-Токары.

Белдовскіе, пишущіеся изъ Белдова. Изъ нихъ Адамъ, полученное имъ за женою приданое обезпечилъ въ 1662 году на имѣніи своемъ Белдовѣ, Тушинкѣ, Вержановѣ, Жуковцѣ и Згниле-блото. Другой Адамъ, сынъ Юрія, Скарбника Гостынскаго, владѣлъ въ 1671 году имѣніемъ Лагевники, Скотники, Модржевье и Брохнице въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

Белковскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Войтѣхъ-Ѳома продалъ въ 1726 году деревню Ясёновку въ Мельницкомъ Повѣтѣ состоявшую.

Arkuszewscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Jan, w roku 1766 dobra Szypłowo posiadał.

Balińscy, w dawnéj Ziemi Dobrzyńskiéj. Z téj rodziny Jakób, Podczaszy téjże Ziemi, dziedziczył dobra Balin, Nadroże, Gulbin, Grodzisk i inne, które po jego śmierci synowie: Jakób, Bartłomiéj i Łukasz, w roku 1607 pomiędzy siebie rozdzielili.

Bartoszewscy, w dawnéj Ziemi Drohickiéj. Z tych Franciszek, w roku 1745 dobra Dąbrowa-Tokary sprzedawał.

Bełdowscy, piszą się z Bełdowa. Z tych Adam, w roku 1662 summę posagową dla swéj żony, na dobrach własnych Bełdowie, Tuszynku, Wierzanowie, Żukowcu i Zgniłe-błoto zwanych, ubezpieczył. Inny Adam syn Jerzego, Skarbnika Gostyńskiego, w roku 1671 dobra Łagiewniki, Skotniki, Modrzewie i Brochniec w Województwie Łęczyckiém posiadał.

Bełkowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z nich Wojciech Tomasz, dobra Jasionówkę w Powiecie Mielnickim leżące, w roku 1726 sprzedawał.

Библиотека "Руниверс"

Бенскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Казиміръ владѣлъ тамъ же имѣніемъ Жуковъ съ принадлежностями, которое въ 1753 году послѣ его смерти наслѣдовали сыновья его: Антонъ, Аполинарій и Станиславъ.

Бяловейскіе, въ прежней Добржинской Землѣ. Изъ нихъ Антонъ владѣлъ въ 1756 году помѣстьями Бяловежино и Бяловежинекъ.

Бѣржинскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Осипъ владѣлъ въ 1753 году имѣніемъ Свѣрчинско.

Бобровскіе, въ прежнемъ Освѣцимскомъ Княжествѣ. Фамиліи сей Игнатій, Чесникъ Освѣцимскій, въ 1792 году за оказанныя заслуги награжденъ Орденомъ Святаго Станислава.

Богуславскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Петръ въ 1703 году отдалъ во владѣніе сыну своему Войтѣху деревню Броново. Антонъ въ 1753 году купилъ имѣніе Микоржинъ и Любомыслье. Валентинъ-Антонъ на Богуславицахъ Богуславскій, Староста Плоцкій и Плонскій, въ 1714 году владѣлъ въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Трембки и Мохты.

Bęscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Kazimierz, posiadał tamże dobra Żuków z przyległościami, które w roku 1753 po jego śmierci synowie: Antoni, Apolinary i Stanisław odziedziczyli.

Białowiejscy, w dawnéj Ziemi Dobrzyńskiéj. Z téj rodziny Antoni, w roku 1736 dobra Białowieżyno i Białowieżynek posiadał.

Bierzyńscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Józef, w roku 1753 był dziedzicem dóbr Swierczyńsko.

Bobrowscy, w dawném Księztwie Oświecimskiém. Z nich Ignacy, Cześnik Oświecimski, w roku 1792 w nagrodę zasług, orderem Śgo Stanisława zaszczycony został.

Bogusławscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z tych Piotr, w roku 1703 wieś Bronowo, synowi swemu Wojciechowi ustąpił. Antoni, w roku 1753 dobra Mikorzyn i Lubomyśle nabywał. Walenty-Antoni na Bogusławicach Bogusławski, Starosta Płocki i Płoński, w roku 1714 dobra Trembki i Mochty w Ziemi Zakroczymskiéj dziedziczył.

Библиотека "Руниверс"

Боровскіе, въ разныхъ сторонахъ края осѣдлые. Маркіанъ, Коморникъ Граничный Вислицкій, продалъ въ 1647 году деревню Ржуховъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Фабіанъ-Войтѣхъ и Осипъ владѣли въ Черской Землѣ, первый въ 1726 году селеніемъ Добржиницомъ, а послѣдній въ 1770 году селеніемъ Ястршембѣ. Казиміръ купилъ въ 1747 году въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ деревню Кѣлце съ участками въ деревнѣ Рушки. Войтѣхъ владѣлъ въ 1765 году въ Бржеско-Кузвскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Кровице, иначе Крови-Редечъ называвшимся. Сигизмундъ въ 1766 году купилъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніе Хмѣле-Погоржеле, которое послѣ смерти его досталось въ наслѣдство сыновьямъ его Виталису и Кресцентію. Михаилъ владѣлъ въ Прусской Провинціи имѣніемъ Дорпошъ, которое въ 1773 году раздѣлили между собою сыновья его Осипъ и Рохъ.

Borowscy, różne części kraju zamieszkiwali. Marcyan, Komornik Graniczny Wiślicki, w roku 1647 wieś Rzuchów w Województwie Sandomierskiém sprzedawał. Fabijan-Wojciech, w roku 1726 wieś Dobrzyniec, a Józef w roku 1770 wieś Jastrzębie, w Ziemi Czerskiéj posiadali. Kazimierz, w roku 1747 wieś Kielce z częściami na wsi Ruszkach w Województwie Łęczyckiém nabył. Wojciech, w roku 1765 był dziedzicem dóbr Krowic, inaczéj Krowi-Redecz zwanych, w Województwie Brzesko-Kujawskiém położonych. Zygmunt, w roku 1766 nabył dobra Chmiele-Pogorzele w Województwie Płockiém, które po nim synowie jego Witalis i Krescencyusz odziedziczyli. Michał, posiadał dobra Dorposz, w Prowincyi Pruskiéj, któremi się w roku 1773 synowie jego Józef i Roch podzielili.

Брудницкіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Матвей въ 1702 году владѣлъ имѣніемъ Брудница-велькe.

Brudniccy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Maciéj, w roku 1702 dobra Brudnice-wielkie posiadał.

Бржехвы, пишущіеся изъ-Вржонцы, въ разныхъ сторонахъ края проживавшіе. Гавріилъ, Подчашій Варшавскій, въ 1668 году обеспечилъ на имѣніи своемъ Кіе

Brzechffowie, piszą się z Wrzący i różne strony kraju zamieszkiwali. Gabryel Podczaszy Warszawski, w roku 1668 na dobrach swych Kije w Województwie Sandomier-

Библиотека "Руниверс"

въ Сандомирскомъ Воеводствѣ для костела ксендзовъ Кармелитовъ въ Краковѣ сумму 3000 злотыхъ; сыновья же его Иванъ, Чесникъ Житомирскій, и Гавріилъ, въ 1699 году, получили въ наслѣдство, послѣ своего дяди Ивана, имѣніе Рогиня, Бановице, Липникъ, Шалашъ, Засонъ, Латаницe, Дзялы и Недзелиска-Звыцёнжъ. Владиславъ въ 1720 году владѣлъ въ Калишскомъ Воеводствѣ деревнею Хвалковъ.

Будкевичи, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Михаилъ Будкевичъ въ 1782 году исправлялъ должность Бургграва грода Черскаго.

Будные. Петръ Будный владѣлъ въ 1757 году въ Рожанской Землѣ имѣніемъ Будне.

Буковскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Антонъ, Мечникъ Черниговскій, въ 1765 году получилъ въ наслѣдство послѣ отца своего Ивана имѣніе Буковице-вельке.

Бышевскіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Рафаилъ изъ-Дроздова Бышевскій владѣлъ тамъ же до 1727 года деревнями Котковъ, Бовычинъ и Выдржинъ. Арнольдъ, Генералъ-Лейтенантъ

skiém położonych, summę złp. 3000 dla kościoła Księży Karmelitów w Krakowie ubezpieczył; zaś Jan, Cześnik Żytomierski i Gabryel, synowie wyżéj rzeczonego Gabryela, w r. 1699 po stryju swym Janie, dobra Roginia, Banowice, Lipnik, Szałasz, Zasąn, Łatanice, Działy i Niedzieliska-Zwycią̇ż, w spadku odziedziczyli. Władysław, w roku 1720 dobra Chwałkowo w Województwie Kaliskiém posiadał.

Budkiewiczowie, w dawném Województwie Mazowieckiém osiedli. Z tych Michał Budkiewicz, w roku 1782 urząd Burgrabiego Grodu Czerskiego sprawował.

Budni. Piotr Budny, w roku 1757 był właścicielem dóbr Budne, w Ziemi Rożańskiéj położonych.

Bukowscy, w dawném Województwie Płockiém. Z téj rodziny Antoni, Miecznik Czerniechowski, w roku 1765 dobra Bukowice-wielkie i małe, po ojcu swym Janie odziedziczył.

Byszewscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Rafał z Drozdowa Byszewski, do r. 1727 posiadał tamże dobra Kotków, Bowyczyn i Wydrzyn. Arnold, Jenerał-Lejtenant Wojsk Polskich, Orderu

Библиотека "Руниверс"

Польскихъ войскъ и Кавалеръ ордена Святаго Станислава, въ 1790 году награжденъ Орденомъ Бѣлаго Орла. Ѳома, Регентъ Земскій Лянчицкій, былъ въ 1791 году Сеймовымъ Посломъ тогожъ Воеводства. Арнольфъ изъ-Дроздова Бышевскій, наслѣдовавъ въ 1755 году послѣ отца своего Францискa въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ имѣніе Воля-Свинецка и Стемплёвъ, уступилъ оное во владѣніе родному брату своему Семену.

Śgo Stanisława Kawaler, w r. 1790 orderem Orła Białego zaszczycony został. Tomasz, Rejent Ziemski Łęczycki, w roku 1791 był Posłem na Sejm z tegoż Województwa. Arnolf z Drozdowa Byszewski, w roku 1755 dobra Wolę-Swiniecką i Stemplów w Województwie Sieradzkiém, po ojcu swym Franciszku odziedziczone, bratu rodzonemu Szymonowi na własność ustąpił.

Хамскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ получилъ въ 1767 году въ наслѣдство послѣ отца своего Николая имѣніе Схабаево.

Chamscy, w dawném Województwie Płockiém. Z nich Jakób, w roku 1767 odziedziczył po swym ojcu Mikołaju dobra Schabajewo.

Хелстовскіе, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ, Флоріанъ и Францискъ раздѣляли между собою въ 1724 году полученное ими въ наслѣдство послѣ отца ихъ Лаврентія имѣніе Янушево, Залѣсье и Камённа.

Chełstowscy, w dawném Województwie Rawskiém. Z téj rodziny pochodzący: Jakób, Floryan i Franciszek, w roku 1724 podzielili się dobrami Januszewo, Zalesie i Kamionne, po ojcu ich Wawrzyńcu na siebie spadłemi.

Хмѣлевскіе, иначе **Хмѣлёвскіе.** Ѳаддей Хмѣлевскій владѣлъ въ 1763 году въ Закрочимской Землѣ имѣніемъ Хмѣлево. Лаврентій изъ-Хмѣлева Хмѣлёвскій, въ 1775 году исправлялъ должность Подчашаго Равскаго.

Chmielewscy albo **Chmielowscy.** Tadeusz Chmielewski, w roku 1763 posiadał dobra Chmielewo w Ziemi Zakroczymskiéj. Wawrzyniec z Chmielowa Chmielowski, w r. 1775 urząd Podczaszego Rawskiego sprawował.

Хылевскіе. Левъ, Хорунжій коронного войска, возведенъ въ дво-

Chylewscy. Leon, Chorąży w Wojsku Koronném, uchwałą Sejmu

Библиотека "Руниверс"

рянство Сеймовымъ Постановленіемъ 1768 года, а въ слѣдующемъ затѣмъ году получилъ на оное отъ Короля Польскаго Станислава Августа грамоту, вмѣстѣ съ гербомъ Ястршембецъ.

Хылинскіе. Войтѣхъ владѣлъ въ 1667 году въ Рожанской Землѣ имѣніемъ Хылины и Паево. Андрей получилъ въ 1779 году назначеніе въ должность Ловчаго Саноцкаго.

Цѣшевскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Сигизмундъ, Хорунжій Галицкій, отдалъ въ 1765 году сыну своему Степану во владѣніе имѣніе свое Худзынко. Людовикъ владѣлъ въ 1774 году имѣніемъ Хоментово и Рыхарцице.

Цёлковскіе. Антонъ, Матвей и Вацлавъ, наслѣдовавъ послѣ отца своего Вацлава въ Плоцкомъ Воеводствѣ деревню Канигово, продали оную въ 1724 году. Францискъ, Коморникъ Граничный Вышегродскій, введенъ былъ въ 1768 году во владѣніе имѣніемъ Карвово въ Вышогродской Землѣ состоявшимъ.

Чайковскіе. Яковъ владѣлъ въ 1661 году въ Гонёндзкомъ Повѣтѣ имѣніемъ Любиче и Трыпуцѣ. Александръ владѣлъ въ 1743 году въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ имѣніемъ

z roku 1768 do używania przywilejów szlacheckich był przypuszczonym, a w roku następnym dyplom Szlachectwa wraz z herbem Jastrzębiec, od Króla Stanisława Augusta otrzymał.

Chylińscy. Wojciech, w roku 1667 dobra Chyliny i Pajewo w Ziemi Rożańskiéj posiadał. Andrzéj, w roku 1779 nominacyę na urząd Łowczego Sanockiego otrzymał.

Cieszewscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Zygmunt Chorąży Halicki, w roku 1765 dobra Chudzynko, synowi swemu Stefanowi na własność ustąpił. Ludwik, w roku 1774 dobra Chomentowo i Rycharcice dziedziczył.

Ciołkowscy, Antoni, Maciéj i Wacław, odziedziczywszy po ojcu swym Wacławie, całkowitą wieś Kanigowo w Województwie Płockiém, takową w roku 1724 sprzedali. Franciszek, Komornik Graniczny Wyszogrodzki, w roku 1768 w posiadanie dóbr Karwowa w Ziemi Wyszogrodzkiéj leżących był wprowadzonym.

Czajkowscy. Jakób, w roku 1661 dobra Lubicze i Trypucie w Powiecie Goniądzkim posiadał. Aleksander, w roku 1743 był dziedzicem dóbr Osse w Województwie

Библиотека "Руниверс"

Осве. Михаилъ купилъ въ 1771 году въ Равскомъ Воеводствѣ имѣніе Каптуры съ принадлежностями. Франциекъ назначенъ былъ въ 1788 году въ должность Субделегата Гродскаго Опочинскаго.

Чапѣвскіе, въ прежнемъ Иноврощлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ исправлялъ въ 1789 году должность Бурграва Гродскаго Бобровницкаго и Судьи Добржинской Земли.

Чарномскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Матвей владѣлъ тамъ же въ 1724 году имѣніемъ Чарноминко-мнѣйше, а Иванъ въ 1784 году имѣніемъ Кржижаново. Франциекъ владѣлъ въ 1739 году въ Добржинской Землѣ селеніемъ Тлуховка.

Чернявскіе, въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ Изъ нихъ Михаилъ, Упитскій Городничій, продалъ въ 1749 году имѣніе свое Путры, Довбары, Водакле, Боркунце и Поравѣ.

Домбровскіе. Иванъ и Мартынъ, родные братья, въ 1501 году, раздѣлили между собою имѣніе Домбровка-Нагурна и Куржаяма. Иванъ Христофоровъ сынъ въ 1700 году владѣлъ въ Бржескомъ Воеводствѣ

Łęczyckiém. Michał, w roku 1771 nabył dobra Kaptury z przyległościami w Województwie Rawskiém. Franciszek, w roku 1788 nominacyę na urząd Subdelegata Grodzkiego Opoczyńskiego otrzymał.

Czapiewscy, w dawném Województwie Inowrocławskiém. Z tych Józef, w roku 1789 urząd Burgrabiego Grodzkiego Bobrownickiego i Sędziego Ziemi Dobrzyńskiéj sprawował.

Czarnomscy, w dawném Województwie Płockiém. Z nich Maciéj, w roku 1724 dobra Czarnominko-mniejsze, a Jan w roku 1784 dobra Krzyżanowo tamże posiadali. Franciszek, w roku 1739 był dziedzicem dóbr Tłuchówka w Ziemi Dobrzyńskiéj.

Czerniawscy, w dawném Województwie Trockiém. Z tych Michał, Horodniczy Upitski, w roku 1749 sprzedał dobra swoje Putry, Dowbary, Wodakle, Borkunce i Porawie.

Dąbrowscy. Jan i Marcin bracia rodzeni, w roku jeszcze 1501 podzielili się dobrami Dąbrowka-Nagórna i Kurzajama. Jan syn Krzysztofa, w roku 1700 był dziedzicem dóbr Przyłuski i Dziewiątki w Wo-

Библиотека "Руниверс"

имѣніемъ Пришлуски и Дзевёнтки. Степанъ въ 1756 году исправлялъ должность Скарбника Овруцкаго.

Добрскіе. Владиславъ и Адамъ владѣли въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ, первый въ 1696 году имѣніемъ Добра, а второй деревнями Радзынь, Новавесь и Пётркувекъ. Иванъ владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Крашево, Гацулки и Славенцинъ, которое послѣ его смерти въ 1726 году раздѣлили между собою сыновья его Михаилъ, Иванъ и Станиславъ. Андрей исправлялъ въ 1774 году должность Регента Млавскаго.

Домарадскіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Андрей-Иванъ въ 1713 году владѣлъ тамъ же деревнею Опарувекъ.

Домашевскіе, пишущіеся изъ-Домашевницы, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Яковъ въ 1683 году купилъ имѣніе Сухе-Сокольники. Станиславъ, Ловчій Луковскій, владѣлъ селеніемъ Домбрувка-Подленжна, которое въ 1700 году сыновья его: Францискъ, Подстолій Луковскій, Войтѣхъ и Иванъ раздѣлили между собою.

Дронговскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Яковъ,

województwie Brzeskiém. Stefan, w roku 1756 urząd Skarbnika Owruckiego sprawował.

Dobrscy. Władysław, w roku 1696, wieś zwaną Dobra, zaś Adam trzy wsie, to jest: Radzyń, Nowąwieś i Piotrkówek, w Województwie Łęczyckiém posiadali. Jan, był dziedzicem dóbr Kraszewa, Gaculty i Sławęcina, w Województwie Płockiém, które w roku 1726 po jego śmierci, synowie: Michał, Jan i Stanisław pomiędzy siebie rozdzielili. Andrzéj, w roku 1774 urząd Rejenta Mławskiego sprawował.

Domaradzcy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém. Z tych Andrzéj Jan, w roku 1713 całą wieś Oparówek tamże dziedziczył.

Domaszewscy, w dawném Województwie Sandomierskiém osiedli i piszą się z Domaszewnicy. Z nich Jakób, w roku 1683 nabył dobra Suche-Sokolniki. Stanisław, Łowczy Łukowski, był dziedzicem dóbr Dąbrówki-Podłężnéj, którą w roku 1700 synowie jego: Franciszek Podstoli Łukowski, Wojciech i Jan pomiędzy siebie podzielili.

Drągowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Jakób, w ro-

Библиотека "Руниверс"

въ 1621 году отдалъ имѣніе свое Рацибори-Старе и Нове во владѣніе сыновьямъ своимъ Адаму, Войтѣху, Матвею и Павлу.

Дроздовскіе. Яковъ, Ловчій Визской Земли, исправлялъ въ 1556 году должность Старосты Визскаго. Яцекъ, сынъ Войтѣха Писаря Земскаго Завскршинскаго, уступилъ въ 1668 году имѣніе свое Боржево въ Плоцкомъ Воеводствѣ состоявшее во владѣніе брату своему Ивану. Валентинъ владѣлъ тамъ же въ 1691 году имѣніемъ Драмино-Ропеле.

Дзянковскіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ, Бургравъ Гродскій Гостынскій, купилъ въ 1759 году имѣніе Дзянково съ участкомъ называемымъ Кемпкою.

Дзѣржговскіе, въ прежнемъ Познанскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Павелъ исправлялъ въ 1785 году должность Бурграва Грода Познанскаго.

Дзѣвановскіе. Юлій, въ 1733 году, былъ Посломъ на Сеймѣ отъ Хелминскаго Воеводства, а въ послѣдствіи исправлялъ должность Каштеляна Хелминскаго. Осипъ, въ 1741 году, купилъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніе Шумане-Пустулы.

ku 1621 dobra Racibory-stare i nowe, synom swoim: Adamowi, Wojciechowi, Maciejowi i Pawłowi na własność ustąpił.

Drozdowscy. Jakób, Łowczy Ziemi Wizkiéj, w roku 1556 urząd Starosty Wizkiego sprawował. Jacek syn Wojciecha Pisarza Ziemskiego Zawskrzyńskiego, w roku 1668 dobra Borzewo w Województwie Płockiém leżące, bratu swemu Janowi ustąpił. Walenty, w roku 1691 posiadał tamże dobra Dramino-Ropele.

Dziankowscy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém. Z tych Antoni, Burgrabia Grodzki Gostyński, nabył w roku 1759, dobra Dziankowo z częścią Kempka nazwaną.

Dzierzgowscy, w dawném Województwie Poznańskiém. Z téj rodziny Paweł, w roku 1785 urząd Burgrabiego Grodu Poznańskiego sprawował.

Dziewanowscy. Juliusz, w roku 1733, był Posłem na Sejm z Województwa Chełmińskiego, a późniéj urząd Kasztelana Chełmińskiego piastował. Józef, w roku 1741 nabył dobra Szumanie-Pustuły w Województwie Płockiém leżące.

Библиотека "Руниверс"

Дзѣнцѣльскіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Вароѳоломей, Чесникъ Радзеёвскій, купилъ въ 1770 году имѣніе Панѣвко.

Dzięcielscy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém. Z tych Bartłomiéj, Czesnik Radziejowski, nabył w roku 1770 dobra Paniewko.

Дзѣнгелевскіе. Матвей исправлялъ въ 1669 году должность Подвоеводзаго Плоцкаго. Другой Матвей Дзѣнгелевскій владѣлъ въ 1756 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Добреннце и Тлухово. Войтѣхъ, въ 1781 году, исправлялъ должность Коморника Земскаго Вонсоскаго.

Dzięgielewscy. Maciéj, w roku 1669 urząd Podwojewodzego Płockiego sprawował. Inny Dzięgielewski tegoż imienia, w roku 1756 był dziedzicem dóbr Dobrenice i Tłuchowo, w Województwie Płockiém. Wojciech, w roku 1781 urząd Komornika Ziemskiego Wąsoskiego sprawował.

Гашинскіе, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ изъ-Гашина Гашинскій, владѣлъ въ 1696 году имѣніемъ Полянка-нисша и высша.

Gaszyńscy, w dawném Województwie Krakowskiém. Z tych Franciszek z Gaszyna Gaszyński, w roku 1696 był dziedzicem dóbr Polanki niższéj i wyższéj.

Глинскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ въ 1723 году уступилъ во владѣніе брату своему Генриху имѣніе Ромока.

Glińscy, w dawném Województwie Płockiém. Z nich Antoni, w roku 1723 dobra Romoka, ustąpił na własność zupełną bratu swemu Henrykowi.

Голянскіе, въ прежней Закрочимской Землѣ. Фамиліи сей Людовикъ-Феликіанъ купилъ тамъ же въ 1791 году три деревни: Залуски, Здуновъ и Гостолинъ.

Golańscy, w dawnéj Ziemi Zakroczymskiéj. Z téj rodziny Ludwik Felicyan, w roku 1791 nabył tamże trzy wsie: to jest, Załuski, Zdunów i Gostolin.

Голаскіе или **Голавскіе,** въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Маркіанъ владѣлъ

Goławscy albo **Goławscy,** w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Marcyan, był dziedzicem dóbr

Библиотека "Руниверс"

въ Луковской Землѣ имѣніемъ Голашинъ, которое послѣ его смерти въ 1670 раздѣлили между собою сыновья его: Иванъ, Гаспарій, Викторинъ, Θеофилъ и Андрей.

Горчицкіе, происходящіе отъ Якова, который въ награду военныхъ заслугъ получилъ въ 1590 году отъ Короля Польскаго Сигизмунда III грамоту на дворянство вмѣстѣ съ гербомъ Ястршембецъ.

Горецкіе. Иванъ былъ назначенъ въ 1713 году въ должность Хорунжаго Брацлавскаго.

Грабковскіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ изъ-Грабекъ Грабковскій купилъ въ 1683 году имѣніе Брудзовъ съ принадлежностями, часть котораго деревню Заборже отдалъ въ 1704 году во владѣніе сыну своему Іерониму. Другой Иванъ Грабковскій, продалъ въ 1685 году помѣстья Оссоля, Некрашовъ, Трщянка и другія.

Грабовскіе, въ прежней Мазовіи. Изъ нихъ Иванъ, въ 1672 году, владѣлъ въ Визской Землѣ деревнями: Свидры-Добржица, Микуцино-Гомулки и Гнатово-Едлувко. Христофоръ исправлялъ въ 1726 году должность Бургграва Гродскаго Цѣ-

Gołaszyna w Ziemi Łukowskiéj, które po jego śmierci synowie: Jan, Kacper, Wiktoryn, Teofil i Andrzéj, w roku 1670 pomiędzy siebie rozdzielili.

Goreczyccy, pochodzący od Jakóba, który w nagrodę zasług wojskowych, w roku 1590 dyplom na Szlachectwo wraz z herbem Jastrzębiec, od Króla Polskiego Zygmunta III otrzymał.

Goreccy. Jan, w roku 1713 nominacyę na urząd Chorążego Bracławskiego pozyskał.

Grabkowscy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Jan z Grabek Grabkowski, w roku 1683 nabył dobra Brudzów z przyległościami, z których wieś Zaborze w roku 1704 synowi swemu Hieronimowi na własność ustąpił. Inny Grabkowski tegoż imienia, w roku 1685 dobra Ossola, Niekraszów, Trzcianka i inne sprzedawał.

Grabowscy, w dawném Mazowszu. Z nich Jan, w roku 1672 był dziedzicem dóbr Swidry-Dobrzyca, Mikucino-Gomółki i Gnatowo-Jodłówko w Ziemi Wizkiéj leżących. Krzysztof, w roku 1726 urząd Burgrabiego Grodzkiego Ciechanowskie-

Библиотека "Руниверс"

хановскаго, а Сигизмундъ съ 1754 года должность Подсудка той же Земли.

Грудницкіе, происходящіе отъ Христофора, который въ 1763 году назначенъ былъ Королемъ Польскимъ Августомъ III въ должность Мечника Завскршинскаго.

Гржививскіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Станиславъ, наслѣдовавъ тамъ же послѣ отца своего имѣніе Туржиново и Ситовѣ, въ 1780 году признанъ законнымъ владѣльцемъ онаго.

Гузовскіе, въ прежнемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Ѳома, Бургравъ Гродскій Гостынскій, въ 1787 году владѣлъ имѣніемъ Лэнки.

Идзковскіе, въ прежней Бѣльской Землѣ. Адамъ сынъ Ивана, Коморникъ Земли Бѣльской, владѣлъ до 1685 года имѣніемъ Идзки-Вывно. Матвей, Субделегатъ Гродскій Брянскій, уступилъ въ 1721 году имѣніе Идзки-Млыновента и Трусколясы-Ольшина во владѣніе Адаму Станиславову сыну Идзковскому.

Янковскіе. Андрей въ 1713 году купилъ въ Поморскомъ Воеводствѣ имѣніе Кокошки. Станиславъ, Хорунжій Перновскій, въ 1794 году

go, a Zygmunt, od roku 1754 urząd Podsędka téjże Ziemi sprawowali.

Grudniccy, pochodzący od Krzysztofa, który w roku 1763 przez Króla Polskiego Augusta III Miecznikiem Zawskrzyńskim był mianowany.

Grzywińscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Tam Stanisław, odziedziczywszy po ojcu swym dobra Turzynowo i Sitowie, w roku 1780 posiadanie takowych, prawnie miał sobie przyznaném.

Guzowscy. w dawném Województwie Łęczyckiém. Z tych Tomasz, Burgrabia Grodzki Gostyński, w roku 1787 dobra Łęki posiadał.

Idźkowscy, w dawnéj Ziemi Bielskiéj. Adam syn Jana, Komornik Ziemski Bielski, do roku 1685 był dziedzicem dóbr Idźki-Wykno. Mateusz, Subdelegat Grodzki Brański, w roku 1721 dobra Idźki-Młynowięta i Truskolasy-Olszyna, Adamowi po Stanisławie Idźkowskiemu, na własność ustąpił.

Janikowscy. Andrzéj, w roku 1713 nabył dobra Kokoszki w Województwie Pomorskiém. Stanisław, Chorąży Parnawski, w roku 1764

Библиотека "Руниверс"

подписался на выборахъ Воеводства Сандомирскаго.

Suffragia z Województwem Sandomierskiém podpisał.

Янковскіе. Иванъ владѣлъ въ 1643 году въ Ломжинской Землѣ имѣніемъ Янковъ-Млодзяновъ. Войтѣхъ въ 1700 году, а Степанъ въ 1748 году владѣли въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ помѣстьями Смѣльникъ – горный и половиною Смѣльника-дольнаго.

Jankowscy. Jan, w roku 1643 dobra Janków-Młodzianów w Ziemi Łomżyńskiéj dziedziczył. Wojciech, w roku 1700, a Stefan, w r. 1748 dobra Smielnik–górny i połowę dóbr Smielnika dolnego, w Województwie Brzesko-Kujawskiém posiadali.

Яновскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Степанъ на–Яновѣ Яновскій, Ловчій Земли Рожанской, купилъ тамъ же въ 1701 году имѣніе Лексино-Кемпа и Бялобржеги.

Janowscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Stefan na Janowie Janowski, Łowczy Ziemi Rożańskiéj, w roku 1701 nabył dobra Lexyno-Kempa i Białobrzegi.

Яроцинскіе, въ прежнемъ Калишскомъ Воеводствѣ Лаврентій въ 1723 году продалъ деревню Кемблово въ Пыздрскомъ Повѣтѣ.

Jarocińscy, w dawném Województwie Kaliskiém. Z nich Wawrzyniec, w r. 1723 dobra Kembłowo w Powiecie Pyzdrskim sprzedał.

Яcликовскіе, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Иванъ Казиміръ изъ–Ясликова Ясликовскій владѣлъ тамъ же въ 1690 году имѣніемъ Выгнановице.

Jaślikowscy, w dawném Województwie Lubelskiém. Tam Jakób Kazimierz z Jaślikowa Jaślikowski, w roku 1690 dobra Wygnanowice posiadał.

Ястршембскіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ, Скарбникъ Луковскій, владѣлъ въ 1758 году селеніемъ Островце.

Jastrzębscy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Jakób, Skarbnik Łukowski, w roku 1758 był dziedzicem dóbr Ostrowce.

Ежевскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ Осипъ на-Ежевѣ

Jeżewscy, w dawném Województwie Płockiém. Z nich Józef na

Библиотека "Руниверс"

Ежевскій, Стольникъ Плоцкій, въ 1744 году былъ Сеймовымъ Посломъ. Адамъ-Собба владѣлъ въ 1765 году имѣніемъ Сендекъ, Домбрускъ и Жидовко.

Юрковскіе, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ. Фамиліи сей Осипъ былъ Подчашимъ Сохачевскимъ и въ 1754 году получилъ разрѣшеніе Короля Польскаго Августа III на уступку Войтовства Мощаны.

Каменскіе, въ разныхъ сторонахъ края водворившіеся. Иванъ и Павелъ, родные братья, наслѣдовавъ въ Визской Землѣ послѣ отца своего Войтѣха имѣніе Каменьске-вельке и Бялы-камень, продали оное въ 1676 году Пржечковскому. Мартынъ владѣлъ въ 1679 году въ Подлясскомъ Воеводствѣ помѣстьями Кудравка-Бобра и Каменьске-Яськи-Подлѣсне. Христофоръ былъ въ 1708 году Войскимъ Ошмянскимъ и оставилъ сыновьямъ своимъ Христофору и Антону въ наслѣдство деревни Камёнка и Дунаёвце въ Княжествѣ Литовскомъ.

Карскіе, въ разныхъ сторонахъ края жительствовавшіе. Павелъ Хорунжій Сохачевскій и Осипъ Стольникъ Нурскій, Осиповы сыновья,

Jeżewie Jeżewski, Stolnik Płocki, w roku 1744 był Posłem na Sejm. Adam-Sabba, w roku 1765 dobra Sędek, Dąmbrusk i Żydówko posiadał.

Jurkowscy, w dawném Województwie Ruskiém. Z téj rodziny Józef, był Podczaszym Sochaczewskim, i w roku 1754 od Króla Polskiego Augusta III, pozwolenie na ustąpienie Wójtostwa Moszczany uzyskał.

Kamieńscy, różne strony kraju zamieszkiwali. Jan i Paweł bracia rodzeni, odziedziczone po swym ojcu Wojciechu, dobra Kamieńskie-wielkie i Biały-kamień w Ziemi Wizkiéj, w r 1676 Przeczkowskiemu sprzedali. Marcin, w roku 1679 dobra Kudrawka-Bobra i Kamieńskie-Jaśki-Podleśne w Województwie Podlaskiém posiadał. Krzysztof, w roku 1708 był Wojskim Oszmiańskim i synom swoim Krzysztofowi i Antoniemu, dobra Kamionka i Dunajowce w Wielkiém Księztwie Litewskiém leżące, w spadku pozostawił.

Karscy, w różnych stronach kraju osiedli. Paweł, Chorąży Sochaczewski i Józef Stolnik Nurski, synowie Józefa, w roku 1737 sprze-

Библиотека "Руниверс"

продали въ 1737 году брату своему Семену наслѣдованное ими въ Сандомирскомъ Воеводствѣ послѣ отца ихъ имѣніе Боксыце и Славенчице. Михаилъ, Хорунжій Земли Рожанской, въ 1754 году былъ избранъ Сеймовымъ Посломъ отъ той же Земли. Каетанъ-Алексѣй купилъ въ 1755 году въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ имѣніе Рогалинъ и Градово. Антонъ владѣлъ въ 1755 году въ Цѣхановской Землѣ имѣніемъ Конаржево-Скурже. Феликіанъ владѣлъ въ 1758 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Осѣчекъ.

dali bratu swemu Szymonowi, dobra po ojcu odziedziczone Boxyce i Sławęczyce w Województwie Sandomierskiém leżące. Michał, Chorąży Ziemi Rożańskiéj, w roku 1754 Posłem na Sejm z téjże Ziemi był obranym Kajetan Alexy, w roku 1755 nabył dobra Rogalin i Gradowo w Województwie Brzesko - Kujawskiém. Antoni, w roku 1755 dobra Konarzewo-Skurze w Ziemi Ciechanowskiéj posiadał. Felicyan, w roku 1758 dobra Osieczek w Województwie Płockiém dziedziczył.

Карсницкіе, въ прежней Великой Польшѣ, пишутся изъ-Карсницъ съ прозвищемъ Фундаментъ. Фамиліи сей родные братья: Франциекъ, Юрій, Иванъ Войскій Остршешовскій, Станиславъ Ловчій Земли Велюнской и Андрей Карсницкіе раздѣлили между собою въ 1710 году отцовское имѣніе Доманинъ, Кержно, Ютржковъ и Лубчина. Яковъ купилъ въ 1758 году въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ имѣніе Остроленку. Петръ-Франциекъ Подчашій Велюнскій владѣлъ въ 1774 году въ Калишскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Рождзалы. Людовикъ Подкоморій Велюнской Земли въ 1780 году былъ назначенъ въ должность Каштеляна Вѣлюнскаго. Яцекъ, Старо-

Karśniccy, w dawnéj Wielko-Polsce z Karśnic się piszą i przydomku Fundament używają Z tych Franciszek, Jerzy, Jan Wojski Ostrzeszowski, Stanisław Łowczy Ziemi Wieluńskiéj i Andrzéj, bracia rodzeni Karśniccy, w roku 1710 dobra Domanin, Kierzno, Jutrzków i Łubczynę po ojcu odziedziczone, między siebie rozdzielili. Jakób, w r. 1758 nabył dobra Ostrołękę w Województwie Sieradzkiém. Piotr-Franciszek, Podczaszy Wieluński, w roku 1774 dobra Rożdzały w Województwie Kaliskiém posiadał. Ludwik, Podkomorzy Ziemi Wieluńskiéj, w r. 1780 nominacyę na urząd Kasztelana Wieluńskiego otrzymał. Jacek, Starosta Pląskowski, w roku 1789 orderem

Библиотека "Руниверс"

ста Плёнсковскій, награжденъ въ 1780 году Королемъ Польскимъ орденомъ Св. Станислава.

Киверскіе, въ прежнемъ Бржескомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Карлъ владѣлъ тамъ же деревнею Мокраны, которую послѣ его смерти въ 1763 году продали сыновья его Казимиръ и Антонъ.

Клямборовскіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ. Михаилъ владѣлъ въ 1692 году имѣніемъ Арцишево-Длугошево.

Климашевскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Игнатій Климашевскій владѣлъ въ 1774 году имѣніемъ Хоцевъ.

Конопницкіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Петръ владѣлъ въ 1787 году имѣніемъ Милѣёвъ.

Козѣбродскіе, въ прежней Добржинской Землѣ. Францискъ на-Крашевѣ Козѣбродскій владѣлъ въ 1706 году имѣніемъ Дыблинъ

Козловскіе. Ѳома и Адріянъ Козловскіе, Сеймовымъ Постановленіемъ 1676 года утверждены въ дворянскомъ достоинствѣ. Осипъ и Войтѣхъ владѣли, въ Подляскомъ Воеводствѣ, первый въ 1678 году

Śgo Stanisława, przez Króla Polskiego był zaszczycony.

Kiwerscy, w dawném Województwie Brzeskiém. Z tych Karól, posiadał tamże wieś Mokrany, którą po jego śmierci synowie Kazimierz i Antoni, w roku 1763 sprzedali.

Klamborowscy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém. Z téj rodziny Michał, w roku 1692 dobra Arciszewo-Długoszewo posiadał.

Klimaszewscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Ignacy Klimaszewski, dobra Choszczew w roku 1774 tamże dziedziczył.

Konopniccy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z tych Piotr posiadał w roku 1787 dobra Milejów.

Koziebrodzcy, w dawnéj Ziemi Dobrzyńskiéj. Z tych Franciszek na Kraszewie Koziebrodzki, w roku 1706 był dziedzicem dóbr Dyblina.

Kozłowscy. Tomasz i Adryan Kozłowscy, Uchwałą Sejmu z roku 1676 za starożytną Szlachtę Polską uznani zostali. Józef, w roku 1678 dobra Płonka-Kozły i Łupiankę, a Wojciech, w roku 1726 wieś Jasio-

Библиотека "Руниверс"

деревнями Плоцка-Козлы и Лупянка, а послѣдній въ 1726 году деревнею Ясёновкою. Павелъ-Иванъ владѣлъ въ 1683 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ селеніемъ Коберники, а Иванъ въ 1738 году въ томъ же Воеводствѣ селеніемъ Липовецъ-Косцѣльны. Иванъ Козловскій владѣлъ въ 1761 году въ Равскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Зацывильки. Михаилъ Козловскій, Стольникевичъ Овручскій, продалъ въ 1769 году имѣніе свое Козлы въ Нурской Землѣ. Севастіанъ въ 1784 году назначенъ былъ въ должность Скарбника Серпскаго Повѣта.

Красовскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ-Иванъ въ 1674 году былъ Посломъ на Сеймѣ отъ Дрогичинской Земли.

Крассовскіе-Несторовичи, происходятъ отъ Степана, которому Король Польскій Янъ III Собѣскій въ 1676 году пожаловалъ дворянство, вмѣстѣ съ гербомъ Ястршембецъ.

Крашевскіе, въ прежнемъ Иновроцлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Варѳоломей, Войскій Крущвицкій, Коморникъ Граничный Иновроцлавскій, владѣлъ деревнями Тарково и Калиска.

nówkę, w Województwie Podlaskiém posiadali. Paweł-Jan, w roku 1683 dobra Kobierniki, a Jan, w roku 1738 dobra Lipowiec-Kościelny, w Województwie Płockiém leżące, dziedziczyli. Jan Kozłowski, w roku 1761 był posiadaczem całkowitych dóbr Zacywilki w Województwie Rawskiém. Michał Kozłowski, Stolnikiewicz Owrucki, w roku 1769 dziedziczne dobra Kozły w Ziemi Nurskiéj sprzedał. Sebastyan, w roku 1784 nominacyę na urząg Skarbnika Powiatu Sierpskiego otrzymał.

Krasowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Stanisław-Jan, w roku 1674 był Posłem na Sejm z Ziemi Drohickiéj.

Krassowscy-Nestorowiczowie, pochodzący od Stefana, któremu w roku 1676 Jan III Sobieski, Król Polski, dyplom na Szlachectwo wraz z herbem Jastrzębiec udzielił.

Kraszewscy, w dawném Województwie Inowrocławskiém. Z tych Bartłomiej, Wojski Kruszwicki, Komornik Graniczny Inowrocławski posiadał dobra Kaliskę i Tarkowo.

Библиотека "Руниверс"

Кршесимовскіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Андрей изъ-Кршесимова Кршесимовскій, Чесникъ Добржинскій, продалъ въ 1741 году имѣніе свое Улановице.

Квятковскіе, въ прежней Варшавской Землѣ. Осипъ Квятковскій, Скарбникъ Трембовельскій, владѣлъ въ 1774 году деревнею Лютковка.

Лѣсинскіе, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ купилъ тамъ же въ 1687 году имѣніе Корчувка.

Лиговскіе, въ прежней Добржинской Землѣ. Ѳома Лиговскій владѣлъ въ 1762 году помѣстьями Кукова и Грабовецъ.

Лютомирскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ въ 1767 году владѣлъ имѣніемъ Квасѣборжино и Брельки.

Лысаковскіе. Иванъ Лысаковскій продалъ въ 1723 году деревню свою Умѣнцино-Ретки, въ Цѣхановской Землѣ.

Махчинскіе, прежде **Махцинскіе.** Фамиліи этой Иванъ въ 1712 году владѣлъ въ Добржинской Землѣ селеніемъ Боитково Езёрне.

Krzesimowscy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Andrzéj z Krzesimowa Krzesimowski, Cześnik Dobrzyński, w roku 1741 sprzedał dobra swoje Ułanowice.

Kwiatkowscy, w dawnéj Ziemi Warszawskiéj. Józef Kwiatkowski, Skarbnik Trębowelski, w roku 1774 był właścicielem wsi Lutkówki.

Lesińscy, w dawnéj Ziemi Nurskiéj. Z nich Jan, w roku 1687 nabył tamże dobra Korczówkę.

Ligowscy, w dawnéj Ziemi Dobrzyńskiéj. Tomasz Ligowski, w roku 1762 był dziedzicem dóbr Kukowa i Grabowca.

Lutomirscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Franciszek, w roku 1767 dobra Kwasieborzyno i Brelki posiadał.

Łysakowscy. Jan Łysakowski, w roku 1723 sprzedał wieś dziedziczną Umięcino-Retki, w Ziemi Ciechanowskiéj leżącą.

Machczyńscy dawniéj **Machcińscy.** Z téj rodziny Jan, w roku 1712 był dziedzicem wsi Bątkowo-Jeziorne w Ziemi Dobrzyńskiéj.

Библиотека "Руниверс"

Маевскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Павелъ въ 1765 году купилъ имѣніе Буковице-велькe и мале.

Макомаскіе. Матвей, Подсудокъ Земскій Плоцкій, и Яковъ владѣли въ томъ же Воеводствѣ имѣніями, первый Ежевомъ въ 1610 году, а послѣдній Чахувко-новымъ въ 1698 году. Викентій купилъ въ 1787 году въ Краковскомъ Воеводствѣ имѣніе Улинка-мала.

Малечинскіе, въ прежнемъ Волынскомъ Воеводствѣ. Франциекъ Малечинскій продалъ тамъ же деревню Лухче.

Малевскіе. Адамъ Малевскій владѣлъ въ Вышегродской Землѣ имѣніемъ Недроже и участкомъ на Малевѣ, которое послѣ его смерти въ 1725 году раздѣлили между собою сыновья его: Осипъ, Карлъ и Мартынъ. Севастіанъ купилъ въ 1752 году въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ деревню Загробки.

Малюскіе, въ прежнемъ Иноврацлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Семенъ въ 1722 году владѣлъ тамъ же имѣніемъ Малюшинъ.

Маньковскіе. Войтѣхъ, Стольникъ Подольскій, купилъ въ 1747 году въ Воеводствѣ Плоцкомъ имѣ-

Majewscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Paweł, w roku 1765 nabył dobra Bukowice-wielkie i małe.

Makomascy. Maciéj, Podsędek Ziemski Płocki, w roku 1610 dobra Jeżewo, a Jakób, w roku 1698 dobra Czachówko-nowe, w Województwie Płockiém posiadali. Wincenty, w roku 1787 nabył wieś Ulinkę-małą w Województwie Krakowskiém.

Maleczyńscy, w dawném Województwie Wołyńskiém. Franciszek Maleczyński, sprzedawał tamże dobra Łuchcze zwane.

Malewscy. Adam Malewski, był dziedzicem dóbr Niedroża i części na Malewie w Ziemi Wyszogrodzkiéj leżących, które po jego śmierci w roku 1725 synowie: Józef, Karól i Marcin, pomiędzy siebie rozdzielili. Sebastyan, w roku 1752 nabył dobra Zagrobki w Województwie Łęczyckiém.

Maluscy, w dawném Województwie Inowrocławskiém. Z tych Szymon, w r. 1722 dobra Maluszyn, w témże Województwie posiadał.

Mańkowscy. Wojciech, Stolnik Podolski, w roku 1747 kupił dobra Żerniki w Województwie Pło-

Библиотека "Руниверс"

ніе Жерники. Осипъ и Антонъ Станиславовы сыновья опредѣленіемъ Герольдіи Имперіи 8 Декабря 1837 года № 10,795 утверждены въ дворянствѣ и на этомъ основаніи внесены въ дворянскія книги Царства Польскаго, какъ жители онаго.

Маршевскіе, въ Великой-Польшѣ. Фамиліи сей Іеронимъ владѣлъ въ 1730 году въ Сѣрадскомъ Воеводствѣ деревнею Осмолинъ съ участками въ Кавенчинѣ и Кладахъ. Станиславъ отдалъ въ 1699 году во владѣніе сыну своему имѣніе Маршево и Модловъ въ Калишскомъ Воеводствѣ.

Матчинскіе, въ прежнемъ Белзкомъ Воеводствѣ. Маркъ купилъ тамъ въ 1713 году помѣстья Ходыванце и Завадки.

Мѣрницкіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Степанъ изъ-Мироницъ-Коcцѣльныхъ Мѣрницкій владѣлъ въ 1664 году въ Вислицкомъ Повѣтѣ имѣніемъ Котличе.

Мѣржинскіе. Михаилъ Мѣржинскій, Коморникъ Земскій Плоцкій, купилъ въ 1758 году въ Воеводствѣ Бржеско-Куявскомъ имѣніе Олганово.

ckiém. Józef i Antoni, synowie Stanisława, Ukazem Heroldyi Cesarstwa Rossyjskiego z dnia 8 Grudnia 1837 roku № 10,795, uznani za dawną szlachtę; a jako mieszkańcy Królestwa, na téj zasadzie do Ksiąg Szlachty wpisani zostali.

Marszewscy, w Wielko-Polsce. Z téj rodziny Hieronim, w roku 1630 był dziedzicem dóbr Osmolina z częściami na Kawęczynie i Kładach w Województwie Sieradzkiém. Stanisław, w roku 1699 dobra Marszewo i Modłów w Województwie Kaliskiém, synowi swemu Maciejowi, na własność zupełną ustąpił.

Matczyńscy, w dawném Województwie Bełzkiém. Marek, w roku 1713 nabył tamże dobra Chodywańce i Zawadki.

Mierniccy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Stefan z Mironic-Kościelnych Miernicki, w roku 1664 dobra Kotlicze w Powiecie Wiślickim dziedziczył.

Mierzyńscy. Michał Mierzyński, Komornik Ziemski Płocki, w roku 1758 nabył dobra Ołganowo w Województwie Brzesko-Kujawskiém.

Библиотека "Руниверс"

Милевскіе. Семенъ Милевскій исправлялъ до 1641 года должность Подсудка Земли Ломжинской, а Адамъ въ 1715 году былъ Войскимъ той же Земли. Яковъ владѣлъ въ 1718 году въ Добржинской Землѣ имѣніемъ Осѣкъ. Ѳома въ 1773 году владѣлъ въ Цѣхановской Землѣ помѣстьемъ Хелхы-Хабдзино.

Milewscy. Szymon Milewski, do roku 1641 urząd Podsędka Ziemi Łomżyńskiéj, a Adam, w roku 1715 urząd Wojskiego téjże Ziemi sprawował. Jakób, w roku 1718 dobra Osiek w Ziemi Dobrzyńskiéj posiadał. Tomasz, w roku 1773 dobra Chełchy-Chabdzino w Ziemi Ciechanowskiéj dziedziczył.

Мойковскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ владѣлъ въ 1738 году деревнею Вилины-Русь.

Moykowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Jakób, w roku 1738 wieś Wiliny-Ruś posiadał.

Морхоновичи. Михаилъ Морхоновичъ въ 1738 году продалъ имѣніе Воргале.

Morchonowiczowie. Michał Morchonowicz, w roku 1738 sprzedawał dobra Worgale.

Моссаковскіе. Иванъ Моссаковскій и Лаврентій, Бургравъ Гродскій Плоцкій, владѣли: первый въ Землѣ Добржинской имѣніемъ Жале въ 1701 году, а послѣдній въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Самборжъ въ 1746 году.

Mossakowscy. Jan Mossakowski, w roku 1701 dobra Żałe w Ziemi Dobrzyńskiéj, a Wawrzyniec Burgrabia Grodzki Płocki, w roku 1746 dobra Samborz, w Województwie Płockiém posiadali.

Мысыровичи, въ прежнемъ Кіевскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ, Скарбникъ Житомирскій, уступилъ въ 1733 году имѣніе свое Тымянковце Ивану Катерли.

Mysyrowiczowie, w dawném Województwie Kijowskiém. Z tych Jakób Mysyrowicz, Skarbnik Żytomierski, w roku 1733 dobra Tymiankowce, Janowi Katerli ustąpił.

Мыстковскіе. Иванъ Мыстковскій былъ въ 1654 году Коморникомъ Бѣльской Земли.

Mystkowscy. Jan Mystkowski, był w roku 1654 Komornikiem Ziemi Bielskiéj.

Библиотека "Руниверс"

Мышковскіе, многочисленная фамилія. Изъ рода ихъ Станиславъ владѣлъ въ 1654 году въ Княжествѣ Сѣверскомъ деревнею Кузница-Войковска. Войтѣхъ купилъ въ 1679 году въ Сандомирскомъ Воеводствѣ имѣніе Скорнице. Николай раздѣлилъ въ 1711 году между сыновьями своими Осипомъ и Иваномъ имѣніе свое Домброва и Галевице съ принадлежностями, въ Велюнской Землѣ. Августинъ, Стольникъ Велюнскій, награжденъ въ 1789 году орденомъ Св. Станислава. Николай изъ-Мирова Мышковскій, въ 1783 году, получилъ въ видѣ дара отъ Короля Прусскаго Фридриха II имѣніе С. Езёры въ прежнемъ Троцкомъ Воеводствѣ.

Myszkowscy, rodzina licznie rozkrzewiona. Z niéj Stanisław, w roku 1654 był dziedzicem dóbr Kuznicy-Wojkowskiéj w Księztwie Siewierskiém. Wojciech, w roku 1679 nabył dobra Skórnice w Województwie Sandomierskiém. Mikołaj, w roku 1711 dobra Dąbrowę i Galewice z przyległościami w Ziemi Wieluńskiéj położone, między synów swoich Józefa i Jana podzielił. Augustyn, Stolnik Wieluński, w r. 1789 orderem Śgo Stanisława był zaszczyconym. Mikołaj z Mirowa Myszkowski, w roku 1783 dobra Święto-Jeziory w dawném Województwie Trockiém leżące, sposobem darowizny od Króla Pruskiego Fryderyka II otrzymał.

Мыслинскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Антонъ владѣлъ въ 1773 году имѣніемъ Кенсице.

Myślińscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Antoni, w roku 1773 był dziedzicem dóbr Kęsice.

Немиры, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Иванъ Немира въ 1721 году владѣлъ въ Ломжинской Землѣ помѣстьями Нова-весь-Куявы, а въ Нурской имѣніемъ Кемписте.

Niemirowie, w dawném Województwie Mazowieckiém. Jan Niemira, w roku 1721 dobra Nowawieś-Kujawy w Ziemi Łomżyńskiéj i Kempiste w Ziemi Nurskiéj dziedziczył.

Невэнгловскіе. Иванъ Невэнгловскій въ 1682 году владѣлъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Уневель. Франциекъ былъ въ 1784

Niewęgłowscy. Jan Niewęgłowski, w roku 1682 dobra Uniewel w Województwie Sandomierskiém posiadał. Franciszek, był w roku

Библиотека "Руниверс"

году Войскимъ-Мнѣйшимъ Земли Стенжицкой, сынъ же его Игнатій купилъ въ 1788 году въ Люблинскомъ Воеводствѣ деревни Борова и Кудловъ.

Нововѣйскіе и Нововѣскіе. Изъ нихъ Андрей и Ѳома Ловчій Земли Вышогродской владѣли въ той же Землѣ помѣстьями, первый Фаленцино и Фаленцинко въ 1710 году, а послѣдній Воровице, Шасты и Гаевиско въ 1767 году Андрей въ 1733 году послѣ смерти Короля Польскаго Августа II избранъ былъ Судьею Каптуровымъ Ломжинской Земли. Иванъ-Казиміръ на-Новей-вси Нововѣскій, Подчашій Бускій, въ 1736 году купилъ въ Ломжинской Землѣ помѣстья: Хмѣлево, Зыхаржево, Корытки, Домбровка, Дзѣржки и Сулимы.

Обнискіе, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Францискъ, Чесникъ Галицкій, купилъ въ 1735 году, имѣніе Радзишево-старе, которое въ 1781 году раздѣлили между собою сыновья его Игнатій, Казиміръ и Осипъ.

Осѣцкіе. Андрей Осѣцкій, Ловчій Иновроцлавскій, владѣлъ въ 1692 году въ Калишскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Зеленецъ. Яковъ владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ

1784 Wojskim mniejszym Ziemi Stężyckiéj; syn jego Ignacy, nabył w roku 1788 dobra Borowę i Kudłów w Województwie Lubelskiém.

Nowowiejscy i Nowowiescy. Z tych Andrzéj, w roku 1710 dobra Falęcino i Falęcinko, a Tomasz Łowczy Ziemi Wyszogrodzkiéj, w roku 1767 dobra Worowice, Szasty i Gajewisko, w Ziemi Wyszogrodzkiéj leżące posiadali. Andrzéj, w roku 1733 po śmierci Króla Augusta II, obrany był Sędzią Kapturowym w Ziemi Łomżyńskiéj. Jan-Kazimierz na Nowéj-wsi Nowowieski, Podczaszy Buski, w roku 1736 nabył dobra Chmielewo, Zycharzewo, Korytki, Dąbrowka, Dzierzgi i Sulimy w Ziemi Łomżyńskiéj.

Obniscy, w dawnéj Ziemi Nurskiéj. Z téj rodziny Franciszek, Cześnik Halicki, w roku 1735 nabył dobra Radziszewo-stare, które w roku 1781 synowie jego Ignacy, Kazimierz i Józef, między siebie rozdzielili.

Osieccy. Andrzéj Osiecki, Łowczy Inowrocławski, w roku 1692 posiadał dobra Zieleniec w Województwie Kaliskiém. Jakób, był dziedzicem dóbr Kłaki, Witosławice,

Библиотека "Руниверс"

помѣстьями Клаки, Витославице, Оссуты и Гутово, которыя послѣ смерти его въ 1728 году достались сыну его Александру.

Папроцкіе. Яковъ Папроцкій, Скарбникъ Сохачевскій, въ 1720 году владѣлъ въ Равскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Воля-Желязова, Орлы, Дзенгелёвъ, Зимнице, Пекары и Ковѣсы. Карлъ и Петръ Папроцкіе наслѣдовали въ 1760 году въ Добржинской Землѣ послѣ отца своего Якова, Скарбника той же Земли, деревни Вѣнславице и Мыслиборжице.

Павловскіе. Франциск Павловскій, въ 1748 году владѣлъ имѣніемъ Ястршембе въ Поморскомъ Воеводствѣ.

Пентковскіе, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Казиміръ, Регентъ Нурскій, владѣлъ въ 1712 году помѣстьями Пентково-велькe и Быстра-Гржендa, которыми подѣлились между собою сыновья его Михаилъ, Станиславъ и Іеронимъ.

Пильховскіе, въ прежнемъ Ланчицкомъ Воеводствѣ. Вароломей Пильховскій владѣлъ тамъ же въ 1623 году имѣніемъ Ржендково.

Пининскіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ.

Ossuty i Gutowo w Województwie Płockiém, które po nim w r. 1728 syn jego Aleksander odzierzył.

Paproccy. Jakób Paprocki, Skarbnik Sochaczewski, w roku 1720 był dziedzicem dóbr: Wola-Żelazowa, Mostki, Orły, Dzięgielów, Zimnice, Piekary i Kowiesy w Województwie Rawskiém położonych. Karól i Piotr Paproccy, w roku 1760 dobra Więcławice i Myśliborzyce w Ziemi Dobrzyńskiéj, po ojcu swym Jakóbie Skarbniku téjże Ziemi odziedziczyli.

Pawłowscy. Franciszek Pawłowski, w roku 1748 dobra Jastrzębie w Województwie Pomorskiém posiadał.

Pętkowscy, w dawnéj Ziemi Nurskiéj. Z tych Kazimierz, Rejent Nurski, był właścicielem dóbr Pętkowo-wielkie i Bystra-Grzęda, które w roku 1712 synowie jego Michał, Stanisław i Hieronim pomiędzy siebie rozdzielili.

Pilchowscy, w dawném Województwie Łęczyckiém. Bartłomiéj Pilchowski, posiadał tamże w roku 1623 dobra Rzędkowo.

Pinińscy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém. Z nich

Библиотека "Руниверс"

Изъ нихъ Петръ Пининскій, Чесникъ Пернавскій, владѣлъ тамъ же въ 1762 году имѣніемъ Свентославъ.

Пнѣвскіе. Щесный Пнѣвскій въ 1610 году владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ селеніемъ Гржендово. Станиславъ, Вицесгерентъ Гродскій Стенжицкій, купилъ въ 1739 году въ Воеводствѣ Сандомирскомъ имѣніе Кобыля-воля.

Польковскіе, въ прежней Ливской Землѣ. Изъ нихъ Осипъ въ 1730 году исправлялъ должность Бургграва Гродскаго Ливскаго.

Поплавскіе. Юрій-Сигизмундъ изъ-Поплавъ-Руды Поплавскій, въ 1667 году, владѣлъ въ Львовской Землѣ имѣніемъ Лонцки. Войтѣхъ, сынъ Войтѣха Стольника Жидачевскаго, купилъ въ 1750 году въ Варшавской Землѣ помѣстья Голомбки съ участками въ деревняхъ Моры и Нецки.

Порчинскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Яковъ и Войтѣхъ Порчинскіе владѣли, первый въ 1690 году имѣніемъ Иванѣ, а послѣдній въ 1770 г. имѣніемъ Вылязлово. Каетанъ Порчинскій въ 1785 году былъ назначенъ Субделегатомъ Грода Винницкаго.

Прокули, въ прежней Вѣлюн-

Piotr Piniński, Cześnik Parnawski, posiadał tamże w roku 1762 dobra Swiętosław zwane.

Pniewscy. Szczesny Pniewski, w roku 1610 był dziedzicem dóbr Grzędowo w Województwie Płockiém leżących. Stanisław, Vicesregent Grodzki Stężycki, w roku 1739 nabył dobra Kobylą-wolę w Województwie Sandomierskiém.

Polkowscy, w dawnéj Ziemi Liwskiéj. Z tych Józef, w r. 1730 urząd Burgrabiego Grodzkiego Liwskiego sprawował.

Popławscy. Jerzy Zygmunt z Popław-Rudy Popławski, w roku 1667 dobra Łącki w Ziemi Lwowskiéj posiadał. Wojciech syn Wojciecha, Stolnika Żydaczewskiego, w roku 1750 nabył dobra Gołąbki z częściami na wsiach Mory i Niecki, w Ziemi Warszawskiéj leżące.

Porczyńscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Jakób Porczyński, w roku 1690 dobra Iwanie, a Wojciech, w roku 1770 dobra Wylazłowo, dziedziczyli. Kajetan Porczyński, w roku 1785 nominacyę na urząd Subdelegata Grodu Winnickiego otrzymał.

Prokulowie, w dawnéj Ziemi

Библиотека "Руниверс"

ской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ Прокули купилъ тамъ же въ 1767 году имѣніе Гижице.

Пшедпелскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Петръ Яковлевъ сынъ Пшедпелскій въ 1700 году владѣлъ имѣніемъ Пшедпелце, а Петръ Николаевъ сынъ въ 1741 году имѣніемъ Влосты и Кѣлбасы.

Псарскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Франциськъ изъ-Псаръ Псарскій, купилъ въ 1726 году помѣстья: Цѣшановице, Данишевице и Зможна-воля, а въ 1745 году Порадзовъ и Гавловице. Бонавентура изъ-Псаръ Псарскій владѣлъ въ 1772 году въ Сандомирскомъ Воеводствѣ помѣстьями Крассовъ и Подлазѣ.

Пщулковскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Гаспарій оставилъ въ наслѣдство сыновьямъ своимъ Владиславу и Балтазару въ Мельницкомъ Повѣтѣ селеніе Копце, которое они въ 1726 году продали.

Рембишевскіе, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Яковъ Рембишевскій, владѣлъ въ 1670 году помѣстьями Рамбишево-Зегадлы, Скудзяки, Щодрухы, Залесѣ и Врублѣ; потомки его около 1750 года стали называться Рембишевскими.

Wieluńskiéj. Z tych Jan Prokuli, w roku 1767 nabył tamże dobra Giżyce.

Przedpełscy, w dawném Województwie Płockiém. Z téj rodziny Piotr syn Jakóba Przedpełski, w roku 1700 dobra Przedpełce, a Piotr syn Mikołaja, w roku 1741 dobra Włosty i Kiełbasy posiadali.

Psarscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z tych Franciszek z Psar Psarski, w roku 1726 dobra Cieszanowice, Daniszewice i Zmożnąwolę, a w roku 1745 dobra Poradzów i Gawłowice nabył. Bonawentura z Psar Psarski, w roku 1772 dobra Krassów i Podłazie, w Województwie Sandomierskiém posiadał.

Pszczółkowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z téj rodziny Kacper, zostawił synom swoim Władysławowi i Baltazarowi, wieś Kopce w Powiecie Mielnickim, którą ciż w roku 1726 sprzedali.

Rembiszewscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Jakób Rambiszewski, w roku 1670 dobra Rambiszewo-Zegadły, Skudziaki, Szczodruchy, Zalesie i Wróble posiadał; zstępni tegoż około roku 1750 Rembiszewskimi nazywać się zaczęli.

Библиотека "Руниверс"

Роговскіе. Христофоръ въ 1520 году раздѣлилъ между сыновьями своими Иваномъ, Николаемъ и Павломъ помѣстья Вержбѣ, Броновице, Равиче и часть деревни Рогова въ тогдашней Равской Землѣ, обращенной въ послѣдствіи въ Равское Воедодство. Мелхіоръ владѣлъ въ 1684 году въ Визской Землѣ имѣніемъ Носки, Снѣтна и Перки-Буенки. Казиміръ въ 1701 году владѣлъ въ Подляскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Тршаски, Гржималы, Рогово-Плюты и Хылины.

Rogowscy. Krzysztof, w roku 1520 dobra Wierzbie, Bronowice, Rawicze i części wsi Rogowa, w ówczesnéj Ziemi Rawskiéj, a późniéj w Województwie Rawskiém leżące, pomiędzy synów swoich: Jana, Mikołaja i Pawła rozdzielił. Melchior, w roku 1684 był dziedzicem dóbr Noski, Snietna i Perki-Bujenki w Ziemi Wizkiéj. Kazimierz, w roku 1701 dobra Trzaski, Grzymały, Rogowo-Pluty i Chyliny w Województwie Podlaskiém posiadał.

Роткевичи, въ прежнемъ Краковскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Осипъ купилъ тамъ же въ 1803 году имѣніе Крочице съ пятью смежными деревнями; онъ же исправлялъ разныя должности, какъ то: Краковскаго Воеводскаго Совѣтника, Маршалка Шляхты и Судьи Мироваго Суда Пилицкаго Повѣта. Во вниманіи къ заслугамъ его Высочайше повелѣно было документы представленные имъ въ доказательство владѣнія имѣніемъ Крочице съ 1803 года, считать соотвѣтствующими законамъ 1836 и 1839 годовъ о дворянствѣ въ Царствѣ Польскомъ.

Rotkiewiczowie, w dawném Województwie Krakowskiém. Z tych Józef, w rokę 1803 nabył tamże dobra Kroczyce wraz z pięcioma przyległemi wsiami, tenże sam sprawował różne urzędy: był Radcą Wojewódzkim Krakowskim, Marszałkiem Szlachty i Sędzią Pokoju Powiatu Pilickiego. Najjaśniejszy Cesarz i Król, uwzględniając zasługi Józefa Rotkiewicza, rozkazał upoważnić Heroldyę Królestwa, do przyjęcia od niego dowodów posiadania dóbr Kroczyce od roku 1803, za odpowiadające warunkom Prawa o Szlachectwie, w latach 1836 i 1839 dla Królestwa wydanego.

Рудницкіе. Казиміръ, Ловчій Черниговскій, купилъ въ 1765 году въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ

Rudniccy. Kazimierz Łowczy Czerniechowski, w roku 1765 nabył dobra Mietlicę w Województwie

Библиотека "Руниверс"

имѣніе Метлицу. Антонъ произведенъ 1825 года въ Полковники по корпусу Артиллеріи и Инженеровъ бывшихъ Польскихъ войскъ, и притомъ доказалъ въ Волынской Дворянской Депутаціи, что предки его употребляли гербъ Ястршембецъ.

Сарновскіе. Яковъ Сарновскій купилъ въ 1759 году въ Познанскомъ Воеводствѣ имѣніе Добчинъ. Игнатій въ 1782 году владѣлъ въ Нурскомъ Повѣтѣ помѣстьями Усцянекъ, Демблянка, Гудоше, Годлево и Лубы.

Сасиновскіе. Иванъ Сасиновскій владѣлъ въ 1694 году въ Гонёндзкомъ Повѣтѣ имѣніемъ Творки-Лёнги.

Сендзиковскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яцекъ въ 1760 году владѣлъ въ Вонсовскомъ Повѣтѣ деревнею Крживостокъ.

Семёнтковскіе, или Сементковскіе. Изъ нихъ Антонъ, Писарь Земскій Сѣрадскій и Депутатъ на Коронномъ Трибуналѣ, награжденъ въ 1788 году орденомъ Св. Станислава. Матвей Сѣмёнтковскій въ 1732 году владѣлъ въ Добржинской Землѣ имѣніемъ Любовецъ, а по-

Brzesko-Kujawskiém. Antoni, w roku 1825 pozyskał nominacyę na Podpułkownika w Korpusie Artylleryi i Inżenierów byłego Wojska Polskiego, oraz udowodnił wywodem przed Deputacyą Szlachecką Gubernii Wołyńskiéj dopełnionym, że jego rodzina herbu Jastrzębiec używała.

Sarnowscy. Jakób Sarnowski, w roku 1759 nabywał dobra Dobczyn w Województwie Poznańskiém. Ignacy, w roku 1782 był dziedzicem dóbr Uścianek, Dębianka, Gudosze, Godlewo i Łuby w Powiecie Nurskim.

Sasinowscy. Jan Sasinowski, w roku 1694 dobra Tworki-Longi w Powiecie Goniądzkim posiadał.

Sędzikowscy, w dawném Województwie Mazowieckiém. Z tych Jacek, dziedziczył w roku 1760 dobra Krzywostok w Powiecie Wąssowskim.

Siemiątkowscy albo **Siemiętkowscy.** Z tych Antoni, Pisarz Ziemski Sieradzki, i Deputat na Trybunał Koronny, w roku 1788 orderem Śgo Stanisława zaszczycony został. Maciéj Siemiątkowski, w roku 1732 był dziedzicem dóbr Lubowiec w Ziemi Dobrzyńskiéj, a jego zstępni

Библиотека "Руниверс"

томки его около 1742 года стали называться Сѣментковскими.

Склодовскіе. Фамиліи сей Северинъ владѣлъ въ 1700 году въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Ржонсникъ. Казиміръ же въ 1729 году владѣлъ въ Воеводствѣ Подляскомъ имѣніемъ Склоды-Пршпрусы.

Скурскіе, въ прежнемъ Люблинскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Францискъ владѣлъ въ 1742 году деревнею Оссова.

Скршетускіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Венедиктъ былъ въ 1788 году Хорунжимъ Мельницкимъ.

Скубневскіе. Семенъ Скубневскій въ 1772 году былъ назначенъ Ловчимъ Перновскимъ.

Славенцкіе. Петръ Славенцкій въ 1702 году владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Славенцинъ.

Смёдовскіе, въ прежней Закрочимской Землѣ. Изъ нихъ Казиміръ владѣлъ тамъ же въ 1717 году селеніемъ Смёдовъ.

Сокольницкіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ

około roku 1742 Siemiętkowskiemi nazywać się poczęli.

Skłodowscy. Z téj rodziny Seweryn, w roku 1700 był dziedzicem dóbr Rząśnik w Województwie Płockiém leżących. Kazimierz zaś, w roku 1729 posiadał dobra Skłody-Przyrusy w Województwie Podlaskiém.

Skórscy, w dawném Województwie Lubelskiém. Z tych Franciszek, w roku 1742 był właścicielem całkowitéj wsi Ossowa.

Skrzetuscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Benedykt, był w roku 1788 Chorążym Mielnickim.

Skubniewscy. Szymon Skubniewski, w roku 1772 nominacyę na urząd Łowczego Parnawskiego otrzymał.

Sławęccy. Piotr Sławęcki, posiadał w roku 1702 dobra Sławęcin w Województwie Płockiém leżące.

Smiodowscy, w dawnéj Ziemi Zakroczymskiéj. Z tych Kazimierz, posiadał tamże w roku 1717 dobra Smiodowo.

Sokolniccy, w dawném Województwie Płockiém Z téj rodziny

Библиотека "Руниверс"

Павелъ продалъ въ 1733 году имѣніе Опатовецъ; внукъ же его, во время малолѣтства лишенный имѣнія своими родными, принужденъ былъ заниматься ремесленнымъ дѣломъ, что влекло тогда за собою утрату дворянства, и въ такомъ положеніи назвался отъ прозвища отца своего Анасикъ, Анасинскимъ. Достигнувъ совершеннолѣтія, онъ подалъ въ 1776 году протестъ противъ дѣйствія родныхъ своихъ, ограждая права свои какъ на дворянство, такъ и на имѣніе слѣдовавшее ему отъ дѣда его Павла Сокольницкаго. Ѳома Сокольницкій владѣлъ въ 1750 году тѣмъ же самымъ имѣніемъ Опатовецъ. Ѳедоръ Сокольницкій, сынъ Якова Войскаго Плоцкаго, купилъ въ 1772 году помѣстье Сокольники.

Paweł, w roku 1733 sprzedał dobra Opatowiec; wnuk zaś jego będąc w małoletności przez swą rodzinę wydziedziczony, zmuszony był trudnić się rzemiosłem (a co w ówczas abusum nobilitatis za sobą pociągało) i w tém położeniu od przydomku przez ojca używanego Anasik, Anasińskim się nazwał. Przyszedłszy do pełnoletności, w roku 1776 zaniósł Manifest przeciwko swéj rodzinie, zabezpieczając prawa swoje, tak do Szlachectwa jako i majątku po dziadzie swym Pawle Sokolnickim dla siebie przynależnego. Tomasz Sokolnicki, w roku 1750 też same dobra Opatowiec dziedziczył. Teodor Sokolnicki, syn Jakóba Wojskiego Płockiego, w roku 1772 nabył dobra Sokolniki.

Старчевскіе. Антонъ въ 1738 году владѣлъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Стршешево-вельке. Фелиціанъ, Капитанъ Регимента Коронной Гвардіи, выбранъ въ 1784 году въ Сеймовые Послы отъ Сѣрадскаго Воеводства.

Starczewscy. Antoni, w roku 1738 dobra Strzeszewo-wielkie w Województwie Płockiém posiadał. Felicyan, Kapitan Regimentu Gwardyi Koronnéj, w roku 1784 Posłem na Sejm z Województwa Sieradzkiego był obranym.

Струпчевскіе, въ прежнемъ Иновроцлавскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Матвей исправлялъ въ 1567 году должность Коморника Земскаго Добржинскаго

Strupczewscy, w dawném Województwie Inowrocławskiém. Z tych Maciéj, w roku 1567 sprawował urząd Komornika Ziemskiego Dobrzyńskiego.

Стршѣлецкіе, въ прежней

Strzeleccy, w dawnéj Wielko-

Библиотека "Руниверс"

Великопольшѣ. Фамиліи сей Андрей и Иванъ владѣли въ Познанскомъ Воеводствѣ, первый въ 1679 году помѣстьями Соснице, Качинецъ и Ярмужево, а второй въ 1680 году имѣніемъ Ромбинъ.

Стршембоши. Игнатій изъ Дамацовицъ Стршембошъ, Бургравъ Гродскій Плоцкій, владѣлъ въ 1749 году въ Сандомирскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Липа, Шкуцинъ, Уциско и Цисъ. Антонъ, Хорунжій Рацёнжскій, въ 1782 году назначенъ въ должность Каштеляна Серпскаго.

Сухорскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ купилъ въ 1717 году помѣстья Гронды, Медзна и мельницу Коляса называемую; Казиміръ же вмѣстѣ съ племянникомъ своимъ Гаспаріемъ продали въ 1762 году имѣніе Боржевицко, Лѣсникъ и Засцы-Боржевицкіе въ Шадковскомъ Повѣтѣ, а также Доманевъ и Доманевекъ въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ.

Сулинскіе, въ прежней Добржинской Землѣ. Изъ нихъ Иванъ владѣлъ помѣстьями Лукомѣ, Мѣржєнцино и Нешава, которыя послѣ смерти его достались по наслѣдству сыновьямъ его Ивану, Мартыну и Войтѣху; сіи же въ 1730 году продали оныя.

Polsce. Z téj rodziny Andrzéj, w roku 1679 dobra Sośnice, Kaczyniec i Jarmużewo w Województwie Kaliskiém, a Jan w roku 1680 dobra Rąbin w Województwie Poznańskiém, posiadali.

Strzemboszowie. Ignacy z Damacowic Strzembosz, Burgrabia Grodzki Płocki, w roku 1749 nabył dobra Lipa, Szkucin, Ucisko i Cis w Województwie Sandomierskiém. Antoni, Chorąży Raciąžski, w roku 1782 na Kasztelana Sierpskiego posunięty został.

Suchorscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z téj rodziny Jan, w roku 1717 nabył dobra Grądy, Miedznę i młyn Kolasą zwany, Kazimierz zaś z synowcem swoim Kacprem, w roku 1762 sprzedali dobra Borzewicko, Leśnik i Zaspy-Borzewickie w Powiecie Szadkowskim, oraz Domaniew i Domaniewek w Województwie Łęczyckiém leżące.

Sulińscy, w dawnéj Ziemi Dobrzyńskiéj. Z tych Jan, był właścicielem dóbr Łukomie, Mierzęcino i Nieszawy, które odziedziczywszy po nim synowie Jan, Marcin i Wojciech w roku 1730 sprzedali.

Библиотека "Руниверс"

Свёнтецкіе, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Станиславъ Свёнтецкій въ 1751 году введенъ во владѣніе имѣніемъ Госцимино-Завады.

Swiąteccy, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Stanisław Swiątecki, w roku 1751 wprowadzony został w posiadanie dóbr Gościmino-Zawady.

Свенцицкіе. Войтѣхъ Свенцицкій, въ 1726 году, отдалъ во владѣніе сыну своему Гавріилу, Бургграву Гродскому Бобровницкому, помѣстья Бабцъ, Вёнчанки и Волька въ Добржинской Землѣ. Андрей изъ-Кремпы-и-Свенцицы Свенцицкій, Судья Земскій Сандомирскій, купилъ въ 1774 году въ томъ же Воеводствѣ имѣніе Жджары и Надолѣ. Осипъ, Ловчій Опочинскій, въ 1776 году былъ Коммиссаромъ для рѣшенія споровъ происшедшихъ насчетъ владѣнія имѣніемъ Бѣнѣндзице. Войтѣхъ, Подстолій Вислицкій, въ 1776 году присутствовалъ на Сеймѣ въ качествѣ Посла Сандомирскаго Воеводства.

Święciccy. Wojciech Święcicki, w roku 1726 dobra Babc, Wiączanki i Wólkę w Ziemi Dobrzyńskiéj synowi swemu Gabryelowi, Burgrabiemu Grodzkiemu Bobrownickiemu, na własność ustąpił. Andrzéj z Krempy i Swięcicy Swięcicki, Sędzia Ziemski Sandomierski, w roku 1774 nabył w témże Województwie dobra Żdżary i Nadole. Józef, Łowczy Opoczyński, w roku 1776 był Kommissarzem do rozsądzenia sporów o posiadanie dóbr Bienięndzice zaszłych. Wojciech, Podstoli Wiślicki, w roku 1776 zasiadał na Sejmie, jako Poseł z Województwa Sandomierskiego.

Щепковскіе, происходятъ отъ Войтѣха, Товарища Гусарской роты, которому Сеймовымъ Постановленіемъ 1685 года дозволено пользоваться дворянскими преимуществами.

Szczepkowscy, pochodzą od Wojciecha, Towarzysza Roty Usarskiéj, który w r. 1685 przez Uchwałę Sejmową do używania przywilejów szlacheckich był przypuszczony.

Шимонскіе, въ прежнемъ Равскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Станиславъ купилъ тамъ же въ 1781 году помѣстья Рожкова-воля, Езержецъ и Рудки.

Szymońscy, w dawném Województwie Rawskiém. Z tych Stanisław, w roku 1781 nabył tamże dobra Rożkową-wolę, Jezierzec i Rudki.

Библиотека "Руниверс"

Тачановскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Яковъ Тачановскій владѣлъ помѣстьями: Малковъ-стары и новы, Лабенцице и Монколинъ въ Калишскомъ Воеводствѣ, и Бржезя въ Бржеско-Кулвскомъ Воеводствѣ. Помѣстья эти въ 1649 году раздѣлили между собою сыновья его Иванъ, Самуилъ, Степанъ и Францискъ. Николай, Ловчій Сѣрадскій, владѣлъ въ 1759 году имѣніемъ Свиница.

Танскіе, въ прежнемъ Мазовецкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ отдалъ въ 1722 году во владѣніе двумъ сыновьямъ своимъ Матвею-Казиміру и Войтѣху помѣстья свои, первому въ Рожанской Землѣ Ростки-Каптуры, а послѣднему въ Цѣхановской Землѣ Таньскъ и Гржимки. Николай Подстолицъ Нурскій владѣлъ въ 1748 году въ Рожанской Землѣ имѣніемъ Тлусцецъ.

Тршепинскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Яковъ въ 1696 году владѣлъ въ Пётрковскомъ повѣтѣ имѣніемъ Паржклинъ.

Улятовскіе. Станиславъ и Андрей Улятовскіе владѣли въ Цѣхановской Землѣ, первый въ 1585 году имѣніемъ Улятовъ, Черняковъ и Погоржель, а послѣдній въ 1755

Taczanowscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Jakób Taczanowski, był dziedzicem dóbr Małków-stary i nowy, Łabęcice, oraz Mąkolina w Województwie Kaliskiém i Brzezia w Województwie Brzesko-Kujawskiém; które w roku 1649 synowie jego: Jan, Samuel, Stefan i Franciszek, pomiędzy siebie rozdzielili. Mikołaj, Łowczy Sieradzki, w roku 1759 dobra Swinice posiadał.

Tańscy, w dawném Województwie Mazowieckiém. Z tych Jan, w roku 1722 dobra Rostki-Kaptury w Ziemi Rożańskiéj, synowi swemu Maciejowi Kazimierzowi, a dobra Tańsk i Grzymki w Ziemi Ciechanowskiéj, drugiemu synowi Wojciechowi, na własność zupełną przekazał. Mikołaj, Podstolic Nurski, był w roku 1748 dziedzicem dóbr Tłuściec w Ziemi Rożańskiéj leżących.

Trzepińscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z téj rodziny Jakób, w roku 1696 był właścicielem całkowitych dóbr Parzklina w Powiecie Piotrkowskim.

Ulatowscy. Stanisław Ulatowski, w roku 1585 dobra Ulatów, Czerniaków i Pogorzel; Andrzéj zaś, w roku 1755 dobra Czarzaste-Chodubki, w Ziemi Ciechanowskiéj po-

Библиотека "Руниверс"

году имѣніемъ Чаржасте-Ходубки Богуславъ въ 1688 году владѣлъ въ Сандомирскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Янушовице, а Осипъ въ 1768 году въ Великой Польшѣ имѣніемъ Рыбово.

Вавровскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Степанъ Вавровскій владѣлъ тамъ же въ 1732 году имѣніемъВаврово.

Вондолковскіе, въ прежней Ломжинской Землѣ. Изъ нихъ Варѳоломей, Коморникъ Земскій Замбровскій, назначенъ въ 1746 году Писаремъ тогожъ Повѣта.

Вержбицкіе. Маркъ Вержбицкій въ 1665 году владѣлъ въ Русскомъ Воеводствѣ помѣстьями Уяздовъ, Мосцикъ, Вержбица и Рудникъ. Иванъ Вароѳоломеевъ сынъ обеспечилъ въ 1739 году на имѣніи своемъ Госцино-Карпенцино въ Плоцкомъ Воеводствѣ, приданое взятое имъ за женою Маріею Бомбалицкою. Казиміръ, сынъ Ивана Хорунжаго Житомирскаго, отдалъ въ 1743 году имѣніе свое Бобы-меньше, иначе Моняки называемое, въ Люблинскомъ Воеводствѣ брату своему Якову. Антонъ былъ въ 1759 году Бургравомъ Грода Лiвскаго, а Иванъ въ 1761 году Коморникомъ Земскимъ Ломжинскимъ.

siadali. Bogusław, w roku 1688 był dziedzicem dóbr Januszowice w Województwie Sandomierskiém. Józef, w roku 1768 dobra Rybowo w Wielko-Polsce dziedziczył.

Wawrowscy, w dawném Województwie Płockiém. Stefan Wawrowski, posiadał w roku 1732 dobra Wawrowo w témże Województwie położone.

Wądołkowscy, w dawnéj Ziemi Łomżyńskiéj. Z tych Bartłomiéj, Komornik Ziemski Zambrowski, w roku 1746 na urząd Pisarza tegoż Powiatu posunięty został.

Wierzbiccy. Marek Wierzbicki, w roku 1665 był dziedzicem dóbr Ujazdowa, Mościka, Wierzbicy i Rudnika w Województwie Ruskiém. Jan syn Bartłomieja, w roku 1739 na dobrach swoich Gościno-Karpięcino, w Województwie Płockiém leżących, summę posagową dla żony swéj Maryanny Bombalickiéj zabezpieczył. Kazimierz syn Jana, Chorążego Żytomirskiego, dobra Boby mniejsze, inaczéj Moniaki zwane, w Województwie Lubelskiém położone, w roku 1743 bratu swemu Jakóbowi, na własność ustąpił. Antoni, był w roku 1759 Burgrabią Grodu Liwskiego, a Jan, w roku 1761 Komornikiem Ziemskim Łomżyńskim.

Библиотека "Руниверс"

Вержбовскіе. Ѳома и Францискъ, сыновья Самуила Вержбовскаго, Мечника Житомирскаго, продали въ 1745 году, брату своему Андрею, Мечнику Черниговскому, селеніе Суловице въ Русскомъ Воеводствѣ. Михаилъ въ 1774 году купилъ въ Дрогичинской Землѣ имѣніе Хорощево

Водзинскіе или Водзынскіе, фамилія многочисленная въ разныхъ сторонахъ края основавшаяся. Изъ рода ихъ Андрей изъ-Водзиника-Водзинскій, въ 1686 году, отдалъ помѣстья свои Вержбно, Зимновода, Яновекъ, Церпента, Яворекъ и Выглендовекъ въ Ливской Землѣ, брату своему Николаю, Скарбнику Воеводства Подляскаго. Константинъ, Мечникъ Гостынскій, назначенъ былъ въ 1715 году Чесникомъ Ливскимъ. Войтѣхъ Подстолій Житомирскій и Ѳома владѣли въ Сандомирскомъ Воеводствѣ, первый въ 1751 году имѣніемъ Козловъ, а послѣдній въ 1762 году имѣніемъ Гронжовице. Яковъ, Николай и Игнатій, сыновья Казиміра, Стольника Ковальскаго, продали въ 1755 году доставшіяся имъ отъ отца въ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ помѣстья Богуславице, Горай и Расѣгнивице, родному брату своему Рафаилу, Судьѣ Гродскому Пшедец-

Wierzbowscy. Tomasz i Franciszek, synowie Samuela Wierzbowskiego, Miecznika Żytomirskiego, w roku 1745 wieś Sułowice w Województwie Ruskiém, bratu swemu Andrzejowi, Miecznikowi Czerniechowskiemu sprzedali. Michał, nabywał w roku 1774 wieś Choroszczewo w Ziemi Drohickiéj.

Wodzińscy albo **Wodzyńscy,** rodzina liczna w różnych stronach kraju osiadła. Z téj Andrzéj z Wodzinka Wodziński, w r. 1686 dobra Wierzbno, Zimno-woda, Janowek, Cierpięta, Jaworek i Wyględowek w Ziemi Liwskiéj leżące, bratu swemu Mikołajowi, Skarbnikowi Województwa Podlaskiego na własność ustąpił. Konstanty, Miecznik Gostyński, w roku 1715 nominacyę na urząd Cześnika Liwskiego otrzymał. Wojciech, Podstoli Żytomirski, w roku 1751 dobra Kozłów, a Tomasz, w roku 1762 wieś Grązowice, w Województwie Sandomierskiém posiadali. Jakób, Mikołaj, Ignacy synowie Kazimierza, Stolnika Kowalskiego, sprzedali w roku 1755 odziedziczone po ojcu dobra Bogusławice, Goraj i Rasiegniwice w Województwie Brzesko-Kujawskiém bratu rodzonemu Rafałowi, Sędziemu Grodzkiemu Przedeckiemu. Adam syn Karola, Podstolego Inowrocławskiego,

Библиотека "Руниверс"

кому. Адамъ, сынъ Карла Подстолія Иноврoцлавскаго, владѣлъ въ 1763 году въ Лэнчицкомъ Воеводствѣ имѣніемъ Ктеры, Зеленѣвъ и Оссендовице. Иванъ въ 1765 году владѣлъ въ Нурской Землѣ помѣстьями Жабѣнице, Туржно, Суха, Жджарекъ, Милевице и Ольшево.

Вольскіе, въ прежнемъ Сандомирскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Степанъ въ 1759 году исправлялъ должность Субделегата Грода Радомскаго.

Выдзги, въ прежнемъ Белзскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Михаилъ Выдзга Земскій Судья и Антонъ Стольникъ Грабовецкій были на Сеймѣ 1764 года Послами отъ тогожъ Воеводства. Ѳома Выдзга, Комиссаръ Гражданско-военный Воеводства Белзскаго, получилъ въ 1791 году орденъ Св. Станислава.

Выковскіе, въ прежней Мазовіи. Борута, Хорунжій Ломжинскій, въ 1450 году получилъ во владѣніе отъ Болеслава Князя Мазовецкаго селеніе Выково; потомки его Боруты, спустя два вѣка, назвались по своимъ помѣстьямъ Выковскими. Иванъ въ 1623 году исправлялъ должность Ловчаго Ломжинской Земли; онъ же подписалъ въ 1648 году актъ избранія въ Короли Яна Казиміра.

posiadał w roku 1763 dobra Ktery, Zieleniew i Ossędowice w Województwie Łęczyckiém. Jan, w roku 1765 był dziedzicem dóbr Zabienice, Turzno, Sucha, Żdżarek, Milewice i Olszewo w Ziemi Nurskiéj położonych.

Wolscy, w dawném Województwie Sandomierskiém. Z tych Stefan, w roku 1759 urząd Subdelegata Grodu Radomskiego sprawował.

Wydzgowie, w dawném Województwie Bełzkiém. Z tych Michał Wydzga, Sędzia Ziemski, i Antoni Stolnik Grabowiecki, w roku 1764 byli Posłami na Sejm z tegoż Województwa. Tomasz Wydzga Kommissarz Cywilno-Wojskowy z Województwa Bełzkiego, w roku 1791 orderem Śgo Stanisława był zaszczycony.

Wykowscy, w dawném Mazowszu. Boruta, Chorąży Łomżyński, w r. jeszcze 1450 od Bolesława Książęcia Mazowieckiego, wieś Wykowo na dziedzictwo otrzymał; zstępni tegoż Boruty, dopiero we dwa wieki późniéj nazwisko Wykowskich od posiadanych dóbr przybrali. Jan, w r. 1623 urząd Łowczego Ziemi Łomżyńskiéj sprawował; tenże podpisał w r. 1648 Sufragia na wybór Jana Kazimierza Króla Polskiego.

Библиотека "Руниверс"

Выроженбскіе - Кунаты, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ, Староста Мельницкій, Инстигаторъ Коронный, былъ въ 1715 году Сеймовымъ Посломъ тогожъ Воеводства.

Wyrożębscy-Kunathowie, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Jan, Starosta Mielnicki, Instygator Koronny, w r. 1715 był Posłem na Sejm z tegoż Województwa.

Вздульскіе, въ прежнемъ Сѣрадскомъ Воеводствѣ. Ѳедоръ, Войскій Саноцкій, владѣлъ въ 1759 году помѣстьями Загорже, Гощавя, Гржибова-воля, Срокувъ и Карчевъ.

Wzdulscy, w dawném Województwie Sieradzkiém. Z téj rodziny Teodor, Wojski Sanocki, w r. 1759 dobra Zagórze, Goszczawią i Grzybową-wolę, Sroków i Karczew posiadał.

Закршевскіе. Петръ Закршевскій въ 1490 году владѣлъ въ Ломжинской Землѣ имѣніемъ Закржево. Иванъ – Непомукъ, Субделегатъ и Вицесгерентъ Гродскій Сандомирскій, въ 1792 году назначенъ былъ Регентомъ Воеводства Сандомирскаго.

Zakrzewscy. Piotr Zakrzewski, w roku 1490 był właścicielem dóbr Zakrzewo, w Ziemi Łomżyńskiéj położonych. Jan Nepomucen, Subdelegat i Vicesgerent Grodzki Sandomierski, w roku 1792 Rejentem Województwa Sandomierskiego był zamianowany.

Залевскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Михаилъ, Чесникъ Червоногродскій, владѣлъ въ 1781 году имѣніемъ Залѣсе.

Zalewscy, w dawném Województwie Płockiém. Z tych Michał, Cześnik Czerwonogrodzki, w roku 1781 dobra Zalesie dziedziczył.

Завидскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводсвѣ. Казиміръ владѣлъ въ 1703 г. имѣніемъ Строженцино.

Zawidzcy, w dawném Województwie Płockiém. Z téj rodziny Kazimierz, w roku 1703 posiadał dobra Strożęcino.

Завистовскіе, въ прежней Нурской Землѣ. Изъ нихъ Лаврентій владѣлъ въ 1726 году имѣніемъ Зависты, Щепановице и Дмошки.

Zawistowscy, w dawnéj Ziemi Nurskiéj. Z tych Wawrzyniec, w r. 1726 dobra Zawisty, Szczepanowice i Dmoszki dziedziczył.

Библиотека "Руниверс"

Зберовскіе, въ прежней Цѣхановской Землѣ. Иванъ Зберовскій въ 1679 году былъ Подстаростою Грода Цѣхановскаго.

Зборовскіе, въ прежнемъ Русскомъ Воеводствѣ. Павелъ Зборовскій владѣлъ тамъ же въ 1724 году имѣніемъ Хойно и Воля-Хоинска.

Желязовскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ. Изъ нихъ Иванъ въ 1738 году купилъ въ Мельницкомъ Повѣтѣ имѣніе Шумишъ-Вулька.

Жулковскіе. Яковъ Жулковскій въ 1693 году былъ Бургравомъ Грода Мельницкаго.

Жуковскіе. Фабіанъ Жуковскій въ 1731 году исправлялъ должность Скарбника Земли Ливской. Антонъ изъ-Жукова Жуковскій, Чесникъ Кіевскій, въ 1732 году засѣдалъ на Сеймикѣ Воеводства Сандомирскаго, въ качествѣ Ассесора Земли Стенжицкой.

Жимирскіе, въ прежней Великой-Польшѣ Фамиліи сей Степанъ въ 1682 г. владѣлъ въ Калишскомъ Воеводствѣ имѣніемъ Засултово.

Zberowscy, w dawnéj Ziemi Ciechanowskiéj. Jan Zberowski, w roku 1679 był Podstarostą Grodu Ciechanowskiego.

Zborowscy, w dawném Województwie Ruskiém. Paweł Zborowski, posiadał tamże w r. 1724 dobra Chojno i Wolę-Choińską.

Żelazowscy, w dawném Województwie Podlaskiém. Z tych Jan, w roku 1738 nabył dobra Szumisz-Wólkę w Powiecie Mielnickim.

Żółkowscy, Jakób Żółkowski, był w roku 1693 Burgrabią Grodu Mielnickiego.

Żukowscy. Fabian Żukowski, sprawował w roku 1731 urząd Skarbnika Ziemi Liwskiéj. Antoni z Żukowa Żukowski, Cześnik Kijowski, w roku 1732 na Sejmiku Województwa Sandomierskiego, jako Assessor z Ziemi Stężyckiéj zasiadał.

Żymirscy, w dawnéj Wielko-Polsce. Z téj rodziny Stefan, w roku 1682 dobra Zasułtowo w Województwie Kaliskiém posiadał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 2.

HERB

JASTRZĘBIEC 2.

Въ щитѣ тѣ же изображенія что и въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ. Въ навершьѣ шлема подобный же ястребъ, но стоящій на золотомъ кавалерскомъ крестѣ.

Употребляютъ его:

Капицы, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Фамиліи сей Михаилъ Капица владѣлъ въ 1696 году имѣніемъ Капице-Липники.

W tarczy te same godła jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec. W szczycie hełmu podobnyż jastrząb, tylko na krzyżu kawalerskim złotym stojący.

Używają go:

Kapicowie, w dawném Województwie Podlaskiém zamieszkali. Z téj rodziny Michał Kapica, w roku 1696 dobra Kapice-Lipniki dziedziczył.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 3.

HERB

JASTRZĘBIEC 3.

Надъ подковою золотая звѣзда. Навершье шлема какъ въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ.

Употребляютъ его:

Мѣрчинскіе, издавна водворившіеся въ бывшемъ Лэнчицкомъ Воеводствѣ. Валентинъ Мѣрчинскій владѣлъ въ 1590 году помѣстьями Сѣржповъ и Конары.

Nad podkową złota gwiazda. Szczyt hełmu taki sam jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec.

Używają go:

Mierczyńscy, w dawném Województwie Łęczyckiém od dawna osiedli. Walenty Mierczyński, w r. 1590 dobra Sierzpów i Konary prawem zupełnéj własności posiadał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 4.

HERB

JASTRZĘBIEC 4.

Надъ подковою два золотыя звонка, рядомъ. Навершье шлема какъ въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ.

Употребляютъ его:

Унѣржинскіе, въ прежнемъ Плоцкомъ Воеводствѣ осѣдлые. Изъ нихъ Иванъ продалъ въ 1730 году деревню свою Унѣржишъ; внукъ же его Иларій Унѣржинскій въ 1789 году назначенъ Подстоліемъ Саноцкимъ.

Nad podkową dwa złote dzwonki obok siebie. Szczyt hełmu jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec.

Używają go:

Unierzyscy, w dawném Województwie Płockiém osiedli. Z téj rodziny Jan, w roku 1730 sprzedał dobra swoje Unierzysz; wnuk tegoż Hilary Unierzyski, w roku 1789 był mianowany Podstolim Sanockim.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

HERB

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 5.

JASTRZĘBIEC 5.

Въ срединѣ подковы два серебряные, одинъ надъ другимъ, кавалерскіе креста. Въ навершьѣ шлема ястребъ на взлетѣ вправо, держащій подкову съ двумя крестами какъ въ щитѣ.

Употребляютъ его:

Ячинскіе, въ прежней Визской Землѣ осѣдлые. Изъ нихъ Бернардъ Ячинскій владѣлъ въ 1755 году въ Вонсовскомъ Повѣтѣ имѣніемъ Яки, Рыдзево и Вёнзовница.

W środku podkowy dwa kawalerskie krzyże srebrne, jeden nad drugim ustawione. W szczycie hełmu jastrząb wzlatujący w prawo, w szponach prawéj nogi podkowę z dwoma krzyżami jak w tarczy trzymający.

Używają go:

Jaczyńscy, w dawnéj Ziemi Wizkiéj osiedli. Z tych Bernard Jaczyński, w roku 1755 dobra Jaki, Rydzewo i Wiązownicę, w Powiecie Wąsoskim posiadał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 6.

HERB

JASTRZĘBIEC 6.

На ребрѣ золотой подковы, шипами внизъ обращенной, серебряный кавалерскій крестъ; у шиповъ двѣ серебряныя стрѣлы, правая желѣзкомъ внизъ, а лѣвая желѣзкомъ вверхъ, обѣ наискось къ бокамъ щита. Въ навершьѣ шлема ястребъ на взлетѣ вправо, съ золотою подковою въ клювѣ.

Употребляютъ его:

Грембецкіе, въ прежнемъ Бржеско-Куявскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Фамиліи сей Францискъ въ 1755 году отдалъ наслѣдственное имѣніе свое во владѣніе сыну своему Матвею.

Na barku złotéj podkowy krzyż srebrny kawalerski, u ocelów podkowy dwie srebrne strzały, prawa ostrzem na dół, lewa ostrzem w górę, w lewo tarczy skośnie skierowane. W szczycie hełmu, jastrząb wzlatujący w prawo, z małą podkową złotą w dziobie.

Używają go:

Grębeccy, w dawném Województwie Brzesko-Kujawskiém osiedli. Z téj rodziny Franciszek, w roku 1755 dobra dziedziczne Obałki synowi swemu Mateuszowi na własność zupełną ustąpił.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 7.

HERB

JASTRZĘBIEC 7.

Золотая подкова шипами внизъ; въ серединѣ подковы кавалерскій крестъ, а на ребрѣ ея серебряный полуторный крестъ, на которомъ нога въ бронѣ, согнутая въ колѣнѣ и ступнею къ лѣвому углу щита обращенная. Навершье шлема какъ въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ.

Употребляютъ его:

Глищинскіе, въ прежней Великопольской провинціи осѣдлые. Изъ нихъ Антонъ купилъ въ 1746 году въ Гнѣзненскомъ Повѣтѣ помѣстье Сокольники. Матвей изъ-Глисна Глищинскій, Писарь Земскій Калишскій, владѣлъ въ 1759 году въ Калишскомъ Воеводствѣ помѣстьями: Хутки, Кровице, Модла и Юниково, а въ 1764 году былъ Посломъ на Сеймѣ отъ Познанскаго Воеводства.

Podkowa złota ocelami na dół, w środku podkowy krzyż kawalerski złoty, a na jéj barku półtora krzyża srebrnego, na którym noga zbrojna w kolanie zgięta, stopą ku górnemu lewemu kątowi tarczy skierowana. Szczyt hełmu taki sam, jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec.

Używają go:

Gliszczyńscy, w dawnéj prowincyi Wielkopolskiéj osiedli. Z tych Antoni, w roku 1746 nabył dobra Sokolniki w Powiecie Gnieźnieńskim. Maciéj z Glisna Gliszczyński, Pisarz Ziemski Kaliski, w roku 1759 dziedziczył dobra Chutki, Krowicę, Modlę i Junikowo w Województwie Kaliskiém, a w roku 1764 tenże sam, był Posłem na Sejm z Województwa Poznańskiego.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 8.

HERB

JASTRZĘBIEC 8.

Въ срединѣ подковы стрѣла съ раздвоеннымъ перьемъ, желѣзкомъ вверхъ. Въ навершьѣ шлема ястребъ, вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги подкову со стрѣлою, подобную какъ въ щитѣ.

Употребляютъ его:

Немыскіе, въ прежнемъ Подляскомъ Воеводствѣ водворившіеся. Изъ нихъ Валентинъ купилъ въ 1716 году въ Бѣльской Землѣ помѣстья Любовичъ-Бызѣ и Квятки.

W środku podkowy strzała z rozdartém skrzydełkiem, żeleźcem w górę. W szczycie hełmu jastrząb w prawo, w szponach prawéj nogi podkowę ze strzałą, jak w tarczy trzymający.

Używają go:

Niemyscy, w dawném Województwie Podlaskiém osiedli. Z nich Walenty, w roku 1716 nabył dobra Lubowicz-Byzie i Kwiatki w Ziemi Bielskiéj.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 9.

HERB

JASTRZĘBIEC 9.

Въ подковѣ, какъ въ щитѣ такъ и въ навершьѣ шлема, двѣ стрѣлы накрестъ, желѣзкомъ вверхъ.

Употребляютъ его:

Велиновичи, въ прежнемъ Новогродскомъ Воеводствѣ осѣдлые. Петръ Велиновичъ въ 1791 году получилъ отъ Адама Войниловича, Подкоморія Новогродскаго, назначеніе въ должность Коморника тогожъ Воеводства.

W podkowie, tak na tarczy jak i w szczycie hełmu, dwie strzały na krzyż żeleżcami w górę.

Używają go:

Welinowiczowie, w dawném Województwie Nowogrodzkiém osiedli. Z tych Piotr Welinowicz, w roku 1791 nominacyę na urząd Komornika tegoż Województwa, od Adama Wojniłowicza, Podkomorzego Nowogrodzkiego otrzymał.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 10.

HERB

JASTRZĘBIEC 10.

Въ щитѣ овальномъ съ дворянскою короною, въ сѣромъ полѣ, серебряная подкова шипами вверхъ; въ срединѣ подковы черный крестъ. Въ навершьѣ ястребъ на взлетѣ, вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги подкову съ крестомъ подобную какъ въ щитѣ.

Употребляютъ его:

Козловскіе, происходящіе отъ Антона, коему въ награду заслугъ пожалованъ вышеописанный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ, грамотою Станислава Августа Короля Польскаго 25 Ноября 1788 года.

Na tarczy owalnéj koroną szlachecką nakrytéj, w polu szarém srebrna podkowa ocelami w górę; w środku podkowy krzyż czarny. W szczycie jastrząb wzlatujący w prawo, w szponach prawéj nogi podobną podkowę z krzyżem jak w tarczy trzymający.

Używają go:

Kozłowscy, pochodzący od Antoniego, któremu w nagrodę zasług herb ten wraz z dziedzicznėm szlachectwem, był nadany przez Stanisława Augusta, Króla Polskiego, dyplomatem z dnia 25 Listopada 1788 roku.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЯСТРШЕМБЕЦЪ 11.

HERB

JASTRZĘBIEC II.

Въ щитѣ тѣ же изображенія, что и въ первообразномъ гербѣ Ястршембецъ. Въ навершьѣ шлема ястребъ на взлетѣ, вправо, съ золотымъ перстнемъ въ клювѣ и съ звонкомъ на лѣвой ногѣ.

Употребляютъ его:

Зелёнки, происходящіе отъ Адама Зелёнки, который владѣя имѣніемъ Липины въ Воеводствѣ Подляскомъ, промѣнялъ оное въ 1736 году Ѳомѣ Бережанскому на деревню Бережаны въ Воеводствѣ Русскомъ состоявшую.

Na tarczy te same godła jak w pierwotnym herbie Jastrzębiec. W szczycie hełmu jastrząb wzlatujący w prawo, ze złotym pierścieniem w dziobie i dzwonkiem na lewéj nodze.

Używają go:

Zielonkowie, pochodzący od Adama Zielonki, dziedzica dóbr Lipiny w Województwie Podlaskiém, który te dobra w roku 1736 z Tomaszem Bereżańskim, na wieś Bereżany w Województwie Ruskiém leżącą zamienił.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ ЯЗГАРЕКЪ.

HERB JAZGAREK.

Поперекъ щита на-полъ раздѣленнаго, въ поляхъ, правомъ серебряномъ а лѣвомъ красномъ, золотая рыба вправо; въ правомъ же полѣ три красныя розы, одна надъ рыбою, а двѣ подъ нею рядомъ. Въ навершьѣ шлема три розовыя вѣтки съ цвѣтами.

Употребляютъ его:

Каулберши, происходящіе отъ Фридриха Каулберша, Поручика Пѣшей Гвардіи Коронной, которому гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ пожалованъ грамотою Короля Польскаго Станислава Августа 1791 года Февраля 17 дня.

W poprzecz tarczy dwudzielnéj, w prawéj połowie srebrnéj, a w lewéj czerwonéj, ryba złota w prawo; prócz tego w prawém polu, nad rybą jedna róża czerwona, a pod rybą podobneż dwie róże obok siebie. W szczycie hełmu utkwione trzy gałązki róży z kwiatami.

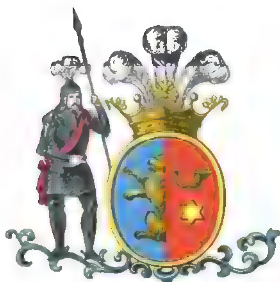
Używają go:

Kaulberszowie, pochodzący od Fryderyka Kaulbersza, Porucznika Gwardyi pieszéj Koronnéj, któremu herb ten wraz z dziedziczném szlachectwem nadany został; dyplomatem Króla Polskiego, Stanisława Augusta, z dnia 17 Lutego 1791 roku.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ЕДЛИНА.

HERB

JEDLINA.

Въ овальномъ щитѣ съ золотою окраиною на-полъ раздѣленномъ, въ правомъ голубомъ полѣ полъ-льва взвившагося на дыбы, вправо; въ лѣвомъ же красномъ, золотой охотничій рогъ, а подъ нимъ золотая звѣзда. Въ навершьѣ одна дворянская корона, изъ которой выходятъ три строусовыя пера. Въ опорѣ, съ правой стороны, рыцарь въ бронѣ и открытомъ, тремя строусовыми перьями увѣнчанномъ шлемѣ, съ копьемъ въ лѣвой рукѣ, указывающій правою рукою на льва въ щитѣ.

Na tarczy owalnéj skrajem złotym obwiedzionéj, dwudzielnéj, w prawém polu niebieskiém pół lwa wspiętego w prawo; w lewém czerwoném, trąbka myśliwska złota, a pod nią takaž gwiazda. W szczycie sama korona szlachecka, w któréj trzy pióra strusie. W pobocznicy z prawéj strony, rycerz w zbroi i otwartym hełmie, trzema strusiemi piórami ozdobionym, w lewéj ręce włócznię trzymający, a prawą na lwa w tarczy wskazujący.

Библиотека "Руниверс"

Употребляютъ его:

Якобсоны, происходящіе въ прямой линіи отъ Вильгельма-Христіана Якобсона, которому гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ пожалованъ грамотою Короля Польскаго Станислава Августа 1792 года Генваря 6 дня.

Używają go:

Jakóbsonowie, pochodzący w prostéj linii od Wilhelma Krystyana Jakobsona, któremu herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem nadany został; dyplomatem Króla Polskiego, Stanisława Augusta, pod dniem 6 Stycznia 1792 roku.

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

ОТДѢЛЕНІЕ III.

ГЕРБЫ

РОДОВЪ ПРІОБРѢВШИХЪ ДВОРЯНСТВО

послѣ 16 (28) Августа 1836 года.

ODDZIAŁ III.

HERBY

RODZIN, KTÓRE NABYŁY SZLACHECTWO

po dniu 16 (28) Sierpnia 1836 r.

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

ФРЕНКЕЛЬ

ФРЕНКЕЛЯ.

Въ красномъ полѣ три золотыя звѣзды на черной перевязи, влѣво; надъ перевязью полъорла чернаго, наискось, крыломъ вверхъ, а подъ нею серебряный Меркуріевъ шишакъ, ребромъ крыльевъ вправо обращенный. Въ навершьѣ шлема, дворянскою короною увѣнчаннаго, три строусовыя пера. Наметъ красный съ серебрянымъ подбоемъ. Въ опорахъ двѣ бѣлыя борзыя собаки, въ золотыхъ ошейникахъ, смотрящія назадъ. Подъ гербомъ девизъ: Sapienter et audacter.

HERB

FRAENKEL

FRAENKLA.

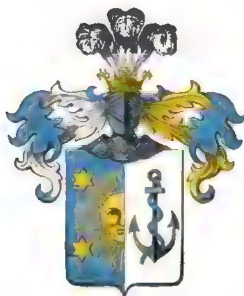
W polu czerwoném trzy gwiazdy złote na wstędze czarnéj w lewo; nad wstęgą połowa orła czarnego skośnie, skrzydłem w górę; pod wstęgą srebrna czapka Merkurego, barkami skrzydeł w prawo zwrócona. W szczycie hełmu szlachecką koroną przykrytego, trzy strusie pióra. Labry czerwone srebrem podszyte, w pobocznicach dwa charty białe ze złotemi obróżami, w tył zwrócone. Pod herbem godło: „Sapienter et audacter.”

Библиотека "Руниверс"

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ, за оказанныя заслуги, Антону-Эдуарду Самуилову сыну Френкелю, на основаніи статьи 2-й пункта 3-го Положенія о Дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1839 года Генваря 2 (14) дня.

Herb ten wraz z dziedzicznėm Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Antoniemu-Edwardowi Fraenkel, synowi Samuela, za zasługi dla kraju, z mocy Artykułu 2 ustępu 3 Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 2 (14) Stycznia 1839 roku.

ГЕРБЪ
ФРЕЙБЕРГЪ
ФРЕЙБЕРГА.

HERB
FREYBERG
FREYBERGA.

Въ щитѣ напол-раздѣленномъ, въ правомъ голубомъ полѣ пол-солнца и двѣ золотыя звѣзды по угламъ щита; въ лѣвомъ же, серебряномъ, якорь обвитый голубымъ канатомъ, анкерштокомъ вверхъ. Въ навершьѣ шлема дворянскою короною увѣнчаннаго три строусовыя пера. Наметъ голубой подложенный справа серебромъ, а слѣва золотомъ.

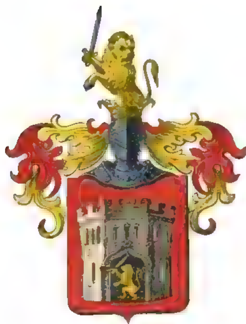
Na tarczy dwudzielnéj, w prawém polu niebieskiém pół-słońca i dwie gwiazdy złote przy kątach tarczy; w lewém zaś srebrném, kotwica liną błękitną obwita, ankersztokiem do góry. W szczycie hełmu, koroną szlachecką nakrytego, trzy pióra strusie. Labry niebieskie, prawe srebrem, a lewe złotem podszyte.

Библиотека "Руниверс"

Вышеописанный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Россійской Имперіи, Всемилостивѣйше пожалованъ Помощнику Начальника Отдѣленія Канцеляріи Намѣстника Царства Польскаго Коллежскому Секретарю Марку Фрейбергу, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I въ 22 день Ноября 1838 года. Въ книги же дворянъ Царства Польскаго записанъ упомянутый Фрейбергъ, на основаніи Высочайшаго Указа 24 Августа (5 Сентября) 1839 года о пожалованіи ему правъ кореннаго жителя въ Царствѣ Польскомъ.

Herb ten wraz z dziedziczném szlachectwem Cesarstwa Rossyjskiego, Najłaskawiéj nadany został Markowi Freyberg, Pomocnikowi Naczelnika Wydziału, w Kancellaryi Namiestnika Królestwa Polskiego, dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 22 Listopada 1838 roku. Do ksiąg szlacheckich Królestwa Polskiego tenże Freyberg zapisany został, na mocy Ukazu Najwyższego z dnia 24 Sierpnia (5 Września) 1839 roku, nadającego mu prawa krajowe mieszkańca Królestwa Polskiego.

ГЕРБЪ ФУЭНДЖИРОЛА МЛОКОСЕВИЧА

HERB FUENGIROLA MŁOKOSIEWICZA.

Въ красномъ полѣ каменная шестиугольная зубчатая башня; въ воротахъ ея золотой левъ вправо, смотрящій прямо, съ обнаженнымъ мечемъ въ правой

W polu czerwoném kamienna baszta sześcioboczna z blankami; w bramie baszty lew złoty w prawo, na przód zwrócony, w prawéj łapie miecz do cięcia trzy-

Библиотека "Руниверс"

лапѣ. Въ навершьѣ шлема дворянскою короною прикрытаго, такой-же какъ въ щитѣ выходящій левъ, съ пастью обращенною втылъ. Наметъ красный подбитый золотомъ.

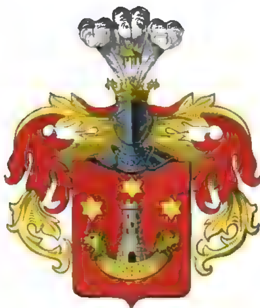
Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ бывшему Совѣтнику Центральной Ликвидаціонной Коммисіи Франциску Феликсову сыну Млокосевичу, на основаніи статьи 2 пункта 2-го, равно статьи 4-й и статьи 16-й пункта 3-го Положенія о Дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I 1844 года Марта 21 (Апрѣля 2) дня.

mający. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, wychodzi pół lwa jak wtarczy z paszczą ku tyłowi obróconą. Labry czerwone złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Franciszkowi Młokosiewiczowi, synowi Felixa, byłemu Radcy Kommissyi Centralnéj Likwidacyjnéj, z mocy Artykułu 2 ustępu 2, oraz Artykułu 4 i 16 ustępu 3, Prawa o Szlachectwie z roku 1836, dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1844 roku.

ГЕРБЪ ГНЯЗДОВА

ГНЯЗДОВСКАГО.

HERB GNIAZDOWA

GNIAZDOWSKIEGO.

Въ красномъ полѣ золотой корабль, съ каменною посреди башнею; надъ башнею и по ея бокамъ по золотой звѣздѣ. Въ

W polu czerwoném korab' złoty z kamienną na środku wieżą. Nad wieżą i po jéj bokach gwiazdy złote. W szczycie heł-

Библиотека "Руниверс"

навершьѣ шлема дворянскою короною увѣнчаннаго, три страусовыя пера; на среднемъ скирдный навѣсъ. Наметъ красный съ золотымъ подбоемъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Начальнику Солянаго Отдѣленія Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства въ Царствѣ Польскомъ Статсъ-Референдарію Петру Осипову сыну Гняздовскому, на основаніи статьи 16-й пункта 3-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I 1844 года Марта 21 (Апрѣля 2) дня.

mu koroną szlachecką nakrytego, trzy strusie pióra, na środkowém bróg. Labry czerwone, złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznym Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Piotrowi Gniazdowskiemu, synowi Józefa, Referendarzowi Stanu, Naczelnikowi Sekcyi Solnéj w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu Królestwa Polskiego, z mocy Artyk. 4 i 16 ustępu 3, Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1844 roku.

ГЕРБЪ
ГОДЗИСЛАВЪ-ГРИФЪ
БРЖЕЗИНСКАГО.

HERB
GODZISŁAW-GRYF
BRZEZIŃSKIEGO.

Въ голубомъ полѣ золотой грифъ вправо, держащій въ когтяхъ мечъ остреемъ внизъ. Въ навершьѣ шлема, дворянскою

W polu niebieskiém gryf złoty w prawo, w szponach miecz ostrzem na dół trzymający. W szczycie hełmu koroną szla-

Библиотека "Руниверс"

коронoю прикрытаго, выходитъ подобный же грифъ. Наметъ голубой съ золотымъ подбоемъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Члену Правительственной Коммисіи Юстиціи въ Царствѣ Польскомъ, Статсъ-Референдарію Войтѣху Семенову сыну Бржезинскому, на основаніи статьи 4-й Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1847 года Августа 19 (31) дня.

checką nakrytego, wychodzi podobnyż gryf. Labry niebieskie złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznėm Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Wojciechowi Brzezińskiemu, synowi Szymona, Referendarzowi Stanu, Członkowi Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości Królestwa Polskiego, z mocy Artykułu 4 Prawa o Szlachectwie z roku 1836, dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 19 (31) Sierpnia 1847 roku.

ГЕРБЪ

ГОРАВИНЪ

ГАРШИНСКАГО.

HERB

GORAWIN

GARSZYŃSKIEGO.

Въ голубомъ полѣ рука въ золотой бронѣ, вправо, держащая масличную вѣтвь о семи листьяхъ и пяти ягодахъ. Въ наверщьѣ шлема, дворянскою

W polu niebieskiém ręka w złotéj zbroi w prawo zwrócona, i gałąź oliwną o siedmiu liściach i pięciu jagodach trzymająca. W szczycie hełmu koroną szla-

Библиотека "Руниверс"

короною увѣнчаннаго, три строусовыя пера. Наметъ голубой съ золотымъ подбоемъ. Подъ гербомъ девизъ: Nescia fallere vita.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Секретарю-Архиваріусу Канцеляріи Совѣта Управленія Царства Польскаго Бонавентурѣ Матвееву сыну Гаршинскому, равно Судьѣ Апелляціоннаго Суда въ Царствѣ Польскомъ Осипу Осипову сыну Гаршинскому, на основаніи статьи 4-й и статьи 16-й пункта 3-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, первому 1840 г. Декабря 10 (22), а послѣднему 1841 года Апрѣля 29 (Мая 11) дня.

checką nakrytego, trzy strusie pióra. Labry niebieskie złotem podszyte. Pod herbem godło: „Nescia fallere vita“.

Herb ten wraz z dziedzicznėm Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Bonawenturze Garszyńskiemu, synowi Mateusza, Sekretarzowi Archiwiście w Kancellaryi Rady Administracyjnéj i Józefowi Garszyńskiemu, synowi Józefa, Sędziemu Sądu Appellacyjnego w Królestwie Polskiém, z mocy Artykułu 4 i 16 ustępu 3 Prawa o Szlachectwie z r. 1836, dyplomatami Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, dla pierwszego dnia 10 (22) Grudnia 1840 r., a dla drugiego pod dniem 29 Kwietnia (11 Maja) 1841 roku podpisanemi.

ГЕРБЪ ГРАБОВЕЦЪ

ГЕНКЕ.

HERB GRABOWIEC

HENKE.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, въ правомъ, зеленомъ полѣ

Na tarczy dwudzielnéj w prawém polu zielonėm, głowa jele-

Библиотека "Руниверс"

оленья голова съ шеею вправо, а въ лѣвомъ, серебряномъ, грабовое дерево. Въ навершьѣ шлема, дворянскою короною увѣнчаннаго, три строусовыя пера; на правомъ крайнемъ труба дуломъ вверхъ, а на лѣвомъ лѣсничій топорецъ, топорищемъ внизъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Коммисару Отдѣленія Государственныхъ Имуществъ и Лѣсовъ Правительственной Коммиссіи Финансовъ и Казначейства Густаву Федорову сыну Генке, на основаніи статьи 2-й пункта 2-го, равно статьи 6-й пункта 2-го и статьи 16-й пункта 4-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1848 года Марта 31 (Апрѣля 12) дня

nia z szyją w prawo; w lewém srebrném drzewo grabowe. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, trzy pióra strusie, na prawém skrajném trąba munsztukiem w górę, na lewém cecha leśnicza trzonkiem na dół.

Herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Gustawowi Henke, synowi Teodora, Kommissarzowi Wydziału dóbr i lasów w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu w Królestwie Polskiém, z mocy Artykułu 2 ustępu 2 Artykułu 6 ustępu 2 i Artykułu 16 ustępu 4 Prawa o szlachectwie z roku 1836; dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 21 Marca (12 Kwietnia) 1848 roku.

Библиотека "Руниверс"

ГЕРБЪ

. ГРОМЕЦЪ

ЛЕПИЖЕ

HERB

GROMIEC

LEPIGÉ.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, съ серебряною окраиною прибитою золотыми гвоздями, въ правой половинѣ, въ золотомъ полѣ, двѣ перевязи влѣво, верхняя голубая съ черными каемками, а нижняя красная; въ лѣвой же половинѣ, въ серебряномъ полѣ пылающая граната. Въ навершьѣ шлема три строусовыя пера.

Отставной Полковникъ бывшихъ Польскихъ войскъ Иванъ-Григорій Егорьевъ сынъ Лепиже, за оказанныя заслуги въ военной службѣ и непоколебимую преданность Престолу, на основаніи статьи 17-й пункта 2-го лит. е Положенія о дворянствѣ 1836 года, Всемилостивѣйше возведенъ въ потомственное дворянство,

Na tarczy dwudzielnéj ze skrajem srebrnym, gwoździami złotemi nabitym, w prawéj połowie w polu złotém, dwie wstęgi w lewo, wierzchnia niebieska z paskami czarnemi na brzegach, a dolna czerwona; w lewéj zaś połowie w polu srebrném, palący się granat. W szczycie hełmu trzy strusie pióra.

Jan Grzegorz Lepigé, syn Jerzego, były Pułkownik Wojsk Polskich, za zasługi w témże Wojsku położone, tudzież niezachwianą wierność dla Tronu, z mocy Artykułu 17 ustępu 2 litery e, Prawa o Szlachectwie z roku 1836, nabył tytuł do Szlachectwa dziedzicznego w Królestwie Polskiém; w skutek czego Najja-

Библиотека "Руниверс"

грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1843 года Марта 9 (21) дня.

śniejszy Cesarz i Król MIKOŁAJ I, udzielając mu Najłaskawiéj dypłom na Szlachectwo dziedziczne w dniu 9 (21) Marca 1843 roku, herb powyższy nadać raczył.

ГЕРБЪ

ГУБЕНА

ШВЕНЦКАГО.

HERB

GUBENA

SZWENCKIEGO.

Въ голубомъ полѣ каменная стѣна съ тремя башнями; на верху средней рука въ золотой бронѣ, съ обнаженнымъ мечемъ вправо; надъ рукою и по сторонамъ ея по золотой звѣздѣ. Въ навершьѣ шлема, дворянскою короною накрытаго, три страусовыя пера; на среднемъ змѣя головою внизъ, около золотаго шестика обвившаяся. Наметъ голубой съ золотымъ подбоемъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Почетному Члену Меди-

W polu niebieskiém mur kamienny o trzech basztach, na wierzchu środkowéj ręka w złotéj zbroi z mieczem do cięcia w prawo; nad ręką i po jéj bokach gwiazdy złote. W szczycie hełmu koroną szlachecką przykrytego trzy strusie pióra, na środkowém wąż g'ow | na dół, około laski złotéj obwinięty. Labry niebieskie złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznóm Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Fryderykowi Szwenckiemu, sy-

Библиотека "Руниверс"

цинскаго Совѣта въ Царствѣ Польскомъ Доктору Медицины и Хирургіи Фридриху Фридрихову сыну Швенцкому, на основаніи статьи 6-й пункта 2-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ, I 1842 года Февраля 24 (Марта 8) дня.

nowi Fryderyka, Doktorowi Medycyny i Chirurgii, Członkowi honorowemu Rady Lekarskiéj w Królestwie Polskiém, z mocy Artykułu 6 ustępu 2, Prawa o Szlachectwie z r. 1836, dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 24 Lutego (8 Marca) 1842 roku.

ГЕРБЪ

ГЕЛЕНЕЦЪ

ВЕЛЬКЕ.

HERB

HELENIEC

WOELKE.

Въ голубомъ полѣ сова на стѣнѣ; надъ совою звѣзда. Въ навершьѣ шлема, дворянскою короною прикрытаго, двѣ пальмовыя серебряныя вѣтки, скрещенныя въ золотомъ вѣнкѣ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ бывшему Профессору Варшавскаго Университета, въ послѣдствіи Профессору дополнительныхъ Педагогическихъ Курсовъ въ Варшавѣ, Антону Антонову сыну

W polu niebieskiém sowa na murze, nad sową gwiazda. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, dwie gałęzie palmowe srebrne, wieńcem złotym przeplecione.

Herb ten wraz z dziedziczném Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Antoniemu Woelke, synowi Antoniego, b. Professorowi b. Alexandrowskiego Uniwersytetu, późniéj Professorowi Kursów dodatkowych Pedagogicznych w Warszawie, przez

Библиотека "Руниверс"

Велькe, за 30-ти лѣтнюю его усердную службу, всегда отличное поведеніе, равно за полезные труды литературные, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1844 года Марта 21 (Апрѣля 2) дня.

wzgląd na 30-to letnią gorliwą jego służbę, ciągle przykładne postępowanie, niemniéj użyteczne literackie prace; dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1844 roku.

ГЕРБЪ

ГЕНИНГЪ

МИХЕЛИСА.

HERB

HENING

MICHAELISA.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, въ правой части пополамъ пересѣченной, въ верхнемъ красномъ полѣ панцырь, нѣсколько влѣво обороченный, а въ нижнемъ, золотомъ, три гвоздя шляпками вправо обращенные, концами же соединенные вмѣстѣ; въ лѣвой части три серебряныя рѣки въ голубомъ полѣ. Въ навершьѣ шлема, дворянскою короною прикрытаго двѣ трубы въ половину золотыя и голубыя накрестъ; между нихъ подобный какъ въ щитѣ панцырь.

Na tarczy dwudzielnéj, w części prawéj w połowie ściętéj, w górném polu czerwoném pancerz nieco ku lewemu zwrócony,— w dolném złotém trzy gwoździe głowami w prawo obrócone, końcami zaś stykające się; w części lewéj trzy rzeki srebrne w polu niebieskiém. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, dwie trąby na krzyż w połowie złote i niebieskie, a między niemi, podobny jak w tarczy pancerz.

Библиотека "Руниверс"

Вышеозначенный гербъ вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Старшему Смотрителю Варшавскаго военнаго госпиталя Коллежскому Совѣтнику Іерониму Фридрихову сыну Михелису, на основаніи статьи 2-й пункта 2-го и статьи 6-й пункта 2-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1847 года Августа 19 (31) дня.

Herb ten wraz z dziedzicznėm Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Hieronimowi Michaelis, synowi Fryderyka, Radcy Kollegialnemu, Starszemu Ordynatorowi Warszawskiego wojennego Szpitala, z mocy Artykułu 2 ustępu 2 i Artykułu 6 ustępu 2, Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 19 (31) Sierpnia 1847 roku.

ГЕРБЪ

ГЕЙМЕРЪ

ГЕЙМЕРА.

HERB

HEYMER

HEYMERA.

Въ серебряномъ полѣ три лиліи съ голубыми цвѣтками, воткнутыя въ сердце. Въ навершьѣ шлема, дворянскою короною прикрытаго, двѣ трубы, правая красная, а лѣвая голубая.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Пріемщику Маріампольского

W polu srebrném trzy lilije z kwiatem niebieskim w sercu utkwione. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, dwie trąby, prawa czerwona, lewa niebieska.

Herb ten wraz z dziedzicznėm Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Wilhelmowi Janowi Heymer,

Библиотека "Руниверс"

скаго Уѣзднаго Казначейства Вильгельму-Ивану Егорьеву сыну Геймеру, на основаніи статьи 6-й пункта 2-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, 1843 года Генваря 12 (24) дня.

synowi Jerzego, Poborcy Kassy Obwodu Maryampolskiego, z mocy Artykułu 6 ustępu 2, Prawa o Szlachectwie z roku 1836, dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 12 (24) Stycznia 1843 roku.

ГЕРБЪ

ГОЛЬНИЦКІЙ

ШУЛЬЦОВЪ.

HERB

HOLNICKI

SCHULTZÓW.

Въ щитѣ на полъ-пересѣченномъ, въ верхнемъ голубомъ полѣ, подъ золотою звѣздою мечъ остроконечіемъ влѣво; въ нижнемъ же, красномъ, сѣрый волъ, влѣво. Въ навершьѣ шлема, дворянскою короною прикрытаго, три строусовыя пера. Наметъ голубой съ золотымъ подбоемъ.

Вышеописанный гербъ Всемилостивѣйше пожаловалъ владѣльцу имѣнія Калени въ Варшавской Губерніи

Na tarczy w połowie ściętéj, w górném polu niebieskiém, pod złotą gwiazdą miecz ostrzem w lewo; w dolném zaś czerwoném, wół siwy w lewo. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, trzy strusie pióra. Labry niebieskie złotem podszyte.

Herb ten Najłaskawiéj nadany został: Stanisławowi, dziedzicowi dóbr Kaleni w Gubernii Warszawskiéj,

Библиотека "Руниверс"

Станиславу, и Докладчику Юридическаго Отдѣленія Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства Алоизію Шульцамъ, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, первому 1840 года Генваря 2 (14), а послѣднему 1842 года Мая 12 (24) дня, какъ сыновьямъ Юстуса а внукамъ Гаспарія Шульца, который бывъ возведенъ Постановленіемъ Сеймовымъ 1775 года въ потомственное дворянство, не исходатайствовалъ себѣ въ то время грамоты на оное.

i Aloizemu, Referentowi Sekcyi Prawnéj w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, braciom rodzonym Schultzom, synom Justusa, a wnukom Gaspra Schultza, który uchwałą Sejmową z roku 1775 do używania przywilejów szlacheckich był przypuszczony, i w owym czasie dyplomu dla siebie nie wyjednał, dyplomatami Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, dla pierwszego z nich pod dniem 2 (14) Stycznia 1840 r., a dla drugiego pod dniem 12 (24) Maja 1842 roku podpisanemi.

ГЕРБЪ

ЯРОСЛАВЪ

ХРИСТІАНИ.

HERB

JAROSŁAW

CHRISTIANI.

Въ щитѣ золотою полосою раздѣленномъ, въ верхнемъ, красномъ полѣ, бѣлый единорогъ, наискось влѣво скачущій, а въ нижнемъ, голубомъ, золотой дельфинъ также наискось впра-

Na tarczy wstęgą złotą w prawo przeciętéj, w górném polu czerwoném jednorożec biały, skośnie w lewo biegnący; w dolném niebieskiém delfin złoty, podobnież skośnie w prawo.

Библиотека "Руниверс"

во. Въ навершьѣ шлема, дворянскою короною прикрытаго, между двухъ орлиныхъ крылъ золотая звѣзда. Наметъ справа голубой, а слѣва красный, подбитые золотомъ. Подъ щитомъ девизъ: Beatus qui utilis.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Генеральному Директору водяныхъ и Сухопутныхъ сообщеній въ Царствѣ Польскомъ Генералъ-Лейтенанту Корпуса Инженеровъ Ксаверію-Иванову сыну Христіани, за особенныя заслуги, на основаніи статьи 3-й и статьи 16-й пункта 2 Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, въ 2 (14) день Генваря 1840 года.

W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, pomiędzy dwoma skrzydłami orlemi gwiazda złota. Labry z prawéj strony niebieskie, z lewéj czerwone, jedne i drugie złotem podszyte. Pod tarczą godło: Beatus qui utilis.

Herb ten wraz z dziedzicznèm Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Franciszkowi Xaweremu Christiani, synowi Jana, Jenerałowi Lejtnantowi Korpusu Inżenierów, Dyrektorowi Jeneralnemu Kommunikacyj lądowych i wodnych w Królestwie Polskiém, za zasługi z mocy Artykułów 3 i 16 ustępu 2 Prawa o Szlachectwie z roku 1836, dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 2 (14) Stycznia 1840 roku.

ГЕРБЪ ЯСЁНЪ ЯСИНСКАГО.

HERB JASION JASIŃSKIEGO.

Въ голубомъ полѣ, три бѣлыя гусиныя пера рядомъ, верти-

W polu niebieskiém trzy pióra gęsie białe, obok siebie pionowo.

Библиотека "Руниверс"

кально. Въ навершьѣ шлема, дворянскою короною увѣнчаннаго, три бѣлыя строусовыя пера.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Учителю Варшавской Губернской Гимназіи Францу Иванову сыну Ясинскому, на основаніи статьи 2-й пункта 2-го, равно статьи 4-й пункта 2-го и статьи 16-й пункта 4-го Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, въ 20 день Іюля (1 Августа) 1848 г.

W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, trzy pióra strusie.

Herb ten wraz z dziedzicznem Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Franciszkowi Jasińskiemu, synowi Jana, Nauczycielowi przy Gimnazyum Gubernialném Warszawskiém, z mocy Artykułów 2 i 4 ustępu 2 i Artykułu 16 ustępu 4 Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 20 Lipca (1 Sierpnia) 1848 roku.

ГЕРБЪ
ЯСТРШЕМБЧИКЪ
ЗЕЛИНСКАГО.

HERB
JASTRZĘBCZYK
ZIELIŃSKIEGO.

Въ щитѣ на полъ-раздѣленномъ, въ правомъ, голубомъ полѣ, золотой кавалерскій крестъ, такою же подковою снизу окруженный; въ лѣвомъ же красномъ, золотой ликторскій пукъ съ на-

Na tarczy dwudzielnéj, w prawém polu niebieskiém, krzyż kawalerski złoty, takąż podkową od dołu otoczony; w lewém zaś czerwoném, pęk liktorski złoty z zarzuconym wieńcem; nad pę-

Библиотека "Руниверс"

кинутымъ вѣнкомъ; надъ пукомъ серебряная звѣзда. Въ навершьѣ шлема, дворянскою короною прикрытаго, ястребъ на взлетѣ вправо, держащій въ когтяхъ правой ноги ликторскій пукъ съ накинутымъ вѣнкомъ. Наметъ справа красный, а слѣва голубой, оба подбитые золотомъ.

Гербъ сей вмѣстѣ съ потомственнымъ дворянствомъ Всемилостивѣйше пожалованъ Секретарю Инструкціонной Коммисіи Государственнаго Совѣта и Эмеритальной Коммисіи въ Царствѣ Польскомъ Ивану Игнатьеву сыну Зелинскому, на основаніи статьи 4-й и статьи 6-й Положенія о дворянствѣ 1836 года, грамотою Государя Императора и Царя НИКОЛАЯ I, въ 29 день Апрѣля (11 Мая) 1841 года.

kiem gwiazda srebrna. W szczycie hełmu koroną szlachecką nakrytego, jastrząb wzlatujący w prawo, w szponach prawéj nogi pęk liktorski z zarzuconym wieńcem trzymający. Labry z prawéj strony czerwone, a z lewéj niebieskie, jedne i drugie złotem podszyte.

Herb ten wraz z dziedzicznêm Szlachectwem, Najłaskawiéj nadany został Janowi Zielińskiemu, synowi Ignacego, Sekretarzowi Kommissyi Instrukcyjnéj przy Radzie Stanu i Kommissyi Emerytalnéj w Królestwie Polskiém, z mocy Artykułów 4 i 16 Prawa o Szlachectwie z roku 1836; dyplomatem Najjaśniejszego Cesarza i Króla MIKOŁAJA I, z dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1841 roku.

КОНЕЦЪ II ЧАСТИ.

KONIEC CZĘŚCI II.

Библиотека "Руниверс"

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ
ГЕРБОВЪ
ВО II-ОЙ ЧАСТИ ГЕРБОВНИКА.

Примѣчаніе. *Гербы отмѣченные звѣздочкою (*) принадлежатъ къ числу тѣхъ, кои пожалованы послѣ изданія закона* **1836** *года.*

Г.

WYKAZ ALFABETYCZNY
HERBÓW
W CZĘŚCI II-éj HERBARZA.

Uwaga. *Herby oznaczone gwiazdką* (*) *należą do liczby tych, które nadane zostały po ogłoszeniu prawa z roku* **1836.**

E.

F.

G.

Библиотека "Руниверс"

Д.

H.

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

ДВОРЯНСКИХЪ РОДОВЪ

ВО II-ой ЧАСТИ ГЕРБОВНИКА.

Примѣчаніе. *Фамиліи отмѣченныя звѣздочкою (*) принадлежатъ къ числу тѣхъ, кои пріобрѣли дворянство послѣ изданія закона* **1836** *года.*

А.

Б.

WYKAZ ALFABETYCZNY

RODZIN SZLACHECKICH

W CZĘŚCI II-éj HERBARZA.

Uwaga. *Familie oznaczone gwiazdką (*) należą do liczby tych, które nabyły Szlachectwo po ogłoszeniu prawa z roku* **1836**.

A.

B.

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

ОПЕЧАТКИ.

POMYŁKI DRUKARSKIE.

Стран. *Stronnica*	*Столб.* *Kolumna*	*Строка* *Wiersz*	*Напечатано* *Wydrukowano*	*Должно быть* *Powinno być*
9	1	5	раздѣленномъ,	раздѣленномъ;
16	1	6	Архiепископъ,	Архiепископъ
51	2	2	Kleczary	Kleczany
55	1	20	заслугио ка...	заслуги ока.,.
87	2	3	Radoliczyce	Radliczyce
94	1	1	Пенки	Пинки
98	1	15	былъ	бывъ
102	1	17	пера	перья
112	1	13	Клѣчевскiй	Кѣлчевскiй
140	2	7	z Łubawicy	z Łukawicy
149	2	26	Brochniec	Brochnice
164	1	18	Конопницкie	Конопницкie
175	2	16	w rokę	w roku
195	1	3	щитѣ	щитъ
208	1	22	наперщьѣ	наперщьъ
221	2	13	Fraenke	Fraenkel
226	1	33	Вельгорскie	Вельгурскie

Библиотека "Руниверс"

Библиотека "Руниверс"

